



**แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต  
(พ.ศ. 2566 - 2570)  
ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2568**

**สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต**

**สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์**

**เอกสารที่ 1/2566**

# คำนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ (๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ที่ประกอบกับ มาตรา ๘๔(๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร และมาตรา ๘๔(๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕(๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

จังหวัดภูเก็ต โดยหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ซึ่งผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ดังกล่าว เป็นกรอบและแนวทางในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัด เพื่อพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ตต่อไป

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต  
สิงหาคม ๒๕๖๖

# สารบัญ

	หน้า	
ส่วนที่ ๑	บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒	ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	๔๘
ส่วนที่ ๓	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	
	- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey 7-S Framework	๗๙
	- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis	๘๑
	- การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์	๘๓
ส่วนที่ ๔	แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต	
	- เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต	๘๕
	- เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)	๘๕
	- ประเด็นการพัฒนา	๘๖
	- แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต	๙๑
	- สรุปรูปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๙๓
ส่วนที่ ๕	แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)	๑๑๑

# สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ ๑	พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีพื้นที่ปลูกมาก ๔ ลำดับแรกของจังหวัดภูเก็ต	๓๒
ตารางที่ ๒	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตยางพารา	๓๔
ตารางที่ ๓	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตมะพร้าว	๓๕
ตารางที่ ๔	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตปาล์มน้ำมัน	๓๖
ตารางที่ ๕	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตข้าว	๓๘
ตารางที่ ๖	ความต้องการน้ำด้านต่าง ๆ และการคาดการณ์ในอนาคต จังหวัดภูเก็ต	๔๕
ตารางที่ ๗	สรุปแผนการพัฒนาชลประทานระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามขนาดและระยะดำเนินการ	๔๖
ตารางที่ ๘	แผนงานโครงการขนาดกลาง ระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต	๔๖
ตารางที่ ๙	แผนงานโครงการขนาดเล็ก ระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต	๔๗
ตารางที่ ๑๐	แสดงปริมาณน้ำฝน จำนวนวันฝนตก อุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	๔๙
ตารางที่ ๑๑	แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดภูเก็ต	๔๙
ตารางที่ ๑๒	แสดงหน่วยแผนที่ดินต่าง ๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดภูเก็ต	๕๐
ตารางที่ ๑๓	แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปหาน้อย	๕๑
ตารางที่ ๑๔	ดินตามกลุ่มลักษณะเด่นและสภาพปัญหา	๕๒
ตารางที่ ๑๕	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	๕๔
ตารางที่ ๑๖	ครัวเรือนเกษตรกร	๕๕
ตารางที่ ๑๗	ลักษณะทางการเกษตรกรรมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	๕๖
ตารางที่ ๑๘	ข้อมูลการปลูกพืชสำคัญทางเศรษฐกิจ ปีเพาะปลูก ๒๕๖๔/๒๕๖๕ ของจังหวัดภูเก็ต	๕๖
ตารางที่ ๑๙	แสดงจำนวนข้อมูลการเลี้ยงปศุสัตว์สำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๖	๕๗
ตารางที่ ๒๐	แสดงข้อมูลการทำประมงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	๕๗
ตารางที่ ๒๑	แสดงจำนวนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๖	๕๘
ตารางที่ ๒๒	แสดงปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำประมงรวมปลาทุกชนิด	๕๘
ตารางที่ ๒๓	ประเภทกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร	๕๙
ตารางที่ ๒๔	สหกรณ์การเกษตร	๕๙
ตารางที่ ๒๕	กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดภูเก็ต	๕๙
ตารางที่ ๒๖	ประเภทสถาบันเกษตรกรจังหวัดภูเก็ต	๖๐
ตารางที่ ๒๗	ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัด	๖๐
ตารางที่ ๒๘	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรหลัก	๖๐
ตารางที่ ๒๙	ศูนย์เครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๖๐
ตารางที่ ๓๐	โครงการชลประทานและปริมาณความจุของอ่างเก็บน้ำจังหวัดภูเก็ต	๖๑
ตารางที่ ๓๑	คลองสายสำคัญของจังหวัดภูเก็ต	๖๑
ตารางที่ ๓๒	แหล่งน้ำผิวดินจากเหมืองร้างในจังหวัดภูเก็ต	๖๒
ตารางที่ ๓๓	แหล่งน้ำบาดาลของจังหวัดภูเก็ต	๖๒
ตารางที่ ๓๔	แหล่งน้ำใโร่นานนอกเขตชลประทานในจังหวัดภูเก็ต	๖๒
ตารางที่ ๓๕	พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต	๖๓
ตารางที่ ๓๖	ข้อมูลมาตรฐานสินค้า GAP ด้านพืช	๖๓
ตารางที่ ๓๗	ข้อมูลมาตรฐานสินค้า GAP ด้านปศุสัตว์	๖๓

## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ ๓๘	ข้อมูลด้านคุณภาพสินค้าปศุสัตว์	๖๓
ตารางที่ ๓๙	ข้อมูลโรงฆ่าสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๖๔
ตารางที่ ๔๐	มาตรฐานสินค้า GAP ด้านประมง	๖๔
ตารางที่ ๔๑	มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์จังหวัดภูเก็ต	๖๔
ตารางที่ ๔๒	การรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์จังหวัดภูเก็ต	๖๕
ตารางที่ ๔๓	ข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สับประรดภูเก็ต	๗๐
ตารางที่ ๔๔	ข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มุกภูเก็ต	๗๐
ตารางที่ ๔๕	สรุปพื้นที่ดำเนินงานระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ของจังหวัดภูเก็ต ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๕	๗๑
ตารางที่ ๔๖	สินค้า OTOP ของจังหวัดภูเก็ต	๗๓
ตารางที่ ๔๗	โรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร	๗๔
ตารางที่ ๔๘	ทำเทียบเรือประมงที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทำประมงในจังหวัดภูเก็ต	๗๕
ตารางที่ ๔๙	สรุปพื้นที่และผลการดำเนินงานจัดที่ดินในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๗๖
ตารางที่ ๕๐	แสดงชื่อและที่อยู่ร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)	๗๗
ตารางที่ ๕๑	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework	๗๙
ตารางที่ ๕๒	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis	๘๑
ตารางที่ ๕๓	TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์	๘๓

# ส่วนที่ ๑ บทนำ

## ส่วนที่ ๑

### ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

#### ๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้อง และบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๗๒(๔) รัฐพึงจัดให้มีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน รวมทั้งการประกอบเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการอื่น และมาตรา ๗๓ รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง มีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำ และสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่นใด รวมทั้งมาตรา ๗๕ (วรรค ๓) รัฐพึงส่งเสริม สนับสนุน ค้ำครอง และสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบสหกรณ์ประเภทต่างๆ และกิจการวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางของประชาชนและชุมชน

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมีั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ โดยทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ร่วมกันพิจารณาภารกิจของหน่วยงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนในแต่ละระดับ รวมทั้งนโยบายสำคัญ และสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มากำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อนภารกิจให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด ตลอดจนพิจารณาความต่อเนื่องในการบริหารราชการแผ่นดินควบคู่กับการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนปฏิบัติการฯ จะเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารในการกำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิต ให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม เพื่อมุ่งสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับชาติร่วมกันต่อไป

#### ๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๐๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง (๐๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) (๐๔) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๐๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๐๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

**๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ** เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมาย การพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๐๑) ความมั่นคง (๐๓) การเกษตร (หลัก) (๐๕) การท่องเที่ยว (๐๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๐๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๐๙) เขตเศรษฐกิจ พิเศษ (๑๕) พลังทาง สังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้ง ระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการ ยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๐๓) การเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่น และเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพ ในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนาที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

๑) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีการพัฒนากระบวนการผลิตและบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน ที่ตอบสนองต่อความ ต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนา สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้ง การสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนเชื่อมโยง ไปสู่ภาคการผลิตอื่น

**เป้าหมาย** สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

**ตัวชี้วัด** อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)



๒. แผนย่อยเกษตรปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ พัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร และพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน และส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า

๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน ควบคุมการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ

**เป้าหมายที่ ๑** สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

**ตัวชี้วัด** อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ)

**เป้าหมายที่ ๒** ผลผลิตภาคเกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

**ตัวชี้วัด** ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

๓. แผนย่อยเกษตรชีวภาพ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ ยกกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้อง กับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง

๔) ส่งเสริมการทำตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย

**เป้าหมายที่ ๑** สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

**ตัวชี้วัด** อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

**เป้าหมายที่ ๒** วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบล เพิ่มขึ้น

**ตัวชี้วัด** จำนวนวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ

๔. แผนย่อยเกษตรแปรรูป ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยว และการแปรรูป

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

**เป้าหมาย** สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

**ตัวชี้วัด** อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

๕. แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาด การใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ

๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาด

**เป้าหมายที่ ๑** สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

**ตัวชี้วัด** มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

**เป้าหมายที่ ๒** ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ /อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

**ตัวชี้วัด** ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

๖. แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐาน ทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ การคุ้มครองที่ดินการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมี ประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร และการบริหารจัดการพื้นที่ เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม

๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน สนับสนุนให้ชุมชน ทางการเกษตรของท้องถิ่น ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้ หน่วยงานของ รัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการ ดูแลโภชนาการของ ประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน การมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง และการ ติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหาร และผลกระทบ

๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้ มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูล อุปสงค์ และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม ข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย กลไกการจัดการปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ในมิติต่างๆ ทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึง ข้อมูลได้ง่าย ตลอดจน เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ สนับสนุนการขยายเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ สนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น และมีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ

๖) พัฒนาคูณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค จัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ

๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่างๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตรในรูปแบบต่างๆ

๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า และเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

**เป้าหมายที่ ๑** ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

**ตัวชี้วัด** มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

**เป้าหมายที่ ๒** สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย)

ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

**ตัวชี้วัด** สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร)

ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)

**๒.๓ แผนการปฏิรูปประเทศ** ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคี สังคมมีความสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การปฏิรูปประเทศต้องสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีประเด็นขับเคลื่อนการปฏิรูปที่สำคัญ โดยสรุปใน ๖ มิติ ได้แก่ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจ การสร้างสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง การฟื้นฟูและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การสร้างประสิทธิภาพและความโปร่งใสในกระบวนการทำงานของภาครัฐ และการพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม แผนการปฏิรูปประเทศมี ๑๓ ฉบับ มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ฉบับ ได้แก่ (๒) การบริหารราชการแผ่นดิน (๓) กฎหมาย (๕) เศรษฐกิจ (หลัก) (๖) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (๗) สาธารณสุข ในส่วนของแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ มีเป้าประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคมและปรับบทบาท โครงสร้าง และกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลักแนวคิดการบริหารงานคุณภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูปเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย

- ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย
- ๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค
- ๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ ในการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้กำลังคนในระบบมีทักษะสอดคล้องตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และได้รับการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น บุคลากรในภาคเกษตรกรรมภาคการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการรายย่อยมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศได้ดียิ่งขึ้น

**๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)** มุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไกเพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพพร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่การขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนด **หมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ** ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยมีหมุดหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมุดหมาย ได้แก่

**หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง** โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร และเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

**หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน** โดยเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น และการท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

**หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค** โดยทำให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าและการลงทุน เป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

**หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก** โดยมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ เพิ่มขึ้น และมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ของ SME มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถ Scale up และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่ และ SME สามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง และการพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม โดยครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และคนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยการเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการลดความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างภูมิคุ้มกันและการฟื้นตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยคนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยการบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงและคล่องตัว

๒.๕ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นกลไกเร่งให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ Thailand ๔.๐ ที่ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจจากการใช้ความได้เปรียบด้านทรัพยากรและแรงงานไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น ด้วยการระดมทรัพยากรและความสามารถของทุกภาคส่วนในการมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป็นการพัฒนารายได้ ๔ + ๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเพื่อเผื้อแผ่ (Nurture) ภายใต้กลไกจตุภาคี ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีความหลากหลายที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเกี่ยวข้อง กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

## **ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ป่าไม้ และการใช้ประโยชน์**

เน้นการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นทุนพื้นฐานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตเพื่อส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไป รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติจากการมองว่า “Nature as Resource” เป็น “Nature as Source” ดังนั้น ธรรมชาติจึงไม่ใช่แค่เพียงทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตเท่านั้น แต่ธรรมชาติคือแหล่งกำเนิดของชีวิตและทุกสรรพสิ่งบนโลก เป็นพื้นฐานของความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องรักษาสมดุลระหว่างการมีอยู่และใช้ไป รวมถึงการนำกลับมาใช้ซ้ำตามหลักการหมุนเวียน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาคลังข้อมูลดิจิทัลความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมเพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์
๒. การอนุรักษ์ ป่าไม้ทรัพยากรด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคม
๓. การบริหารจัดการน้ำให้เกิดความยั่งยืนด้วยการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และการพัฒนาแพลตฟอร์ม เพื่อลดการใช้ ลดการสูญเสีย การนำกลับมาใช้ซ้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ให้สูงขึ้น
๔. การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และการเพิ่มทักษะการบริหารจัดการทรัพยากรให้แก่ชุมชนและคนรุ่นใหม่

## **ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่**

ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการระดมจากภายใน เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละพื้นที่เป็นอันดับแรก ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งในระดับพื้นที่ การดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความเข้มแข็งจากภายในอันประกอบด้วย “ความหลากหลายทางชีวภาพ” “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” และ “ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่” มาต่อยอดและยกระดับมูลค่าในห่วงโซการผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการยกระดับมาตรฐาน สร้างคุณค่าใหม่ รวมถึงการนำหลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้เพื่อการลดการใช้ทรัพยากร การดำเนินการดังกล่าวมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาที่นำไปสู่การเดินหน้าไปด้วยกัน และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เป็นการเติบโตของทุกภาคส่วนไปพร้อมๆ กัน เพื่อเพิ่มโอกาสของชุมชน และผู้ประกอบการที่อยู่ในภูมิภาคได้รับการพัฒนา รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างทัดเทียมกันมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการนำความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการหรือแก้ปัญหาสุขภาพ ปัญหามลพิษ ยกระดับคุณภาพความปลอดภัยของอาหาร ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพิงแหล่งพลังงานทางเลือกในพื้นที่ได้เพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคให้เติบโตด้วยรูปแบบของระเบียบเศรษฐกิจ BCG
๒. การนำทุนทางทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมไปสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
๓. การใช้ทรัพยากรด้านเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวในพื้นที่เพื่อสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน
๔. การพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการมูลค่าสูงจากความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการยกระดับมาตรฐาน การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการจัดการวัตถุดิบเหลือทิ้งจากการผลิตให้เป็นศูนย์
๕. การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบบูรณาการด้วยกลไกตุลาการ เช่น กลไกมหาวิทยาลัยสู่ตำบล อุทยานวิทยาศาสตร์ และคลัสเตอร์

๖. การพัฒนาตลาดและศักยภาพในการเข้าถึงตลาดทั้งในและนอกพื้นที่ด้วยการใช้อัตลักษณ์ความคิดสร้างสรรค์ และแพลตฟอร์มการเชื่อมโยงตลาด

๗. การยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยและมาตรฐานของอาหารท้องถิ่น (Street food/ วิสาหกิจชุมชน) ด้วย Food machinery และมาตรฐานการประกอบการที่ดี

๘. การสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากทั้งระบบ เช่น การยกระดับประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมความปลอดภัย ความคิดสร้างสรรค์ ระบบประกันคุณภาพ

**ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน**

เน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการเดิมให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องด้วยการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์ การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี ให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรการผลิตที่ยั่งยืนเทียบเท่ามาตรฐานสากล รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยการใช้นวัตกรรมเข้มข้น เช่น ระบบการผลิตพีซีในโรงงานอัจฉริยะ (Plan factory) การให้บริการด้านสุขภาพที่มีความแม่นยำสูง หรือการแพทย์เฉพาะบุคคล โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นผู้นำในการผลิตและการให้บริการทั้งในระดับประเทศและเวทีโลก โดยมีแนวทางการดำเนินการในแต่ละสาขายุทธศาสตร์ ดังนี้

#### **๑. สาขาการเกษตรและอาหาร**

๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรสู่ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูงด้วยการใช้การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) สนับสนุนการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น การผลิตสินค้าเกษตรพรีเมียม เกษตรปลอดภัย และเพิ่มความหลากหลายชนิดสินค้า

๒) การขับเคลื่อนเกษตรสู่การเป็นทั้ง B, C และ G ด้วยการบูรณาการในพื้นที่ (Area based)

๓) การแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง ด้วยการแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ สารออกฤทธิ์ สำคัญเพื่อเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมถึงโปรตีนจากแมลงหรือพืช

๔) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วยการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล เทคโนโลยีขั้นสูง ระบบอัตโนมัติมาบริหารจัดการกระบวนการผลิต และการกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค

๕) ปรับปรุงกระบวนการผลิตสู่ระบบการผลิตสีเขียวและการผลิตที่ยั่งยืน ลดการสูญเสียระหว่างการผลิตและขยะอาหาร และการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง

๖) การสร้างแบรนด์อาหารไทยในตลาดโลกด้วยการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบไทย อัตลักษณ์วัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๗) การลงทุนและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านนวัตกรรมอาหาร เช่น หน่วยงานวิเคราะห์ทดสอบด้านอาหารฟังก์ชัน โรงงานต้นแบบผลิตอาหารฟังก์ชันและสารประกอบ Functional ingredient มาตรฐาน GMP

#### **๒. สาขาสุขภาพและการแพทย์**

๑) การสร้างและยกระดับความสามารถในการพัฒนาและผลิตวัคซีน ยา และชีววัตถุในการป้องกันและควบคุมโรคจากไวรัสและการเข้าสู่ตลาดสากล

๒) การยกระดับคุณภาพการรักษาสู่ระบบการแพทย์แม่นยำ ด้วยการส่งเสริมให้มีการใช้บริการการแพทย์จีโนมิกส์ ผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (Advanced Therapy Medicinal Products, ATMPs)

๓) การเร่งรัดการพัฒนาเครื่องมือ และวัสดุทางการแพทย์ด้วยกลไกนวัตกรรมแบบวิศวกรรมย้อนกลับ

๔) การส่งเสริมการวิจัยทางคลินิก เพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และสุขภาพ ได้แก่ ยา วัคซีน อาหารสุขภาพ อาหารการแพทย์ เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ และวัสดุทางการแพทย์

๕) การส่งเสริมการสร้างตลาดด้วยกลไกการขึ้นทะเบียนนวัตกรรม Sandbox การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และปรับรูปแบบการจัดซื้อจากรายปีเป็น Multi-year procurement

๖) การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อรองรับอุตสาหกรรม และบริการการแพทย์และสุขภาพ

### ๓. สาขาพลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ

๑) การสร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้แข่งขันอย่างเป็นธรรมด้วยกลไกการกำหนดราคาคาร์บอน การจัดสรรคาร์บอนเครดิต และการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด

๒) การส่งเสริมการนำพืช ผลผลิต และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

๓) การใช้นวัตกรรมชีวภาพเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ และการสร้างธุรกิจนวัตกรรมให้แก่ SMEs และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของโลก

### ๔. สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๑) การผลักดันให้เกิดการนำโมเดลการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เช่น Happy Model เพื่อกระจายรายได้อย่างทั่วถึงไปสู่เมืองท่องเที่ยวรอง ลดความเหลื่อมล้ำ และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและการท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมตามแนวทาง Happy Model

๓) การกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองท่องเที่ยวรองด้วยการพัฒนาสินค้าและบริการในเมืองท่องเที่ยวรอง โดยใช้อัตลักษณ์ท้องถิ่น วัฒนธรรม พัฒนาเรื่องราว และการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้วย Digital Technology

๔) การขยายตลาดการท่องเที่ยวด้วยการส่งเสริมพัฒนาระบบการจ่ายเงินแบบ One Payment System เพื่ออำนวยความสะดวกและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมการใช้จ่าย รวมถึงพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์ที่น่าสนใจจุดเด่นของประเทศไทยในด้านต่างๆ เช่น วัฒนธรรม

๕) การส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพสูงผ่านการจัดงานประชุมและนิทรรศการ กีฬา และ อีเว้นท์ (Event) ขนาดใหญ่

### ๕. เศรษฐกิจหมุนเวียน

๑) การพัฒนาเศรษฐกิจด้วยโอกาสการลงทุนและการสร้างตลาดด้วยโมเดลธุรกิจเศรษฐกิจหมุนเวียน

๒) การส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการคิดค้นผลิตภัณฑ์และบริการใหม่จากการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่

๓) การพัฒนาแพลตฟอร์มและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างเป็นระบบ

๔) การสร้างระบบกลไกการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนของประเทศ

๕) การสร้างกำลังคนที่มีความรู้และความเข้าใจ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากการอบรมหรือหลักสูตร รวมทั้งสร้างความตระหนักในการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน

### ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน และสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทันเพื่อบรรเทาผลกระทบ รวมถึงเข้าถึงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เป็นการปูทางสู่อนาคตด้วยการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพ เพื่อการสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคตด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปเพิ่มศักยภาพของชุมชน ผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต/บริการเพื่อตอบสนอง



ต่อความต้องการของตลาด รวมถึงสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นอกจากนี้ ต้องพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับเศรษฐกิจ BCG ในอนาคต รวมถึงการวิจัย พัฒนาชิ้นส่วนหน้าเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การยกระดับความสามารถของกำลังคนในสาขา BCG
๒. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๓. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคุณภาพ
๔. การพัฒนาเทคโนโลยีชิ้นส่วนหน้า

**๒.๖ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)** กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการพัฒนาการเกษตรของประเทศในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกร มั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

**ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร** โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกร บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

**ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร** โดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า และส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

**ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม** โดยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับไทยแลนด์ ๔.๐ บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร และพัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์

**ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน** โดยบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน และฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน

**ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ** โดยพัฒนาบุคลากรเป็น Smart Officer และ Smart Researcher เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร

**๒.๗ แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)** เป็นแผนหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และนำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการสำคัญประจำปีงบประมาณ ตลอดจนผู้บริหารสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิตให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม มีวิสัยทัศน์ คือ “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี” โดยมีเป้าหมายผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์

วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตร มีความสมดุล ประกอบด้วย ๕ ประเด็นการพัฒนา ๒๘ แนวทางการพัฒนา ได้แก่

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร** มีแนวทางการพัฒนา คือ การป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร** มีแนวทางการพัฒนา คือ เกษตรอัตรลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ การพัฒนาระบบ นิเวศการเกษตร ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์การเกษตร การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ และการพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร** มีแนวทางการพัฒนา คือ การเสริมสร้างทุนทางสังคม การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก การยกระดับศักยภาพของเกษตรกร รายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ และการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน** มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจ สีเขียว การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็น มิตรต่อสภาพภูมิอากาศ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้ เป็นไปตามมาตรฐานสากล การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ การเพิ่ม ผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร** มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาบริการประชาชน การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การพัฒนากฎหมาย และการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตร

## ๒.๘ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

### ภาคเหนือ

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ” ตามแนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ Creative LANNA ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และลำปาง

๒. พัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง

๓. พัฒนาการท่องเที่ยวและบริการบนฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรม

๔. เสริมศักยภาพของเมืองและพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และเอื้อต่อการอยู่อาศัย

๕. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาผู้สูงอายุสู่การเป็นผู้สูงอายุ ที่มีศักยภาพ (Active Aging) และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน

๖. อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีความสมดุล ป้องกันและแก้ไขปัญหา หมอกควัน ปัญหาล้างแฉะลุ่มเมือง

## สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคเหนือ

๑. พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือตอนล่าง ในปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรรวม ๓๒.๕ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรของทั้งประเทศ โดยพื้นที่เกษตรของภาคเหนือส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งเป็นพื้นที่ราบ ๒๑.๙ ล้านไร่ ทำการผลิตพืชสำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง และภาคเหนือตอนบน ๑๐.๖ ล้านไร่ เป็นพื้นที่สำคัญในการผลิตพืชผัก และผลไม้

๒. สัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคเหนือสูงกว่าสัดส่วนของประเทศ ช่วยลดความเสี่ยงของภัยแล้ง ในปี ๒๕๖๒ ภาคเหนือมีพื้นที่ชลประทานรวม ๑๐.๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๔ ของพื้นที่ชลประทานทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๒๗.๘ ในปี ๒๕๕๙ โดยมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๓๑.๓ สูงกว่าระดับประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๒

๓. ผลผลิตภาพแรงงานภาคเกษตรต่ำ เมื่อเทียบกับผลิตภาพแรงงานในสาขาการผลิตอื่น โดยผลิตภาพแรงงานภาคเกษตรภาคเหนือในปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ๔๒,๑๑๒.๕๖ บาทต่อคน ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมเท่ากับ ๒๙๓,๘๕๒.๕๖ บาทต่อคน และภาคบริการเท่ากับ ๑๖๐,๖๗๖.๘๘ บาทต่อคน รวมทั้งมีมูลค่าเศรษฐกิจต่ำ โดยในปี ๒๕๖๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรภาคเหนือมีมูลค่า ๓๓๓,๑๙๕ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเหนือ

๔. กระบวนการผลิตการเกษตรเริ่มปรับเปลี่ยนสู่การเกษตรสร้างมูลค่า เกษตรกรมีการปรับกระบวนการผลิตสู่เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์มากขึ้น ตามพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ใส่ใจในสุขภาพและสิ่งแวดล้อม และมีการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการผลิต อาทิ การใช้โดรน การใช้แอปพลิเคชันทดแทนแรงงานเกษตรที่สู้ง่าย ซึ่งจะเป็นการพัฒนาสู่ระบบเกษตรอัจฉริยะที่มีการบริหารจัดการผลผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ

## ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” ตามแนวคิด การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ
๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา
๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
๔. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

## สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. มีบทบาทเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศแต่เป็นพืชเชิงเดี่ยว พึ่งพาน้ำฝนได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผลิตภาพต่ำ ในขณะที่เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งในด้านเป็นฐานรายได้หลักของประชากรส่วนใหญ่ และการจ้างงาน ในปี ๒๕๖๒ ผลิตภัณฑ์การเกษตร มีมูลค่า ๓๐๘,๕๗๕ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๙.๓ ของผลิตภัณฑ์ภาค พืชหลักที่สำคัญของภาค ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง โดยมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดทั่วประเทศ ส่วนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ ในพื้นที่ตอนกลางและตอนล่างของภาค โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และทุ่งสัมฤทธิ์ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและบุรีรัมย์ แต่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ในภาพรวมต่ำกว่าระดับประเทศ เนื่องจาก

ทำการเกษตรแบบดั้งเดิมและใช้สารเคมีสูง ซึ่งในแต่ละปีมีการนำเข้าวัตถุดิบทางการเกษตร เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓ พันล้านบาทต่อปี เป็นภาคที่มีพื้นที่ปลูกอ้อยและมันสำปะหลังมากที่สุดของประเทศ โดยอ้อยส่วนใหญ่ปลูกในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และอุดรธานี และมันสำปะหลัง ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และอุดรธานี สำหรับการปลูกข้าวอินทรีย์ มีแนวโน้มขยายพื้นที่มากขึ้น ปัจจุบันแหล่งปลูกข้าวอินทรีย์ในประเทศไทยร้อยละ ๘๐.๐ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (จังหวัดยโสธร สุรินทร์ มหาสารคาม ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด) และจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนอ้อยร้อยละ ๒๐.๐ อยู่ในภาคเหนือตอนบน ตลาดข้าวอินทรีย์ ส่วนใหญ่ส่งออกต่างประเทศ โดยเฉพาะสหภาพยุโรป

**๒. มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุดแต่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย พื้นที่ถือครองทำการเกษตรต่อครัวเรือนมากกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ** ในปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรรวม ๖๓.๘๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรทั้งประเทศ โดยพื้นที่การเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่พื้นที่ค่อนข้างราบ เหมาะสำหรับปลูกข้าวและพืชไร่ มีความเหมาะสมในการทำเกษตรแปลงใหญ่ขณะที่จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีพื้นที่เกษตรไม่มากเนื่องจากเป็นภูเขาสูงสลับที่ราบเชิงเขาและมีพื้นที่ฟาร์มขนาดเล็กมากประมาณ ๑๐ ไร่ต่อครัวเรือน จึงเหมาะกับเกษตรแบบประณีตหรือเกษตรอินทรีย์ จังหวัดที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรต่ำสุดของภาคซึ่งส่วนใหญ่มีปัญหาด้านความยากจน ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น นครพนม กาฬสินธุ์ และศรีสะเกษ โดยมีเนื้อที่ถือครอง ๑๒.๐ ๑๒.๓ ๑๓.๑ และ ๑๓.๒ ไร่ต่อครัวเรือน ตามลำดับ

**๓. การเพิ่มพื้นที่ชลประทานมีข้อจำกัดด้านกายภาพไม่สามารถพัฒนาโครงการขนาดใหญ่เพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บให้เพียงพอต่อการเพาะปลูกตลอดปี** พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยในปี ๒๕๖๒ พื้นที่ชลประทานประมาณ ๗.๙ ล้านไร่ และมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๑๒.๓ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๒ โดยพื้นที่โครงการชลประทานของภาคส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีสัดส่วนร้อยละ ๓๓.๙ ๓๑.๓ และ ๑๙.๖ ของพื้นที่ชลประทานทั้งภาค ตามลำดับ แต่ยังมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรค่อนข้างต่ำเพียงร้อยละ ๑๒.๓ จึงเป็นข้อจำกัดในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ทั้งการเก็บกักน้ำในฤดูแล้ง และชะลอน้ำในช่วงฤดูฝนไม่ให้น้ำท่วมพืชผลเสียหาย

### **ภาคกลาง**

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ที่เติบโตอย่างยั่งยืน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นฐานอุตสาหกรรมขั้นสูงที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นเอง
๒. พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นแหล่งเกษตรสมัยใหม่และศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรของประเทศ
๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เข้าสู่ตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ
๔. พัฒนาภาคกลางเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
๕. พัฒนาการผลิตกำลังคนให้มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
๖. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก ให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต
๗. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

## สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร

๑. ภาคกลางมีศักยภาพในการพัฒนาด้านการเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยภาคกลางเป็นพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสมในการทำการเกษตร จึงมีดินและน้ำอุดมสมบูรณ์ และมีระบบชลประทานที่ดี มีลักษณะภูมิประเทศที่เอื้ออำนวย ทำให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรหลากหลายประเภท ทั้งพืชผัก ผลไม้ ปศุสัตว์ และประมง รวมทั้งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เชื่อมโยงแหล่งผลิตสินค้าเกษตรทั้งในภาคกลาง และภาคอื่นๆ มีสถาบันวิทยาศาสตร์ข้าวแห่งชาติ ตั้งอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี มีศูนย์วิจัยข้าวตั้งอยู่ที่หลายจังหวัด ได้แก่ จังหวัดชัยนาท สุพรรณบุรี ลพบุรี ราชบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา นอกจากนี้ยังมีคำสั่งค้าปลีกสินค้าเกษตรที่สำคัญในพื้นที่ ตลาดไท จังหวัดปทุมธานี ตลาดศรีเมือง จังหวัดราชบุรี ตลาดปลาสุวพันธ์ จังหวัดอ่างทอง และตลาดมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร เป็นต้น มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรภาคกลาง ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๒ ประมาณ ๒๒๖,๗๕๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๑๙๕,๙๐๖ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๙ ภาคเกษตรของภาคกลางมีส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์คิดเป็นร้อยละ ๖.๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค และร้อยละ ๑๖.๕ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของประเทศ ผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรภาคกลางในช่วง ๓ ปี แรกของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ขยายตัวร้อยละ ๓.๙ สูงกว่าในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่หดตัวร้อยละ ๒.๓ ต่อปี สำหรับปัญหาสำคัญของการทำเกษตรภาคกลางที่ยังต้องดำเนินการแก้ไข คือ รูปแบบการผลิตเป็นเกษตรเชิงพาณิชย์ที่ใช้สารเคมีจำนวนมาก มีปัญหาดินที่เสื่อมโทรมและหลายพื้นที่มักประสบปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง ปัญหาการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินไปเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยมากขึ้นตามแรงผลักดันทางเศรษฐกิจ ทำให้พื้นที่เกษตรกรรมของภาคกลางลดลง นอกจากนี้แนวโน้มต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรของภาคกลางมีสูงขึ้นจากค่าจ้างแรงงานและราคาที่ดินที่เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งค่าจ้างในการทำการเกษตรต่างๆ เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่จะเป็นผู้พ้นวัยหนุ่มสาวแล้ว จึงใช้การทำเกษตรในรูปแบบการจ้างดำเนินการมากขึ้น เช่น การจ้างเตรียมดิน และการจ้างเก็บเกี่ยว เป็นต้น

๒. ภาคกลางถือได้ว่าเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศแห่งหนึ่ง ทั้งทางด้านการเพาะปลูก การทำปศุสัตว์ และประมง แหล่งการทำเกษตรที่สำคัญของภาคกลาง คือ จังหวัดราชบุรี มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๑๔.๖ รองลงมาได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ ๑๑.๗ กาญจนบุรี ร้อยละ ๑๐.๙ ประจวบคีรีขันธ์ ร้อยละ ๙.๖ และนครปฐม ร้อยละ ๘.๙ สินค้าเกษตรด้านพืชที่สำคัญของภาคกลาง ได้แก่ ข้าว แหล่งปลูกที่สำคัญได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี ชัยนาท และพระนครศรีอยุธยา มันสำปะหลัง แหล่งปลูกที่สำคัญ ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี และลพบุรี อ้อยโรงงาน แหล่งปลูกที่สำคัญได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี ลพบุรี และสุพรรณบุรี สับปะรดโรงงาน แหล่งปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ แหล่งปลูกที่สำคัญได้แก่ จังหวัดลพบุรี และสระบุรี นอกจากนี้ยังมี กัญชง เป็นพืชส่งออกสำคัญที่ทำรายได้และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ โดยแหล่งผลิตกัญชงที่สำคัญของประเทศอยู่ในพื้นที่ภาคกลาง ซึ่งจังหวัดที่มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวและผลผลิตมากที่สุดของภาคและของประเทศคือ จังหวัดนครปฐม รองลงมาคือ สมุทรสาคร ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ ไก่เนื้อ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสระบุรี รองลงมา ได้แก่ ลพบุรี ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์ กาญจนบุรี และนครปฐม โคเนื้อ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดกาญจนบุรี รองลงมา ได้แก่ เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี และสุพรรณบุรี สุกร เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดราชบุรี รองลงมา ได้แก่ นครปฐม สุพรรณบุรี ลพบุรี และสระบุรี เป็ดเนื้อ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสระบุรี รองลงมา ได้แก่ นครปฐม ลพบุรี กาญจนบุรี และราชบุรี เป็ดไข่ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสุพรรณบุรี รองลงมา ได้แก่ อ่างทอง นครปฐม ชัยนาท ลพบุรี และพระนครศรีอยุธยา ไก่เนื้อ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดลพบุรี รองลงมา ได้แก่ กาญจนบุรี สระบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี และนครปฐม และไก่ไข่ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดนครปฐม รองลงมา ได้แก่ พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี สระบุรี และกาญจนบุรี สำหรับด้านประมง ภาคกลางมีศักยภาพในการทำการประมงทั้งน้ำจืด และน้ำเค็ม โดยจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสูงที่สุดของภาค คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รองลงมาได้แก่ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม และสมุทรปราการ

๓. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคกลางสูงกว่าภาพรวมระดับประเทศ ปี ๒๕๖๒ ภาคกลาง มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรรวมประมาณ ๑๘ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ทั้งประเทศ และมีพื้นที่ชลประทานครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๑๐.๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๕ ของพื้นที่ ชลประทานทั้งประเทศ ทำให้ภาคกลางมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรคิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕ ซึ่งสูงกว่า ภาพรวมระดับประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๒

๔. เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ยังมีไม่มากนัก จากข้อมูลการตรวจรับรองเกษตร ปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ของกรมวิชาการเกษตร ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ พบว่า ภาคกลางมีพื้นที่ได้รับการ รับรองเกษตรปลอดภัยรวมทั้งสิ้น ๑๐๘,๗๔๘.๐๑ ไร่ แบ่งออกเป็นที่ยังไม่หมดอายุ ๙๘,๓๑๖.๐๙ ไร่ และที่ หมดอายุ ๑๐,๔๓๑.๙๒ ไร่ และเกษตรอินทรีย์ ๓๐,๖๕๑.๘๖ ไร่ แบ่งออกเป็นที่ยังไม่หมดอายุ ๑,๖๖๐.๕๗ ไร่ และ ที่หมดอายุ ๒๘,๙๙๑.๒๙ ไร่ โดยจังหวัดในภาคกลางที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยมาก ที่สุดคือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รองลงมาได้แก่ ราชบุรี ปทุมธานี นครปฐม และกาญจนบุรี ส่วนจังหวัดที่มีพื้นที่ ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มากที่สุดคือ จังหวัดลพบุรี รองลงมาได้แก่ กาญจนบุรี นครปฐม สระบุรี และสุพรรณบุรี ในอนาคตความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์จะมีมากขึ้นตามพฤติกรรมผู้บริโภค ดังนั้น การสนับสนุนและส่งเสริมการทำเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ยังมีความสำคัญที่ต้องดำเนินการและ ขยายผลต่อไป

#### ภาคตะวันออก

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ฐานเศรษฐกิจสีเขียวชั้นนำของอาเซียน ควบคู่กับคุณภาพการดำรงชีวิตของ ประชาชนที่ดี” ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของ ภาคตะวันออกอย่างยั่งยืน

๒. พัฒนาการเกษตรคุณภาพและผลตอบแทนสูง เชื่อมโยงสู่การผลิตอาหารปลอดภัย การผลิตพลังงาน ทดแทน และพืชสมุนไพรทางการแพทย์

๓. รักษาและยกระดับการท่องเที่ยวคุณภาพในแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวทางเลือก รวมทั้งการพัฒนาธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่เน้นคุณค่า อัตลักษณ์ ความยั่งยืน และเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย

๔. พัฒนาเมืองและพื้นที่ชนบทให้มีความทันสมัยและน่าอยู่ พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชนในทุกช่วงวัย

๕. รักษาและยกระดับพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนประเทศกัมพูชา ให้มีมูลค่าสูง มีความมั่นคง และเป็น ประตูก่อสร้างการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน

๖. เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการเพิ่ม ประสิทธิภาพการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

#### สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคตะวันออก

๑. ภาคตะวันออกมีศักยภาพในการพัฒนาด้านการเกษตร ทั้งการผลิตพืช ปศุสัตว์ และประมง โดยภาคตะวันออกเป็นแหล่งผลิตข้าว พืชผัก พืชหัว อาทิ มันสำปะหลัง และเป็นแหล่งผลิตผลไม้และผลไม้แปรรูป ที่สำคัญของประเทศ รวมทั้งยังมีศักยภาพในด้านการทำประมง ทั้งประมงชายฝั่งและประมงน้ำลึก มูลค่าผลิตภัณฑ์ ภาคเกษตรภาคตะวันออก ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๒ ประมาณ ๑๘๔,๓๑๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๑๕๑,๑๕๐ ล้านบาท ปี ๒๕๕๙ การเกษตรของภาคตะวันออก มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๖.๑ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ตะวันออก และร้อยละ ๑๓.๔ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของประเทศ ผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรภาคตะวันออก ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ขยายตัวร้อยละ ๓.๓ สูงกว่าในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่หดตัว เฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ต่อปี การเกษตรของภาคตะวันออกมีปัญหาค่าสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไขหลายประการ เช่น คุณภาพดิน

เนื่องจากการใช้สารเคมี สารเคมีตกค้างในผลผลิต และการขาดแคลนน้ำเนื่องจากการแย่งใช้น้ำระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ เป็นต้น

**๒. แหล่งการทำเกษตรที่สำคัญของภาคตะวันออก** คือ จังหวัดจันทบุรี มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๓๙.๙ รองลงมาคือ จังหวัดระยอง ร้อยละ ๑๔.๔ ฉะเชิงเทรา ร้อยละ ๑๐.๗ และตราด ร้อยละ ๑๐.๔ ปัจจุบันพื้นที่เกษตรกรรมของภาคตะวันออกได้แปรเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัยมากขึ้น แต่ภาคตะวันออกก็ยังถือได้ว่าเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศแห่งหนึ่ง ทั้งด้านการเพาะปลูก การเลี้ยงปศุสัตว์ และการประมง **สินค้าเกษตรที่สำคัญของภาคตะวันออก** ได้แก่ **ข้าวและพืชไร่** ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวและมันสำปะหลัง จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกข้าวนาปีมาก คือ จังหวัดสระแก้ว ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี และนครนายก ส่วนจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังมาก คือ จังหวัดสระแก้ว ฉะเชิงเทรา และชลบุรี **ผลไม้** ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ **ทุเรียน** จังหวัดที่เป็นแหล่งปลูกทุเรียนที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด **มังคุด** แหล่งปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี ตราด และระยอง **ลำไย** แหล่งปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี **เงาะ** แหล่งปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี และตราด **ลองกอง** แหล่งปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี **ด้านปศุสัตว์** ได้แก่ **ไก่เนื้อ** แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดชลบุรี ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง **ไก่ไข่** แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา นครนายก และชลบุรี **เป็ดเนื้อ** แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก และระยอง **เป็ดไข่** แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา และชลบุรี และ**สุกร** แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ปราจีนบุรี และระยอง สำหรับ**ด้านประมง** ภาคตะวันออกมีศักยภาพในการทำประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสูงที่สุด คือ จังหวัดตราด รองลงมาคือ จังหวัดชลบุรี ระยอง และจันทบุรี ตามลำดับ

**๓. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคตะวันออกต่ำกว่าประเทศ** ปี ๒๕๖๒ ภาคตะวันออกมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรรวมประมาณ ๑๒.๙๐ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๖ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรทั้งประเทศ และมีพื้นที่ชลประทาน ประมาณ ๒.๗๐ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๗ ของพื้นที่ชลประทานทั้งประเทศ และคิดเป็นสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๒๐.๘ ซึ่งต่ำกว่าของประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๒

**๔. เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ยังมีไม่มากนัก** จากข้อมูลการตรวจรับรองเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ของกรมวิชาการเกษตร ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ พบว่า ภาคตะวันออกมีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยรวมทั้งสิ้น ๘๙๐,๕๘๖.๓๖ ไร่ แบ่งออกเป็นที่ยังไม่หมดอายุ ๘๖๓,๒๓๓.๘๔ ไร่ และที่หมดอายุ ๒๗,๓๕๒.๕๒ ไร่ โดยจังหวัดของภาคตะวันออกที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยมากที่สุด คือ จังหวัดจันทบุรี รองลงมาคือ จังหวัดตราด สระแก้ว และระยอง และเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งสิ้น ๔,๖๑๖.๓๙ ไร่ แบ่งออกเป็นที่ยังไม่หมดอายุ ๑,๖๑๑.๘๘ ไร่ และที่หมดอายุ ๓,๐๐๔.๕๐ ไร่ โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มากที่สุดคือ จังหวัดจันทบุรี รองลงมาคือ จังหวัดตราด และระยอง

### **ภาคใต้**

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค” ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวและบริการ และธุรกิจต่อเนื่องด้านการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวและบริการที่มีมาตรฐานและมีมูลค่าสูง
๒. พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๓. พัฒนาและส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรหลักของภาค

๔. อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

๕. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนและด่านชายแดนให้เอื้อต่อการค้าการลงทุน

๖. พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ เพื่อเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และสามารถเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และกลุ่มประเทศ BIMSTEC (จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช)

### สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคใต้

๑. ภาคใต้เป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศ มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของภาคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในปี ๒๕๖๒ ผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรมีมูลค่า ๒๗๙,๒๔๕ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ ๒๐.๙ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค มีอัตราขยายตัวร้อยละ ๗.๗ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ ที่มีอัตราการขยายตัวของภาคเกษตรเพียงร้อยละ ๑.๕ และสูงกว่าระดับประเทศที่ขยายตัวร้อยละ ๐.๕ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กิจกรรมการผลิตภาคเกษตรที่สำคัญของภาคใต้ คือ ยางพารา ประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ไม้ผล และปาล์มน้ำมัน โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๓๔.๓ ๒๐.๐ ๑๘.๑ และ ๑๑.๓ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มีสัดส่วนร้อยละ ๔๖.๙ ๑๕.๗ ๑๐.๓ และ ๑๒.๕ จะเห็นได้ว่าการผลิตไม้ผลมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะทุเรียนที่มีปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดมากขึ้น ขณะที่ยางพารามีสัดส่วนลดลง เนื่องจากราคายางพาราในตลาดโลกที่ลดลงจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน และภาคเกษตรมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ สูงกว่าค่าเฉลี่ยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่ขยายตัวเพียงร้อยละ ๑.๙

๒. ยางพารามีพื้นที่ปลูกลดลงแต่ผลผลิตเฉลี่ยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้ ในปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ปลูกยางพารา ๑๐.๙๐ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๔๘.๔ ของพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งประเทศ ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ ที่มีพื้นที่ปลูก ๑๑.๔๐ ล้านไร่ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของประเทศ ๒.๓๗ ล้านไร่ รองลงมา คือ จังหวัดสงขลา ๑.๙๖ ล้านไร่ และจังหวัดนครศรีธรรมราช ๑.๗๗ ล้านไร่ ส่วนผลผลิตยางพาราและผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของภาคใต้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในปี ๒๕๖๒ มีปริมาณผลผลิต ๒.๕๕ ล้านตัน หรือร้อยละ ๕๒.๗ ของผลผลิตทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ ที่มีผลผลิต ๒.๔๙ ล้านตัน และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน จาก ๒๕๖ กิโลกรัมต่อไร่ในปี ๒๕๕๙ เป็น ๒๖๒ กิโลกรัมต่อไร่ในปี ๒๕๖๒

๓. ปาล์มน้ำมันมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดในภาคใต้ ปี ๒๕๖๒ ภาคใต้มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๕.๑๔ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๒ ของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ ที่มีพื้นที่ปลูก ๔.๑๙ ล้านไร่ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของประเทศ ๑.๓๔ ล้านไร่ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ๑.๑๕ ล้านไร่ และจังหวัดชุมพร ๑.๐๒ ล้านไร่ ตามลำดับ และปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันของภาคใต้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๖๒ มีปริมาณผลผลิต ๑๔.๕๙ ล้านตัน หรือร้อยละ ๘๘.๙ ของผลผลิตทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๒๑ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๙ ส่วนผลผลิตปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ จาก ๒,๗๑๗ กิโลกรัมต่อไร่ เป็น ๓,๐๔๔ กิโลกรัมต่อไร่ ในปี ๒๕๖๒ ซึ่งสูงกว่าระดับประเทศที่ ๒,๘๙๗ กิโลกรัมต่อไร่

๔. ภาคใต้เป็นแหล่งทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญ โดยมีท่าเทียบเรือประมงในจังหวัดสงขลา ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ระนอง และภูเก็ต โดยในปี ๒๕๖๒ มีปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ ๑๐๐,๘๑๔ ตัน มูลค่า ๔,๑๘๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔ ของปริมาณสัตว์น้ำของประเทศ และร้อยละ ๓๗.๘ ของมูลค่าสัตว์น้ำของประเทศ ทั้งนี้ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ ที่มีปริมาณ ๑๑๒,๗๔๒ ตัน มูลค่า ๔,๓๖๙ ล้านบาท โดยปริมาณสัตว์น้ำจับได้มากในจังหวัดภูเก็ต สงขลา ชุมพร และระนอง ในขณะที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของภาคใต้ ส่วนใหญ่เป็นการเพาะเลี้ยงกุ้ง ในปี ๒๕๖๓ มีพื้นที่เพาะเลี้ยง ๘๒,๖๓๔ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑๗๒,๑๙๓ ตัน โดยพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้งที่สำคัญของภาคอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง และสงขลา



๕. **พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย** ปี ๒๕๖๒ ภาคใต้มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๑๘.๓๐ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรทั่วประเทศ มีขนาดฟาร์ม ๑๘.๐๕ ไร่ต่อครัวเรือน ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่ ๑๙.๗๖ ไร่ต่อครัวเรือน พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรของภาคส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุด ๓.๖๗ ล้านไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ๒.๙๐ ล้านไร่ และจังหวัดภูเก็ตมีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรน้อยที่สุดของภาค ๐.๑๑ ล้านไร่

๖. **พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่ทางการเกษตรของภาคใต้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ** ในปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ชลประทาน ๒.๘๔ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๘.๒ ของพื้นที่ชลประทานประเทศ มีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่ทางการเกษตรร้อยละ ๑๕.๕ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๒ โดยจังหวัดพัทลุงมีพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรสูงสุทธ้อยู่ที่ ๔๓.๘ รองลงมา คือ จังหวัดสงขลา ร้อยละ ๒๙.๘ และจังหวัดกระบี่ มีพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรต่ำที่สุดของภาค ร้อยละ ๒.๙ จึงเป็นข้อจำกัดในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ทั้งการเก็บกักน้ำในฤดูแล้ง และชะลอน้ำในช่วงฤดูฝนไม่ให้ท่วมพืชผลเสียหาย

### **ภาคใต้ชายแดน**

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ฐานเศรษฐกิจชายแดนที่มั่นคง บนสังคมพหุวัฒนธรรม” โดยเน้นการพัฒนาเมืองเศรษฐกิจชายแดนเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงเพื่อการส่งออก บนฐานทรัพยากรที่สมดุล ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมให้มีวิถีชีวิตที่ยั่งยืนและสงบสุข ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรหลักของภาค
๒. พัฒนาเมืองเศรษฐกิจชายแดนให้เป็นเมืองการค้าเมืองท่องเที่ยว และจุดเชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านและอาเซียนตอนใต้และพัฒนาเมืองยะลาศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน
๓. ยกระดับคุณภาพชีวิต รายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงาน และสาธารณสุข เพื่อวิถีชีวิตที่ยั่งยืนและสันติสุข
๔. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการผลิตของภาคและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ

### **สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคใต้ชายแดน**

๑. **ภาคการเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของภาค แต่เป็นการผลิตแบบเดิมและมีการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มน้อย** ปี ๒๕๖๒ ผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรมีมูลค่า ๔๐,๓๖๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค หดตัวร้อยละ ๓.๘ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยกิจกรรมการเกษตรที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ประมงทะเลและชายฝั่ง ปศุสัตว์ และไม้ผล อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรเฉลี่ยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ หดตัวร้อยละ ๒.๘ ซึ่งขยายตัวเพิ่มขึ้นจากช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เนื่องจากการขยายตัวในการผลิตไม้ผลและปศุสัตว์

๒. **ยางพารามีแนวโน้มผลผลิตลดลง** ปี ๒๕๖๒ ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกยางพารา ๒.๖๐ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๖ ของพื้นที่ปลูกยางพาราทั่วประเทศ ลดลงอย่างต่อเนื่องจากปี ๒๕๕๙ ที่มีพื้นที่ปลูก ๒.๖๔ ล้านไร่ ปริมาณผลผลิตและผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่มีแนวโน้มลดลง โดยปี ๒๕๖๒ มีผลผลิต ๐.๕๓ ล้านตัน และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๒๒๖ กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงจากปี ๒๕๖๑ ที่มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๒๔๗ กิโลกรัมต่อไร่ จังหวัดยะลามีพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุด ๑.๒๔ ล้านไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส ๑.๐๐ ล้านไร่ เนื่องจากราคายางพาราตกต่ำ ประกอบกับผลของนโยบายลดพื้นที่ปลูกยางพารา เกษตรกรจึงเปลี่ยนแปลงพื้นที่จากการปลูกยางพาราเป็นการปลูกพืชชนิดอื่น เช่น ปาล์มน้ำมัน พืชทางเลือกอื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า เช่น ทูเรียน เป็นต้น

๓. ปาล์มน้ำมันมีประสิทธิภาพการผลิตในระดับต่ำ ในปี ๒๕๖๒ ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกปาล์ม น้ำมัน ๐.๑๐ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๑.๖ ของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั้งประเทศ โดยจังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่ปลูกมากที่สุด ๐.๐๗ ล้านไร่ รองลงมาคือ จังหวัดปัตตานี ๐.๐๒ ล้านไร่ ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่อยู่ในระดับต่ำที่ ๒,๑๗๒ กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่ ๒,๘๘๗ กิโลกรัมต่อไร่ เนื่องจากการขยายพื้นที่ปลูกในที่ราบลุ่มและพื้นที่นาร้างซึ่งมีปัญหาคุณภาพดิน การใช้สายพันธุ์คุณภาพต่ำ รวมทั้งเกษตรกรบางส่วนยังขาดความรู้ในวิธีการปลูกและการดูแลรักษาสวนปาล์มที่ถูกต้องเหมาะสม

๔. การประมงประสบปัญหาปริมาณสัตว์น้ำลดลงจากทรัพยากรทางทะเลเสื่อมโทรม ภาคใต้ชายแดนเป็นแหล่งประมงที่สำคัญของภาคใต้ ปี ๒๕๖๒ สามารถจับสัตว์น้ำได้ ๑๐๘,๑๐๕ ตัน หรือร้อยละ ๓๙.๑ ของปริมาณสัตว์น้ำของประเทศ เป็นมูลค่า ๔,๙๓๒ ล้านบาท โดยทำเทียบเรือประมงปัตตานีมีปริมาณสัตว์น้ำขึ้นท่าสูงสุดของประเทศ อย่างไรก็ตามการทำประมงในพื้นที่ประสบปัญหาปริมาณสัตว์น้ำลดลงจากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรที่ลดลง และปัญหาการทำประมงนอกน่านน้ำจากมาตรการทางกฎหมายของประเทศอินโดนีเซีย รวมทั้งผลจากการใช้มาตรการการแก้ไขปัญหาการประมงผิดกฎหมาย (Illegal Unreported and Unregulated fishing หรือ IUU Fishing) ส่วนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมและกุ้งกุลาดำ มีพื้นที่เพาะเลี้ยงรวม ๑,๘๓๐ ไร่ มีผลผลิต ๓,๗๐๗ ตัน โดยมีพื้นที่เพาะเลี้ยงมากที่สุดในจังหวัดปัตตานี

๕. ปศุสัตว์ภาคใต้ชายแดนมีการเลี้ยงปศุสัตว์ (แพะ และโค) เพื่อบริโภคในครัวเรือนและใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา โดยภาครัฐได้ดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ในพื้นที่มาอย่างต่อเนื่อง ปี ๒๕๖๒ มีการเลี้ยงแพะจำนวน ๑๗๓,๐๔๙ ตัว เลี้ยงมากที่สุดในจังหวัดยะลา ส่วนโคเนื้อีมีจำนวน ๓๗,๘๑๒ ตัว โดยเลี้ยงมากที่สุดในจังหวัดนราธิวาส อย่างไรก็ตามปริมาณปศุสัตว์ยังไม่เพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่ เนื่องจากปัญหาการขาดแคลนสายพันธุ์ดีและการขาดความรู้ในการจัดการฟาร์ม นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงไก่เบตงในพื้นที่จังหวัดยะลา ซึ่งเป็นไก่พื้นเมืองที่เป็นเอกลักษณ์และมีชื่อเสียง แต่ยังมีข้อจำกัดในการขยายพันธุ์และควบคุมคุณภาพพันธุ์เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตให้เพียงพอความต้องการของตลาด

๖. พื้นที่ส่วนใหญ่ของภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร ในปี ๒๕๖๒ ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๓.๔๔ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๔ ของพื้นที่ภาคใต้ชายแดน และคิดเป็นร้อยละ ๒.๓ ของประเทศ โดยจังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุด ๑.๔๑ ล้านไร่ จังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรน้อยที่สุด ๐.๗๕ ล้านไร่ สำหรับขนาดฟาร์มที่ถือครองต่อครัวเรือนมีเพียง ๑๕.๕ ไร่ต่อครัวเรือน ต่ำกว่าระดับประเทศที่มีขนาดฟาร์ม ๑๙.๘ ไร่ต่อครัวเรือน โดยจังหวัดปัตตานีมีขนาดฟาร์มที่ถือครองต่อครัวเรือนต่ำที่สุด ๘.๑ ไร่ต่อครัวเรือน

๗. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ ในปี ๒๕๖๒ ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ชลประทาน ๐.๘๔ ล้านไร่ คิดเป็นสัดส่วนต่อพื้นที่การเกษตรร้อยละ ๒๔.๕ สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๒ โดยจังหวัดยะลามีพื้นที่ชลประทานมากที่สุด ๐.๔๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๔ ของพื้นที่เกษตรของจังหวัด และจังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ชลประทานน้อยที่สุดที่ ๐.๐๔ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕.๖

## ๒.๘ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ โดยคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาให้ทราบถึงแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาลจะดำเนินการเพื่อพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวไปข้างหน้าด้วยความมั่นคง สังคมไทยมีความสุข สามัคคี และเอื้ออาทร คนไทยมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้นและมีความพร้อมที่จะดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ เศรษฐกิจไทยมีความแข็งแกร่งและมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ควบคู่ไปกับการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีนโยบายประกอบด้วย นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน นโยบายเร่งด่วน ๑๒ เรื่อง โดยมีนโยบายหลักและนโยบายเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

**๑. นโยบายหลัก ๘ ด้าน** ประกอบด้วย นโยบายหลักที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ นโยบายหลักที่ ๔ การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก นโยบายหลักที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย นโยบายหลักที่ ๖ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค นโยบายหลักที่ ๗ การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก นโยบายหลักที่ ๑๐ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน นโยบายหลักที่ ๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ และนโยบายหลักที่ ๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและกระบวนกรยุติธรรม

**๒. นโยบายเร่งด่วน ๑๐ เรื่อง** ประกอบด้วย นโยบายเร่งด่วนที่ ๑ การแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตของประชาชน นโยบายเร่งด่วนที่ ๓ มาตรการเศรษฐกิจ นโยบายเร่งด่วนที่ ๔ การให้ความช่วยเหลือเกษตรกร และพัฒนานวัตกรรม นโยบายเร่งด่วนที่ ๕ ยกระดับศักยภาพแรงงาน นโยบายเร่งด่วนที่ ๖ การวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต นโยบายเร่งด่วนที่ ๗ เตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑ นโยบายเร่งด่วนที่ ๘ การแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายราชการประจำ นโยบายเร่งด่วนที่ ๙ การแก้ไขปัญหาเสียดินและสร้างความสงบสุขในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ นโยบายเร่งด่วนที่ ๑๐ การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชน และนโยบายเร่งด่วนที่ ๑๑ การจัดเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้งและอุทกภัย

## ๒.๙ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

**๑. ยุทธศาสตร์และนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์** รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ดร.เฉลิมชัย ศรีอ่อน) ได้มีแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนด้านการเกษตรให้มีความยั่งยืนด้วยยุทธศาสตร์และแนวทางนโยบายหลัก ดังนี้

### ๑.๑ ยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น ประกอบด้วย

**๑) ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต** โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการประสานความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย Lazada Shopee Alibaba สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕ เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้มีความหลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์และออฟไลน์ รวมถึงการจัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจเกษตรทั้งผลผลิตและสินค้าเกษตรแปรรูป เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชนที่เชื่อมโยงกับตลาดชุมชนหรือตลาดเกษตรกร อีกทั้งส่งเสริมระบบเกษตรพันธสัญญา เพื่อสร้างความไว้วางใจระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ โดยมีความร่วมมือด้านการตลาดที่สำคัญ ได้แก่

**๑.๑) ความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์** การสร้างกลไกความร่วมมือให้เกิดการบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรมระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์ ให้เกิดการขับเคลื่อนภายใต้ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต ผ่านคณะทำงานร่วมของทั้ง ๒ กระทรวง โดยการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน ได้แก่ (๑) การสร้างและใช้ข้อมูลจากฐานเดียวกัน (Single Big Data) จัดทำ Dashboard สินค้าเกษตร (๒) การสร้างแพลตฟอร์มกลาง “เกษตรผลิต พาณิชย์ตลาด” โดยคัดเลือกกลุ่มสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ และวิสาหกิจชุมชนเป็นกลุ่มนำร่องในการออกแบบจัดทำแพลตฟอร์มกลาง (๓) การสร้างความเชื่อมั่นด้านคุณภาพ มาตรฐานความปลอดภัย และการตรวจสอบย้อนกลับ และ (๔) การพัฒนาคนและผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามต้องการของตลาด

**๑.๒) ความร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย** โดยพัฒนาเกษตรแม่นยำสู่ธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม ในสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดหวาน และมะเขือเทศ ร่วมกับบริษัทผู้รับซื้อในเครือข่ายสภาอุตสาหกรรม เป็นการดำเนินงานที่เน้นให้เกษตรกรรวมกลุ่มเป็นแปลงใหญ่ ด้วยกระบวนการจัดการที่ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น สนับสนุนแผนการตลาดที่ชัดเจนของอุตสาหกรรม ทั้งด้านปริมาณ คุณภาพ และช่วงเวลาการรับซื้อ ทั้งนี้ พื้นที่เป้าหมาย คือ พื้นที่เกษตรกรที่ผลิตสินค้าตามเป้าหมายของอุตสาหกรรมที่ห่างจากแหล่งรับซื้อผลผลิตในรัศมีไม่เกิน ๑๐๐ กิโลเมตร เพื่อลดภาระต้นทุนการจัดการด้านโลจิสติกส์

**๑.๓) การพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มโอกาสและการรับรู้ความต้องการของตลาด** โดยการพัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ การจัดทำร้านค้าออนไลน์ให้กับสินค้าเกษตร ด้วยการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ พัฒนาระบบเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาต่อยอดระบบเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การใช้งานของเกษตรกร เช่น การ Live จำหน่ายสินค้าทาง Facebook รวมถึงการเชื่อมโยงระบบจัดเก็บและขนส่งสินค้า ตลอดจนการเชื่อมโยงเครือข่าย/คลังสต็อกให้แก่สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร โดยการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร

**๒) ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีเกษตร ๔.๐** เพื่อการพัฒนาภาคเกษตรกรรมโดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดโซ่อุปทานและโซ่คุณค่า (Supply-Value Chain) ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป จนถึงการตลาด โดย

**๒.๑) พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)** เพื่อเป็นต้นแบบเกษตรอัจฉริยะให้กับเกษตรกร รวมถึงเป็นกลไกส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตรผ่านการรวมกลุ่ม

**๒.๒) พัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC)** เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร การประดิษฐ์ นวัตกรรม รวมทั้งเครื่องจักรกลเกษตรที่เหมาะสมกับพื้นที่ของแต่ละจังหวัด โดยเชื่อมโยงการทำงานกับศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ เกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture) และเกษตรอัจฉริยะ

**๒.๓) พัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรปราดเปรี๊อง (Smart Farmer) และส่งเสริมสถาบันเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร** ให้เป็นผู้ให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับการให้บริการทางการเกษตร และเป็นช่องทางการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่ได้อย่างครบวงจร

**๓) ยุทธศาสตร์ ๓'S คือ "Safety" ความปลอดภัยของอาหาร "Security" ความมั่นคง มั่งคั่ง ของภาคการเกษตรและอาหาร และ "Sustainability" ความยั่งยืนของภาคการเกษตร**

**๓.๑) Safety** เน้นสินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความปลอดภัย เชื่อมั่นในระบบที่มีมาตรฐาน สามารถตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) มาตรฐานสินค้าเกษตรของไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากล และมั่นใจว่าสินค้าเกษตรและอาหารของไทยผลิตด้วยความปลอดภัยทั้งระบบ เพื่อผู้บริโภคภายในประเทศและส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ

**๓.๒) Security** เน้น ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) Food Security ไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารที่สำคัญของโลก สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารได้เพียงพอ และสามารถผลิตเลี้ยงคนทั่วโลกได้ โดยมีตัวอย่างสินค้าดาวเด่นของไทย อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ไข่ สินค้าประมง (๒) Health Security ไทยมีมาตรการควบคุม ป้องกัน การระบาดของโรคที่เข้มงวด (๓) Biosecurity ไทยมีระบบควบคุม/ป้องกันโรคระบาดในสัตว์และพืช รวมทั้งศัตรูพืช การนำแอปพลิเคชัน e-Smart Plus มาใช้ในการประเมินความเสี่ยงฟาร์มสุกรแบบ Realtime สำหรับโรค African Swine Fever (ASF) และ (๔) Farmer Security เน้นการเสริมสร้างเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมเกษตรพอเพียง และ Smart Farmer, Young Smart Farmer เพื่อให้ภาคเกษตรมีความมั่นคง

**๓.๓) Sustainability** ระบบการทำเกษตรของไทยเน้นความยั่งยืน เช่น เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร การลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง มีการนำเทคโนโลยีฝนหลวงมาใช้ประโยชน์ มีการจัดสิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนของดิน การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และมีการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ รวมถึงการขับเคลื่อน

โดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy : BCG Economy) และ SDGs ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

#### ๔) ยุทธศาสตร์การบริหารเชิงรุกแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วน

๔.๑) การบูรณาการเพื่อพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและสนับสนุนข้อมูลที่ให้แก่เกษตรกรสำหรับการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงตรวจสอบศักยภาพพื้นที่ โดยบูรณาการจัดทำระบบแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) สำหรับเป็นเครื่องมือในการวางแผนบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ ที่คำนึงถึงความเหมาะสมด้านกายภาพ ด้านเศรษฐกิจสำหรับการเชื่อมโยงข้อมูล และช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดี โดยมีการรวบรวมข้อมูลและการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรให้ครอบคลุมทุกด้านทั้งสินค้า การตลาด และทรัพยากร และครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ๗๗ จังหวัด เพื่อบริหารจัดการสินค้าเกษตรและทรัพยากรทางการเกษตร นำไปใช้วางแผนการผลิตอย่างเป็นระบบ รวมถึงการรับรู้ความต้องการคุณภาพและปริมาณของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๔.๒) สร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในด้านการพัฒนาการเกษตร การนำจุดแข็งหรือศักยภาพของแต่ละภาคส่วนมารวมมือกัน เพื่อพัฒนาภาคเกษตรตลอดโซ่อุปทาน เช่น ความร่วมมือด้านการตลาดร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย แพลตฟอร์มตลาดออนไลน์ต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงด้านการตลาดให้มีความหลากหลาย ใช้ในการซื้อขายได้จริง

๕) ยุทธศาสตร์เกษตรกรมัยยืนตามแนวศาสตร์พระราชฯ โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ เกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการหลวง ด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านกลุ่มเกษตรกร เครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและพึ่งพาตนเองได้

#### ๑.๒ แนวทางนโยบายหลัก ๑๕ ด้าน ประกอบด้วย

๑) นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” เป็นนโยบายหลักโดยเพิ่มช่องทางตลาดให้หลากหลายทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ โมเดิร์นเทรด (Modern Trade) ไร่โมบาย ตลาดสด ตลาดชุมชน คาราวานสินค้า เกษตรพันธสัญญา และเคาน์เตอร์เทรด จัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ โดยร่วมมืออย่างเข้มข้นกับกระทรวงพาณิชย์ภายใต้โมเดล “เกษตร - พาณิชย์ทันสมัย”

๒) การสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันเกษตรกรและเศรษฐกิจฐานราก โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีอำนาจต่อรองในการซื้อขายผลผลิต ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชน เชื่อมโยงกับตลาดชุมชน/ตลาดเกษตรกร ตลาดสีเขียว (Green Market) และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนภายในชุมชน รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ สามารถช่วยเหลือสมาชิกเกษตรกรเอื้อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ ทั้งสังคม ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๓) การส่งเสริมสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ และ Start Up เป็นหน่วยธุรกิจให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับสู่การให้บริการทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยีในการดูแลรักษา รถจักรกลในการเตรียมดินและการเก็บเกี่ยว สำหรับให้บริการแก่พี่น้องเกษตรกรแบบครบวงจร

๔) การส่งเสริมเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) เพื่อสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพการผลิตอย่างยั่งยืน ระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ และร่วมกันยกระดับคุณภาพผลผลิต และแก้ปัญหาผลผลิตล้นตลาด

๕) การพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร โดยเชื่อมโยงการทำงานกับ ศพก. เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture)

๖) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร เพื่อตอบสนองต่อโซ่อุปทานที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการค้าสินค้าเกษตรออนไลน์ที่ขยายตัวต่อเนื่อง เพื่อรักษาคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีความสดใหม่และถึงมือผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว รวมถึงพัฒนาระบบเชื่อมโยงทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตร

๗) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มีการกระจายน้ำอย่างเหมาะสมและทั่วถึง รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำในไร่นาของเกษตรกรและชุมชน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำเพียงพอสำหรับการอุปโภค บริโภค และทำการเกษตร ตลอดจนป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย

๘) การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินได้ตรงตามศักยภาพของที่ดิน และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากที่สุด โดยกำหนดเขตความเหมาะสมในการทำการเกษตรในแต่ละพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุดผ่านข้อมูล Agri - Map

๙) การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อบ่มเพาะเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดแก่เกษตรกร รวมทั้งให้บริการทางวิชาการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ โดยมีเกษตรกรต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเป็นกลไกในการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่

๑๐) การประกันภัยพืชผล ให้ความคุ้มครองความเสียหายหรือความสูญเสียต่อพืชผลที่เอาประกันภัย ซึ่งเกิดจากภัยต่างๆ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ลมพายุ ลูกเห็บตก เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางรายได้และความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร รวมถึงการให้ความช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างทันท่วงที

๑๑) การส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร ด้วยการลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และมีการพัฒนาอาหารของไทย ให้เป็นรูปแบบอาหารที่ปลอดภัยและมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยใน ๕ร ได้แก่ โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล เรือนจำ และร้านอาหาร

๑๒) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ เฉพาะถิ่น สร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น สมุนไพร แมลงเศรษฐกิจ ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพทางด้านการตลาดในอนาคต ทั้งสินค้าอาหารอนาคต (Future Food) และสินค้าเกษตรที่ตอบสนองผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม (Functional Food) รวมทั้งสินค้าเกษตรเพื่อพลังงานและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑๓) การวิจัยและพัฒนา เพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคเกษตรของประเทศไทยบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรและผู้บริโภค

๑๔) การพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดีและเพียงพอต่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อการผลิตและการจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

๑๕) การประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

**๒. แนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์**  
เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบแนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้กับผู้บริหารและบุคลากรของส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยสรุปเป็นแนวทางดำเนินงานหลักใน ๓ ด้าน ดังนี้

**๒.๑ ภารกิจเร่งด่วนเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และนโยบายให้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย**

- ๑) เร่งรัดงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของกระทรวง
- ๒) ขยายพื้นที่เกษตรทฤษฎีใหม่สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรฐานราก
- ๓) ยกระดับศักยภาพแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่
- ๔) ผลักดันการสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๕) พัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ
- ๖) ผลักดันการพัฒนา Big Data อย่างเป็นรูปธรรม
- ๗) ยกระดับ ศพก. ศูนย์พัฒนา Smart Farmer ครบวงจร
- ๘) ปรับปรุงกลไกและคณะทำงานขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๙) มอบหมายรองปลัดกระทรวงดูแลการขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๑๐) ปรับปรุงระบบประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบให้ทันสมัยเข้าถึงเกษตรกร

**๒.๒ ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร ประกอบด้วย**

- ๑) การแก้ไขปัญหาให้เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร
- ๓) การรับเรื่องราวร้องทุกข์และการเยี่ยมเยียนพี่น้องเกษตรกร
- ๔) การแก้ไขปัญหาหนี้สินให้เกษตรกร

**๒.๓ วางรากฐานการทำงานของกระทรวงรองรับความปกติใหม่ (New Normal) ประกอบด้วย**

- ๑) สร้างเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพที่ชัดเจนและพัฒนา Smart Officer ให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
- ๒) สร้างความตระหนักในวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมร่วม และสร้างอัตลักษณ์ของกระทรวงรวมทั้งยกระดับสวัสดิการเพื่อคนกระทรวง
- ๓) กำหนดตัวชี้วัดร่วมเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนบูรณาการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- ๔) ปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และบทบาทของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงให้สอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวและแนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรของประเทศ
- ๕) สร้างเอกภาพในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวง
- ๖) สร้างหอบังคับการ (Control Tower) เพื่อตรวจสอบ ติดตาม การบริหารแผนงานและงบประมาณของกระทรวง
- ๗) ทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ระดับจังหวัดให้เป็นแผนหลักด้านการเกษตรของกระทรวงในจังหวัด เพื่อบูรณาการงบประมาณและสร้างแนวร่วมการพัฒนา
- ๘) ให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงและผู้ตรวจราชการกรมเป็นผู้นำการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการในพื้นที่
- ๙) ผลักดันการศึกษาวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรทุกด้าน

## ๒.๑๐ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ตปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

### ๑) เป้าหมายการพัฒนา (วิสัยทัศน์)

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การศึกษา นวัตกรรมบริการ ในระดับมาตรฐานนานาชาติและการพัฒนาที่ยั่งยืน”

### ๒) พันธกิจ (Mission)

๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจจากฐานการท่องเที่ยวทางทะเล และวัฒนธรรมระดับโลก โดยกำหนดทิศทางการท่องเที่ยวควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ผ่านการมีส่วนร่วมของภาคีทุกภาคส่วนทั้งระดับชุมชนและจังหวัดสู่ความร่วมมือระดับประเทศและมาตรฐานการท่องเที่ยวระดับโลก

๒) สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของภูเก็ต โดยเสริมสร้างความมั่นคงในสังคม ตลอดจนระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว ให้เป็นเมืองแห่งความสันติสุข

๓) บริหารจัดการเมืองเพื่อรองรับการเป็นเมืองที่พัฒนาแล้วในทุกมิติทั้งการพัฒนาสังคม การเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม รองรับการเป็นศูนย์กลาง และพัฒนาสู่เมือง Smart City

๔) ยกระดับขีดความสามารถของบริการแห่งรัฐและบริการของภาคธุรกิจในทุกๆ ด้าน ให้มีความพร้อมต่อการจัดบริการที่เป็นสากลเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ในสิ่งที่ตั้งงามของจังหวัดภูเก็ต

### จุดยืนการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

จุดเน้นการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕ ฉบับบททวน ได้กำหนดขึ้นมาจากการวิเคราะห์ปัจจัยนำเข้าเชิงนโยบายความต้องการของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียและสถานการณ์ของภารกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และควรจะเป็นในอนาคตจนได้ความต้องการทางยุทธศาสตร์ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ความสำคัญต่อภารกิจ ความเร่งด่วนต่อปัญหา ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ความเป็นประโยชน์ต่อทุกกลุ่มในพื้นที่ และความเชื่อมโยงกับนโยบายของจังหวัด ทิศทางการพัฒนาประเทศ จนทำให้ได้ความต้องการทางยุทธศาสตร์ที่เป็นหัวใจหลักสำคัญของจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย ๕ จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ ภายใต้การพัฒนาสู่จังหวัดที่พัฒนาแล้ว ดังนี้

๑) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและวัฒนธรรมระดับโลก

๒) การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจโดยการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและการแพทย์มูลค่าสูงในระดับนานาชาติ

๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค เพื่อการเป็น Smart City และเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลก

๔) การเสริมสร้างขีดความสามารถในการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ในระดับนานาชาติ

๕) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

๖) การพัฒนาศักยภาพของคน รวมทั้งคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างอัตลักษณ์ที่โดดเด่น



### ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

- ๑) การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)
- ๒) การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Smart City)
- ๓) การพัฒนาคน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management)

### **ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)**

#### **๑) แนวคิด และหลักการ**

ทิศทางการพัฒนาตามโมเดลเศรษฐกิจของประเทศ เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มค่า และการบริการที่มีคุณค่าและมูลค่าสูง จังหวัดภูเก็ตจึงกำหนดเป้าหมายสำคัญเพื่อการมุ่งสู่ความเป็นเลิศของเมืองในด้านการท่องเที่ยว นวัตกรรมทางด้านการเกษตรที่มีศักยภาพ การศึกษา และการแพทย์ โดยการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เมืองภูเก็ตเน้นการพัฒนาสู่เมืองท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพการบริการสากล สร้างการบริการท่องเที่ยวมูลค่าสูง มุ่งสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอัจฉริยะแบบครบวงจรเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน การพัฒนาที่ผ่านมา การท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้แก่จังหวัดจำนวนมาก แต่ความท้าทายในอนาคตในรอบการทบทวนแผนของจังหวัด คือ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงของจังหวัดสู่ศูนย์กลางเมืองการท่องเที่ยวระดับโลก

ในขณะเดียวกัน จังหวัดยังมีศักยภาพทางการเกษตร ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญคือการสร้างเกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดที่มีศักยภาพที่แข่งขันได้ โดยเน้นการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเกษตร เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน และหนุนเสริมเศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า ศูนย์กลางเชื่อมโยงอาหารปลอดภัยในท้องถิ่นและนานาชาติ ท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต การปรับและพัฒนาวัฒนธรรมเกษตร เทคโนโลยีการผลิตสินค้าเกษตรสู่แปรรูปที่มีมูลค่าสูง เพื่อสร้างแบรนด์ทางการค้าของสินค้าเกษตรที่เป็นสินค้ามูลค่าสูง สินค้าเกษตรสู่สินค้ามูลค่าสูงระดับโลก ได้แก่ กุ้งมังกร มุก สับปะรดภูเก็ต ส้มควาย ผลิตภัณฑ์จากแพะ โดยเฉพาะการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการบริการธุรกิจผ่านระบบดิจิทัล การสร้างเวที Business Matching เพื่อ SMEs และ Start up การพัฒนา Platform digital เพื่อการตลาด SMEs และ Start up

ในด้านการส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองศูนย์กลางของการศึกษาในระดับนานาชาติ ซึ่งเป้าหมายสำคัญของจังหวัดจะเน้นการสร้างร่วมมือกับสถาบันการศึกษาระดับชั้นนำของโลก ( World Class Academy) เพื่อพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับนานาชาติที่สอดคล้องกับการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต เพื่อการจัดตั้งสถาบันเพื่อการพัฒนาบุคลากรด้านการบริการทางการแพทย์มูลค่าสูง Wellness International Academy ด้านการแพทย์เพื่อการท่องเที่ยว (Medical Tourism Program) ด้านการพัฒนาผู้ประกอบการ SPA ระดับ World Class ด้านการดูแลผู้สูงอายุและเกษียณอายุ (Aging/Retired) และด้านการบริการด้านความงาม/การบำบัด (Plastic/Healing) และยกระดับจังหวัดสู่การเป็นศูนย์กลางการพัฒนาด้านการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีระดับสากล เพื่อดึงดูดนักวิจัย นักศึกษา จากต่างประเทศ พัฒนาหน่วยวิจัยและนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีระดับนานาชาติ ริเริ่มการพัฒนาศูนย์กลางความเป็นเลิศด้านดิจิทัล (Center of Digital Excellence) และที่สำคัญคือส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอุทยานการสร้างสรรค์รองรับการพัฒนา

การค้า และผู้ประกอบการรุ่นใหม่ หรือ Phuket Creative and Startup Park การส่งเสริมความเป็นนานาชาติ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย และพัฒนานวัตกรรม

และในด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการมูลค่าสูง ความท้าทายของจังหวัด คือการเสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์รองรับการท่องเที่ยว เพื่อการพัฒนาเมืองให้เป็นศูนย์กลางการบริการทางการแพทย์มูลค่าสูง เชื่อมโยงการท่องเที่ยวนานาชาติ International medical Hub World Class destination เน้นเสริมสร้างความเข้มแข็งของการบริการทางการแพทย์มูลค่าสูงด้านความงาม ด้านศัลยกรรม ทันตกรรม ตรวจสุขภาพ การฟื้นฟูสุขภาพ การจัดบริการสุขภาพเชื่อมโยงกับโรงแรม Medical and wellness health center สร้างรายได้กับจังหวัดได้อย่างต่อเนื่อง

## ๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เข้มแข็ง มีผู้ประกอบการมีศักยภาพสูง และเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวด้าน MICE กีฬา และ Marina ในภูมิภาคอาเซียนและนานาชาติ
๒. เพื่อสร้างคุณค่า มูลค่าจากการเกษตร ที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว และนวัตกรรมทางการเกษตรสู่แบรนด์ที่แข่งขันได้
๓. เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การสร้างงานอาชีพแก่ประชาชนในชุมชน
๔. เพื่อเสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ การศึกษาในระดับนานาชาติ
๕. เพื่อพัฒนาบริการทางการแพทย์รองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการพัฒนาเป็นแหล่งบริการมูลค่าสูง ที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบริการทางการแพทย์ เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

## ๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. แหล่งท่องเที่ยว และรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Tourism) มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ให้เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของจังหวัด เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว MICE กีฬา และ Marina ในภูมิภาคอาเซียน
๒. ผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดเป็นแบรนด์ในระดับโลก เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวและการพัฒนาเศรษฐกิจ
๓. เศรษฐกิจชุมชนเติบโตอย่างต่อเนื่อง สร้างงาน อาชีพแก่ประชาชน
๔. จังหวัดถูกจัดมีศักยภาพและความพร้อมของการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศ สามารถสร้างรายได้แก่จังหวัด และเติบโตอย่างต่อเนื่อง
๕. จังหวัดถูกจัดมีระบบการบริการทางการแพทย์ที่มีมาตรฐานสากล ผู้ใช้บริการเชื่อมั่นและวางใจ บริการทางการแพทย์สามารถสร้างรายได้แก่จังหวัด

**ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดที่ ๒ การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Smart City)**

### ๑) แนวคิด และหลักการ

จังหวัดภูเก็ตเน้นการเติบโตของเมืองที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศในกรอบการทบทวนแผนนี้จะเน้นการพัฒนากระบวนการคมนาคม และโลจิสติกส์ของจังหวัดภูเก็ตที่เชื่อมโยงการเดินทางทั้งทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ และทางราง เพื่อรองรับการเป็นเมืองนานาชาติ ที่ผ่านมามีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการเมืองภูเก็ตทั้งชาวไทย และนานาชาติไม่ต่ำกว่า ๑๓ ล้านคนต่อปี แต่ข้อจำกัดในการรองรับปริมาณผู้ใช้บริการเมืองภูเก็ตยังมีมากต้องได้รับการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาและรองรับความต้องการในอนาคต การพัฒนาจังหวัดจึงเน้นการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินภารกิจร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนใน

การปรับปรุงฟื้นฟูเมืองภูเก็ตให้เป็น Smart Mobility และการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนให้ตอบสนองต่อการเดินทางของประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ สร้างรูปแบบการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล สนับสนุนนโยบายการกระตุ้นการลงทุนจากภาคเอกชนเพื่อการปรับปรุงฟื้นฟูเมืองระบบขนส่งมวลชนหลักและรอง และระบบขนส่งทางทะเล พร้อมการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งมวลชน การพัฒนาระบบขนส่งทางทะเล และเน้นการส่งเสริมการคมนาคมที่รักษาสิ่งแวดล้อม

เนื่องจากความจำเป็นในการรักษาภาพลักษณ์การเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก จังหวัดจึงมุ่งเน้นการเติบโตในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมเมือง ภูมิทัศน์เมืองให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ ทันสมัย ระดับสากล (Smart City) เน้นการพัฒนาจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองต้นแบบเพื่อรองรับการเจริญเติบโตในอนาคตให้เป็นเมืองอารยสถาปัตยกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทันสมัยด้วยระบบดิจิทัล เมืองที่มีพลังงานทดแทนที่สะอาด การบริการที่มีมูลค่าสูง และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศรองรับการเจริญเติบโตในอนาคต

การพัฒนาจังหวัดภูเก็ตรองรับการเติบโตของเมืองในอนาคต โดยแบ่งเป็นโซนนิ่งอย่างชัดเจน และเน้นการเติบโตของเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีความยั่งยืน และการส่งเสริมการพัฒนาเมืองสีเขียว และการใช้พลังงานสะอาด พลังงานขยะ และพลังงานแสงอาทิตย์ และส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งตนเองทางพลังงาน และความมั่นคงของน้ำ

## ๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์ของจังหวัดที่กลมกลืน ปลอดภัย และมีมาตรฐานระดับสากล

๒. เพื่อพัฒนาจังหวัดภูเก็ตให้มีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสื่อสาร การสาธารณสุข และการจัดการเมืองที่มีมาตรฐานการดูแลสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาสู่เมืองที่น่าอยู่ ยั่งยืน เป็นสากล และเป็นที่ยังพอใจ

## ๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จังหวัดภูเก็ตมีการพัฒนาเมืองที่มีความทันสมัย เป็นสากล และเป็นที่ยังพอใจ น่าอยู่ ยั่งยืน และเชื่อมั่นของประชาชน นักท่องเที่ยว และผู้ใช้บริการ

๒. สภาพแวดล้อมเมืองได้รับการจัดการอย่างมีมาตรฐานสากล มีคุณภาพน้ำผิวดินและน้ำทะเลที่ผ่านมาตรฐาน และชายหาดที่สะอาด เป็นระเบียบ และปัญหาเมืองในด้านสิ่งแวดล้อม ทุกประเด็นลดลงอย่างต่อเนื่อง

๓. จังหวัดภูเก็ตมีความมั่นคงทางพลังงานมากขึ้น พึ่งตนเองได้มากขึ้น

**ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคงความปลอดภัย และความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management)**

## ๑) แนวคิด และหลักการ

เป้าหมายหลักสำคัญของการทบทวนแผนของจังหวัดภูเก็ตคือ การเตรียมคนภูเก็ตให้มีความเข้มแข็งให้เป็นที่น่าเชื่อถือ เป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน พลเมืองโลก ที่มีความรู้ และพัฒนาตนเองให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงโลก พร้อมให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพแรงงาน รองรับเศรษฐกิจเพิ่มค่า และคุณภาพแรงงานที่มีคุณภาพสูง สร้างแรงงานให้เป็นนวัตกรรม ที่สามารถสร้างสรรค์การพัฒนาผลิตภาพที่แข่งขันได้ และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เศรษฐกิจชุมชนบนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเมืองเศรษฐกิจ เพิ่มค่าด้วยฐานวัฒนธรรม เพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการพัฒนา และส่งเสริมการ

สร้างงานอาชีพแก่ชุมชน และนอกจากนั้นจังหวัดยังมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ให้มีความคล่องตัวสูง สมรรถนะสูง มีระบบบริการที่มีคุณภาพ มีความทันสมัย และพัฒนาการบริหารทันสมัย และมีธรรมาภิบาลด้วยแผนแม่บทการพัฒนาเมืองภูเก็ต ๒๐ ปี เพื่อการวางทิศทางจังหวัดในอนาคต อีกทั้งจากการที่จังหวัดเป็นเมืองท่องเที่ยวนานาชาติ ความปลอดภัยจึงมีความสำคัญสูงมากต่อการพัฒนาจังหวัด ในรอบการทบทวนแผนจึงเน้นการพัฒนาศักยภาพระบบบริหารจัดการความสงบเรียบร้อยสู่เมืองแห่งความปลอดภัย เน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองภูเก็ตให้มีระบบการเฝ้าระวังก่อการร้ายในเมืองที่ทันสมัย และเป็นสากล ทั้งในพื้นที่เข้าออกเมือง ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

## ๒) วัตถุประสงค์

๑) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด ประเทศ และนานาชาติ

๒) เพื่อพัฒนาบริการของรัฐให้สามารถรองรับการแข่งขันได้ และหนุนเสริมเศรษฐกิจของจังหวัด

๓) เพื่อเสริมสร้างความสันติสุขในชุมชน จังหวัด ที่ทุกภาคส่วนเชื่อมั่นและวางใจได้

## ๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) ประชาชนมีขีดความสามารถที่สูงขึ้น เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

๒) สังคมพหุวัฒนธรรมภูเก็ตเข้มแข็ง มีคุณค่า และมูลค่าต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และคุณภาพชีวิต

๓) ระบบบริการของรัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัยด้วยดิจิทัล มีธรรมาภิบาลเป็นที่เชื่อมั่นของผู้ใช้บริการ

๔) สังคมเมืองภูเก็ตมีความสันติสุข ปัญหาสังคม อาชญากรรมลดลง

## ๒.๑๑ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

### ๑. เป้าหมายการพัฒนา

“ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน ”

### ๒. พันธกิจ (Mission)

๑. พื้นฟู เยียวยา ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ผลักดันให้เกิดโครงการที่มีผลกระทบหลายมิติและทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์ เช่น โครงการบ่อปลายักษ์

๒. เร่งสร้างนวัตกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (High valued services) ซึ่งมีความหลากหลาย นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ (New normal) โดยใช้ความโดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เน้นประสบการณ์ การเรียนรู้ ผสมผสานวิถีชีวิต เช่น ท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม

๓. ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลก เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๔. ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน (Sustainable Farming) และเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farming) อย่างครบวงจร ให้มีผลิตผลและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๕. พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำเกษตรรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งโดยการรวมกลุ่ม การสร้างตลาดรองรับผลิตผลเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๖. พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก เน้นความปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๗. พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ เป็นสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

๘. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาาระบบสาธารณสุข โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

### ๓. ประเด็นการพัฒนา

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ :** พื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากร ด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

**แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๑** สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาแนวทางในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

**แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๒** เร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย Surveillance และการบริการที่เป็นมาตรฐานให้กับนักท่องเที่ยว ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

**แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๓** เร่งการจ้างงาน เพิ่มทักษะอาชีพ การตลาดดิจิทัล บุคลากร ด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

**แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๔** ถอดบทเรียนจากโมเดลต่าง ๆ ทั้งจากในและต่างประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกัน

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ :** สนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

**แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๑** พัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน ความปลอดภัย

**แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๒** วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

**แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๓** พัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ

**แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๔** พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์ หลากหลาย ตอบสนองการท่องเที่ยววิถีใหม่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

**แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๕** ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก และสร้างความหลากหลายของช่องทางการขาย ลดการพึ่งพาแพลตฟอร์มผู้ขาดจากต่างประเทศ

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ :** ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

**แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๑** พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ระบบสาธารณสุขภาคที่สนับสนุนการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร

**แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๒** วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรยั่งยืนด้วยศาสตร์พระราชา และหลักการเศรษฐกิจ BCG

**แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๓** พัฒนาเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Farmers) และส่งเสริมการรวมกลุ่ม

**แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๔** พัฒนาและยกระดับการทำเกษตร และอุตสาหกรรม การแปรรูปสินค้าเกษตร ด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

**แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๕** ยกระดับและพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก

### **ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทกมิตี**

**แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๑** ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างทั่วถึง ยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

**แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๒** บริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความสมดุลและยั่งยืน

**แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๓** พัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขัน มีความยืดหยุ่น (Resilience) และมีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

**แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๔** ลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

**แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๕** สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ด้วยพื้นฐานครอบครัวที่อบอุ่น และหลักการ “บวร” เพื่อคุณภาพชีวิต สังคมที่ดีและยั่งยืน

**แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๖** เตรียมความพร้อมป้องกัน และรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

**แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๗** การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

### **๓. ประเด็นสำคัญที่นำมาพิจารณาควบคู่กับแผนและนโยบายระดับต่างๆ**

#### **๓.๑ แผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) ของจังหวัดภูเก็ต**

##### **๓.๑.๑ การวิเคราะห์พืชเศรษฐกิจหลัก**

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญพิจารณาจากพืชที่มีพื้นที่ปลูกมากและมีมูลค่าการส่งออกหรือแปรรูป โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศพืชเศรษฐกิจ ๑๓ ชนิดพืช ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์สับประรดโรงงาน ลำไย เงาะ ทุเรียน มังคุด มะพร้าว และกาแฟ จากพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจดังกล่าว กรมพัฒนาที่ดินได้กำหนดระดับความเหมาะสมของพื้นที่ปลูกรายจังหวัด โดยวิเคราะห์จากสภาพพื้นที่ ลักษณะของดิน ปริมาณน้ำฝน แหล่งน้ำชลประทาน ร่วมกับการจัดการพื้นที่ และลักษณะรายพืช โดยแบ่งระดับความเหมาะสม เป็น ๔ ระดับ ได้แก่

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง แต่พบข้อจำกัดบางประการซึ่งสามารถบริหารจัดการได้

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีข้อจำกัดของดินและน้ำ ส่งผลให้การผลิตพืชให้ผลตอบแทนต่ำ การใช้พื้นที่ต้องใช้ต้นทุนสูงในการจัดการ และมีความเสี่ยงจากน้ำท่วมและขาดน้ำ

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่พืชเศรษฐกิจสำคัญที่ปลูกมาก ๔ ลำดับแรก ได้แก่

#### **ตารางที่ ๑ พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีพื้นที่ปลูกมาก ๔ ลำดับแรกของจังหวัดภูเก็ต**

พืชเศรษฐกิจ	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่เกษตรกรรม
ยางพารา	๕๗,๐๖๒	๕๗.๕๑
มะพร้าว	๕,๖๗๗	๕.๗๒
ปาล์มน้ำมัน	๒,๑๕๓	๒.๑๗
ข้าว	๑๓๘	๐.๑๔

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

๑) **ยางพารา** ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งยางพาราเป็นพืชที่มีการปลูกมากที่สุดในจังหวัด จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

**๑.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกยางพารา**

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๔๓,๖๕๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๘ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๓๔,๕๖๘ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๘,๑๔๓ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๙๔๓ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๔๓,๖๒๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๗ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๓๖,๘๒๑ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๕,๑๐๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๗๐๐ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๓,๔๐๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๑ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอเมืองภูเก็ต ๑,๗๙๘ ไร่ และอำเภอถลาง ๑,๖๐๙ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๖๗,๙๒๖ ไร่

**๑.๒) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกยางพาราในปัจจุบัน** ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดินได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๑๙,๒๗๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๔ ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๑๗,๔๔๖ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๑,๗๒๗ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๙๘ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๑๗,๙๔๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๑๓ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๑๖,๘๕๔ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙๐๘ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑๗๘ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑,๕๔๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๑ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๙๙๕ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๕๕๒ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๘,๓๐๓ ไร่

**๑.๓) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ** คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกยางพาราแต่ยังไม่มีมีการปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับการปลูกยางพารา และพื้นที่ปลูกยางพาราในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๕๐,๐๖๖ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอถลาง ๓๗,๐๘๙ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๑๐,๖๑๐ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๒,๓๖๗ ไร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๒๔,๓๘๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๘๖ ของพื้นที่เหมาะสมสูง พบมากในอำเภอถลาง ๑๗,๑๒๒ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๖,๔๑๖ ไร่ และอำเภอ กะทู้ ๘๔๕ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๒๕,๖๘๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๘๗ ของพื้นที่เหมาะสมปานกลาง พบมากในอำเภอถลาง ๑๙,๙๖๗ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๔,๑๙๔ ไร่ และอำเภอ กะทู้ ๑,๕๒๒ ไร่

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่า พื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกยางพารา คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (S๓) ๘๐ ไร่ และพื้นที่ปลูกมะพร้าว (S๓+N) ๗๑ ไร่ **ดังตารางที่ ๒**

**ตารางที่ ๒** พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตยางพารา

อำเภอ	ปาล์มน้ำมัน (ไร่)			มะพร้าว (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
กะทู้	๓๙	-	๓๙	-	-	-
ถลาง	๒๐	-	๒๐	๒๗	๑	๒๘
เมืองภูเก็ต	๒๑	-	๒๑	๔๓	-	๔๓
<b>รวม</b>	<b>๘๐</b>	<b>-</b>	<b>๘๐</b>	<b>๗๐</b>	<b>๑</b>	<b>๗๑</b>

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

#### ๑.๔) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกยางพาราต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกยางพาราในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น พื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกยางพาราในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกยางพารา ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกยางพาราที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่ในอำเภอถลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้พื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกยางพาราในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกยางพารา เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง และแหล่งน้ำ โดยกระจายอยู่ในอำเภอถลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น ทำการเกษตรผสมผสานหรือพืชที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า โดยพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

**๒) มะพร้าว** มะพร้าวพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดภูเก็ตในลำดับที่ ๒ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

##### ๒.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกมะพร้าว

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๗๗,๕๐๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๙๗ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๖๖,๑๑๗ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙,๖๒๖ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๗๖๖ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๙,๔๓๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๕ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๔,๙๔๒ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๓,๖๒๐ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๘๗๗ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๗๑,๖๖๙ ไร่



**๒.๒) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกมะพร้าวในปัจจุบัน** ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดินได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๔,๐๐๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕.๑๖ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๓,๒๑๕ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๖๒๔ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑๖๔ ไร่ เป็นต้น

(๒) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๗๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๔ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายตัวอยู่ในอำเภอเมืองภูเก็ต ๔๓ ไร่ และอำเภอกลาง ๒๗ ไร่

(๓) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๖๐๕ ไร่

**๒.๓) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ** คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกมะพร้าวแต่ไม่ใช้พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับการปลูกมะพร้าว และพื้นที่ปลูกมะพร้าวในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๗๓,๕๐๖ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกลาง ๖๒,๙๐๒ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙,๐๐๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๖๐๒ ไร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๗๓,๕๐๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๘๔ พื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอกลาง ๖๒,๙๐๒ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙,๐๐๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๖๐๒ ไร่

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าวเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่าพื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกมะพร้าว คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ป่าลมน้ำมัน (S๓) ๓๙ ไร่ **ดังตารางที่ ๓**

**ตารางที่ ๓** พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตมะพร้าว

อำเภอ	ป่าลมน้ำมัน (ไร่)		
	S๓	N	รวม
กะทู้	๓๙	-	๓๙
<b>รวม</b>	<b>๓๙</b>	<b>-</b>	<b>๓๙</b>

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

**๒.๔) แนวทางการจัดการ**

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกมะพร้าวต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกมะพร้าวในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่างๆ ได้ เช่น เกษตรอินทรีย์ ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกมะพร้าวในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกมะพร้าวในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกมะพร้าว เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง ความชื้น กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๖๖,๑๑๗ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙,๖๒๖ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๗๖๖ ไร่

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมเช่น ทำการเกษตรผสมผสานหรือพืชที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า โดยพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

๓) **ปาล์มน้ำมัน** ปาล์มน้ำมันพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดภูเก็ตในลำดับที่ ๓ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

**๓.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน**

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๖๐,๔๗๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓๘ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๕๔,๔๑๕ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๔,๘๕๙ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๑๙๙ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๒๔,๖๒๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๑๗,๔๒๓ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๖,๑๒๐ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๐๘๔ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑๔,๘๙๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕.๗๕ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๙,๖๕๐ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๔,๓๐๗ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๙๓๙ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๕๘,๖๒๓ ไร่

**๓.๒) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในปัจจุบัน** ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๑,๔๔๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๘ ของพื้นที่ศักยภาพสูงกระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๑,๔๒๓ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๑๗ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๓๘๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๕ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๒๙๙ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๘๒ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑๐๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๘ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายตัวอยู่ในอำเภอกะทู้ ๓๙ ไร่ อำเภอกลาง ๓๖ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๒๗ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๒๓๐ ไร่

**๓.๓) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ** คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกปาล์มน้ำมันแต่ไม่มีการปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับการปลูกปาล์มน้ำมัน และพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๘๓,๒๗๙ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกลาง ๗๐,๑๑๖ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๑๐,๙๒๐ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๒,๒๔๒ ไร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๕๙,๐๓๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๖๒ ของพื้นที่เหมาะสมสูง พบมากในอำเภอกลาง ๕๒,๙๙๒ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๔,๘๘๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๑๕๙ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๒๔,๒๔๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๔๕ ของพื้นที่เหมาะสมปานกลาง พบมากในอำเภอกลาง ๑๗,๑๒๔ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๖,๐๓๘ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๐๘๔ ไร่

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่า พื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกปาล์มน้ำมัน คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกมะพร้าว (Sm+N) ๓๕๔ ไร่ และพื้นที่ปลูกยางพารา (Sm) ๒๗๕ ไร่ ดังตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตปาล์มน้ำมัน

อำเภอ	มะพร้าว (ไร่)			ยางพารา (ไร่)		
	Sm	N	รวม	Sm	N	รวม
กะทู้	-	๕๙	๕๙	๒๗๔	-	๒๗๔
ถลาง	๑๙	๒๔๗	๒๖๖	-	-	-
เมืองภูเก็ต	๑๙	๑๐	๒๙	๑	-	๑
รวม	๓๘	๓๑๖	๓๕๔	๒๗๕	-	๑๗๕

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

### ๓.๔) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกปาล์มน้ำมันต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง ( S๑) คือ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกปาล์มน้ำมันที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่ในอำเภอถลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง และแหล่งน้ำ โดยกระจายอยู่ในอำเภอถลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (Sm หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมเช่น ทำการเกษตรผสมผสานหรือพืชที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า โดยพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

๔) ข้าว ข้าวพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดภูเก็ตในลำดับที่ ๔ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

#### ๔.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกข้าว

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๔,๖๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๘๔ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๓,๘ ๙๐ ไร่ อำเภอกะทู้ ๔๒๙ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๓๐๖ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๔,๓๓๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๒ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๔,๒๒๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑๐๙ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (Sm) มีเนื้อที่ ๑,๐๔๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๑ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน อยู่ในอำเภอถลาง ๑,๐๔๓ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๒๔๑,๖๔๙ ไร่

**๔.๒) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกข้าวในปัจจุบัน** ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๙๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๗ ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๙๑ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๔๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔.๒๒ ของพื้นที่ ศักยภาพเล็กน้อย กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๔๔ ไร่

(๓) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๓ ไร่

**๔.๓) พื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือ** คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกข้าวแต่ไม่ใช้พื้นที่ปลูก พิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับการปลูกข้าว และพื้นที่ปลูกข้าวในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๘,๘๖๕ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกลาง ๘,๐๒๑ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอกะทู้ ๕๓๘ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๓๐๖ ไร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๔,๕๓๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๐๓ ของพื้นที่เหมาะสมสูง พบมากในอำเภอกลาง ๓,๗๙๙ ไร่ อำเภอกะทู้ ๔๒๙ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๓๐๖ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๔,๓๓๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ของพื้นที่เหมาะสมปานกลาง พบมากในอำเภอกลาง ๔,๒๒๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑๐๙ ไร่

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับ ความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืช ตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าพื้นที่ที่ควรส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกข้าว คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกยางพารา (S๓) ๒๗๕ ไร่ และพื้นที่ปลูกมะพร้าว (N) ๒๔๕ ไร่ แต่เนื่องจากนโยบาย ของคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการข้าวต้องการรักษาคุณภาพผลผลิตข้าว ดังนั้น จึงควรพิจารณา ปลูกพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด **ดังตารางที่ ๕**

**ตารางที่ ๕** พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตข้าว

อำเภอ	ยางพารา (ไร่)			มะพร้าว (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
กะทู้	-	-	-	-	๕๘	๕๘
กลาง	๒๗๔	-	๒๗๔	-	๑๗๗	๑๗๗
เมืองภูเก็ต	๑	-	๑	-	๑๐	๑๐
รวม	๒๗๕	-	๒๗๕	-	๒๔๕	๒๔๕

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

**๔.๔) แนวทางการจัดการ**

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้ เกษตรกรปลูกข้าวต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มี คุณภาพดี ซึ่งการปลูกข้าวในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น เกษตรอินทรีย์ ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกข้าวในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกข้าวในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกข้าว ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกข้าวที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่ในอำเภออำเภอดง อำเภอกะทู้ และอำเภอเมืองภูเก็ต

พื้นที่ปลูกข้าวในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกข้าวในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกข้าว เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่างและแหล่งน้ำ โดยกระจายอยู่ในอำเภอดง และอำเภอกะทู้

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมเช่น ทำการเกษตรผสมผสานหรือพืชที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า โดยพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

### ๓.๑.๒ พืชเศรษฐกิจอนาคตไกลของจังหวัด

๑) สับปะรดภูเก็ต เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต และได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นพืชขงชี้ทางภูมิศาสตร์ (พืช GI) จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา โดยมีขอบเขตพื้นที่การผลิตตามประกาศครอบคลุมพื้นที่อำเภอดง อำเภอกะทู้ และอำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต สับปะรดภูเก็ต คือสับปะรดที่อยู่ในกลุ่มสายพันธุ์ควีน (Queen) มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัว คือ เนื้อมีความหวานกรอบมีกลิ่นหอม กากใยน้อย จึงเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก การปลูกสับปะรดบนเกาะภูเก็ตสามารถปลูกได้ตลอดปี โดยเกษตรกรนิยมปลูกแซมในสวนยางพาราตั้งแต่เริ่มปลูกจนกระทั่งต้นยางอายุได้ ๓ ปี ทำให้เกษตรกรมีรายได้ก่อนที่จะได้รับผลผลิตจากยางพารา

เมื่อพิจารณาจากพื้นที่ในการส่งเสริมการปลูกสับปะรดภูเก็ต ควรส่งเสริมเฉพาะในพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) และพื้นที่ศักยภาพความเหมาะสมปานกลาง (S๒) ซึ่งจังหวัดภูเก็ตยังมีพื้นที่ปลูกสับปะรดภูเก็ตเหมาะสมสูง S๑ (คงเหลือ) จำนวน ๒๑,๐๒๙ ไร่ ส่วนมากกระจายอยู่ในอำเภอดง (๑๙,๘๘๐ ไร่) อำเภอเมืองภูเก็ต (๘๒๕ ไร่) และอำเภอกะทู้ (๓๒๔ ไร่) และพื้นที่ปลูกสับปะรดภูเก็ตเหมาะสมปานกลาง S๒ (คงเหลือ) จำนวน ๖๑,๗๘๕ ไร่ ส่วนมากกระจายอยู่ในอำเภอดง (๔๙,๐๘๖ ไร่) อำเภอเมืองภูเก็ต (๑๑,๒๕๖ ไร่) และอำเภอกะทู้ (๑,๔๔๓ ไร่)

๒) ผักพื้นเมือง (ผักเหมียง หรือ ใบเหลียง) เป็นผักพื้นเมืองท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต เดิมทีเป็นผักป่าที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่ด้วยรสชาติที่หวาน มัน ไม่ขม และไม่เหม็น ชาวบ้านจึงนำมาทานเป็นผักเคียงคู่กับขนมจีน หรือกินแก้มแก้มเผ็ดได้ดี สำหรับอาหารใต้ที่รสจัดจ้าน ต่อมามีการนำใบเหลียงมาประกอบอาหารอื่นๆ เช่น ใบเหลียงผัดไข่ หรือต้มกะทิใบเหลียง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการนำใบเหลียงมาแปรรูปเป็นชา เพื่อเป็นเครื่องดื่มบำรุงสุขภาพอีกด้วย เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูกเป็นพืชแซมในสวนยางพารา สวนผลไม้ หรือสวนปาล์ม ช่วยสร้างรายได้เสริมให้กับเกษตรกร

๓) ส้มควาย เป็นสมุนไพรเพื่อสุขภาพ เป็นพืชท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต ส้มควายเป็นพืชตระกูลเดียวกับส้มแขก มีรสเปรี้ยว นิยมใช้เป็นพืชอาหาร และพืชสมุนไพร เกษตรกรนิยมปลูกส้มควายเป็นไม้ผลประจำบ้าน ต้นส้มควายภูเก็ต มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว คือ มีผลขนาดใหญ่ และมีเนื้อมากชาวบ้านนิยมนำส้มควายมาปรุงอาหาร เช่น แกงส้ม แกงเลียง ต้มเนื้อ ต้มปลา เป็นต้น ภูมิปัญญา ชาวบ้านในสมัยโบราณนิยมนำส้มควายมาตากแห้ง และบดเป็นผงก่อนนำมาผสมกับน้ำร้อน เพื่อแช่เท้า ลดอาการปวดเมื่อยอาการเท้าบวม และช่วยระงับกลิ่นเท้าได้เป็นอย่างดี

๔) ทูเรียน จัดเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งพันธุ์ทูเรียนที่มีชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ต คือ ทูเรียนกมลา ที่มีมานานกว่า ๑๐๐ ปี เดิมทีเป็นทูเรียนที่ขึ้นอยู่ตามป่า ชาวบ้านตำบลกมลาเข้าไปเก็บทูเรียนในป่า จากนั้นก็แจกจ่ายเมล็ดไปปลูกต่อ ๆ กัน จนเป็นที่แพร่หลายในตำบลกมลา จนทำให้ทูเรียนป่ากลายเป็นพันธุ์เป็นทูเรียนบ้านที่มีรสชาติอร่อย และเป็นที่นิยมมาจนถึงปัจจุบัน ทูเรียนกมลาจะออกผล

เพียงปีละ ๑ ครั้ง มีเอกลักษณ์ คือ ต้องรอให้ผลตกจากต้น โดยไม่ตัดมาบ่มให้สุกเนื่องจากจะทำให้รสชาติเปลี่ยน เนื้อทุเรียนมีความนิ่ม เมล็ดเล็ก และมีกลิ่นแรง

เมื่อพิจารณาจากพื้นที่ในการส่งเสริมการปลูกทุเรียน ควรส่งเสริมเฉพาะในพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) และพื้นที่ศักยภาพความเหมาะสมปานกลาง (S๒) ซึ่งจังหวัดภูเก็ตยังมีพื้นที่ปลูกทุเรียนเหมาะสมสูง S๑ (คงเหลือ) จำนวน ๖๗,๘๒๔ ไร่ ส่วนมากกระจายอยู่ในอำเภอถลาง (๕๗,๘๘๑ ไร่) อำเภอเมืองภูเก็ต (๘,๓๗๔ ไร่) และอำเภอกะทู้ (๑,๕๖๙ ไร่) และพื้นที่ปลูกทุเรียนเหมาะสมปานกลาง S๒ (คงเหลือ) จำนวน ๒๒,๑๗๐ ไร่ ส่วนมากกระจายอยู่ในอำเภอถลาง (๑๔,๓๕๑ ไร่) อำเภอเมืองภูเก็ต (๖,๖๔๕ ไร่) และอำเภอกะทู้ (๑,๑๗๔ ไร่)

**๕) พืชสมุนไพร** ด้วยนโยบายของรัฐบาลที่ให้การสนับสนุนแนวคิด BCG (Bio-Circular-Green Economy) หรือ เศรษฐกิจชีวภาพในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ พืชสมุนไพรเป็นเรื่องหนึ่ง ที่ได้รับความสนใจ เนื่องจากเป็นแหล่งของสารสำคัญที่นำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น การแพทย์ ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และเครื่องสำอาง จึงสนับสนุนให้พืชสมุนไพรเป็นพืชทางเลือกในปี ๒๕๖๔ โดยดำเนินการภายใต้ตลาดนำการผลิต และหากทิศทางของตลาดสมุนไพรขยายตัวเพิ่มมากขึ้นจะช่วยให้เกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพร มีรายได้และความมั่นคงในการดำรงชีพ จากฐานข้อมูล Agri-Map Online จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ศักยภาพที่สามารถส่งเสริมให้ปลูกพืชสมุนไพรได้หลายชนิด เช่น ขมิ้นชัน กระชายดำ ไพล และบัวบก เป็นต้น

**ขมิ้นชัน** เป็นพืชปลูกง่าย ชอบแสงแดดจัด และมีความชื้นสูง ชอบดินร่วนซุย มีการระบายน้ำดี ไม่ชอบน้ำขัง เกษตรกรสามารถปลูกขมิ้นชันแซมในสวน เป็นการใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์ และมีรายได้ระหว่างรอการเติบโตของไม้ผล ไม้ยืนต้น โดยพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกขมิ้นชันที่ระดับความเหมาะสมสูง (S๑) ประมาณ ๒๖,๗๐๕ ไร่

**กระชายดำ** เป็นพืชที่ชอบที่ร่ม ดินร่วนซุยหรือเป็นดินปนทรายที่มีการระบายน้ำได้ดี ชอบอากาศหนาวเย็น และขยายพันธุ์ด้วยวิธีการแบ่งเหง้า สามารถขยายพันธุ์ได้ตลอดทั้งปี แต่ถ้าต้องการให้หัวหรือเหง้ามีคุณภาพต้องปลูกและเก็บเกี่ยวตามฤดูกาล คือปลูกในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม และเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนมกราคม โดยพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกกระชายดำที่ระดับความเหมาะสมสูง (S๑) ประมาณ ๒๖,๗๐๕ ไร่

**ไพล** เจริญได้ดีในดินร่วนซุย ปลูกง่าย ดูแลง่าย สามารถปลูกแซมระหว่างแปลงพืชหลักได้ โดยพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกไพลที่ระดับความเหมาะสมสูง (S๑) ประมาณ ๑๙,๙๔๙ ไร่

**บัวบก** เป็นพืชเขตร้อนชื้น ชอบที่ลุ่มชื้นแฉะเล็กน้อย เช่น ตามขอบคันนา คันดินริมหนอง สระ คลองน้ำ ชอบแสงรำไร สามารถปลูกแซมระหว่างแปลงพืชหลักได้ โดยพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกบัวบกที่ระดับความเหมาะสมสูง (S๑) ประมาณ ๑,๒๗๙ ไร่

### ๓.๑.๓ แนวทางการส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ

#### ๑) ยางพารา

**๑.๑) พื้นที่ปลูกยางพาราที่มีความเหมาะสมสูง (S๑)** และปัจจุบันยังปลูกยางพาราอยู่มีเนื้อที่ ๑๙,๒๗๑ ไร่ มีพื้นที่ปลูกอยู่ในเขตอำเภอถลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้ ตามมาตรการยุทธศาสตร์ยางพาราระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐- ๒๕๗๙) เน้นให้มีการเพิ่มผลผลิตยางพาราต่อไร่ต่อปีจากปกติเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๒๔ กิโลกรัมต่อไร่ เป็น ๓๖๐ กิโลกรัมต่อไร่ ภายในปี ๒๕๗๙ นั้น ควรมีการจัดการที่เหมาะสมในเรื่องต่างๆ เช่น การคัดเลือกพันธุ์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และด้านทานโรคการปรับปรุงบำรุงดิน การใส่ปุ๋ยที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การปลูกพืชแซมและพืชคลุมดินให้เหมาะสมเพราะมีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นยาง การบำรุงรักษา การใส่ปุ๋ย การตัดแต่งกิ่ง และเทคนิคการกรีดยางให้มีปริมาณน้ำยางสูงมีคุณภาพและตรงตามมาตรฐาน เน้นการพัฒนาการตลาดในพื้นที่ เช่น จัดตั้งจุดรับซื้อ โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ในพื้นที่

มีความเหมาะสมสูง และส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็ง มีการบริหารงานแบบมืออาชีพ และสามารถถ่ายทอดกิจการให้กับคนรุ่นใหม่

**๑.๒) พื้นที่ปลูกยางพาราที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) และปัจจุบันยังปลูกยางพารา** อยู่มีเนื้อที่ ๑๗,๙๔๑ ไร่ อยู่ในเขตอำเภอกลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้ ควรสนับสนุนให้เพิ่มผลผลิตยางพารา โดยเน้นการจัดการที่เหมาะสมในเรื่องต่าง ๆ เช่น เดียวกันกับพื้นที่ศักยภาพสูง โดยเฉพาะการปรับปรุงบำรุงดิน เน้นการพัฒนาการตลาดในพื้นที่ เช่น จัดตั้งจุดรับซื้อ โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ในพื้นที่มีศักยภาพปานกลางให้มากขึ้น ส่งเสริมให้มีการโค่นยางพาราที่มีอายุตั้งแต่ ๒๕ ปี และปลูกยางพาราทดแทนในพื้นที่เดิมเช่นกันกับพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง รวมไปถึงพัฒนาตลาดและช่องทางจัดจำหน่ายให้มากขึ้นโดยเน้นการแปรรูปยาง หรือไม้ยางพาราเพิ่มมากขึ้นซึ่งอาจเน้นจากชุมชนที่เข้มแข็งเป็นพื้นที่ต้นแบบ

**๑.๓) พื้นที่ปลูกยางพาราในพื้นที่ไม่มีความเหมาะสม (S๓ และ N) และปัจจุบันเกษตรกร** ยังคงใช้ที่ดินปลูกยางพาราอยู่ มีเนื้อที่ ๑๙,๘๕๐ ไร่ ควรส่งเสริมให้มีการโค่นยางพาราที่มีอายุตั้งแต่ ๒๕ ปี และหาพืชอื่นทดแทน เช่น ไม้ผล มะพร้าว ไม้หวาน มันสำปะหลัง ยาสูบ แตงโม พืชไร่ และพืชผักต่าง ๆ ทดแทน ให้การช่วยเหลือเกษตรกรที่เลือกปลูกพืชชนิดใหม่ที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า หรือใช้พื้นที่ผลิตพืชผัก บริโภคในครัวเรือน หรือเข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) เป็นต้น รวมไปถึงจัดหาตลาดให้กับเกษตรกรในการปลูกพืชผักทดแทน โดยอาจเริ่มจากตลาดชุมชน

**๑.๔) พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกยางพารา** แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกยางพารา พบว่าเกษตรกรปลูกพืชอื่นทดแทน เช่น มะพร้าว ปาล์ม น้ำมัน เงาะ และอ้อย ควรเน้นให้เกษตรกรปลูกพืชดังกล่าวต่อไป เนื่องจากปัจจุบันตามมาตรฐานการยุทธศาสตร์ยางพารา เน้นการลดพื้นที่การปลูกยางพาราอยู่แล้ว ฉะนั้นควรสร้างความตระหนักให้เกษตรกร เน้นการทำเกษตรแบบผสมผสาน หรือการเข้าร่วมโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ หรือ วนเกษตร เพื่อทำให้เกษตรกรสามารถใช้พื้นที่อย่างคุ้มค่ามากที่สุดต่อไป

## **๒) มะพร้าว**

**๒.๑) พื้นที่ปลูกมะพร้าวที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) และปัจจุบันยังปลูกมะพร้าวอยู่** มีเนื้อที่ ๔,๐๐๓ ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอกลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้ ควรพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต ในรูปแบบแปลงใหญ่ สนับสนุนการปรับปรุงบำรุงดิน เพื่อพัฒนาศักยภาพของที่ดินให้มีความเหมาะสมต่อการปลูกมะพร้าวมากยิ่งขึ้น สนับสนุนมะพร้าวพันธุ์ดีที่ทนต่อโรคแมลงให้ความรู้ในการกำจัดโรคแมลงศัตรูมะพร้าวที่เหมาะสม สนับสนุนการจัดตั้งแหล่งรับซื้อผลผลิตมะพร้าวในพื้นที่ และเชื่อมโยงการตลาด โดยมีตลาดรับซื้อผลผลิตมะพร้าวสำรอง ที่สามารถรองรับผลผลิตทางการเกษตรในช่วงที่ผลผลิตล้นตลาด หรือเกินกำลังผลิตของโรงงานแปรรูปในพื้นที่ใกล้เคียงพัฒนาสถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็ง และเป็น Smart Farmer โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเป็นฟาร์มหรือแปลงเกษตรอัจฉริยะ

**๒.๒) พื้นที่ปลูกมะพร้าวในพื้นที่ไม่มีความเหมาะสม (S๓ และ N) และปัจจุบันเกษตรกร** ยังคงใช้ที่ดินปลูกมะพร้าวอยู่ มีเนื้อที่ ๑,๖๓๔ ไร่ ควรมีการให้ความรู้เกษตรกรในการปรับเปลี่ยนชนิดพืชให้เหมาะสมตรงตามศักยภาพของพื้นที่ โดยสนับสนุนให้เข้าร่วมโครงการ ต่างๆ เช่น Zoning by Agri-Map เป็นต้น พร้อมทั้งจัดระบบการผลิตและการบริหารจัดการดิน น้ำ ปุ๋ย ที่เหมาะสม สำหรับมะพร้าว การสนับสนุนแหล่งน้ำ และการส่งเสริมให้ความรู้ในการปรับปรุงบำรุงดิน และการทำเกษตรผสมผสาน

**๒.๓) พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกมะพร้าว** แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกมะพร้าว พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีการปลูกพืชชนิดต่าง ๆ เช่น ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน เงาะ และอ้อยโรงงาน เป็นต้น ในกรณีที่ปลูกไม้ยืนต้นชนิดอื่น หรือมีการปลูกไม้ผลชนิดอื่น การปรับเปลี่ยนพื้นที่ดังกล่าว

มาปลูกมะพร้าวเป็นเรื่องยาก เนื่องจากมะพร้าวเป็นพืชที่ใช้เวลานานกว่าจะให้ผลผลิตที่คุ้มทุน แต่หากพื้นที่ดังกล่าวมีการปลูกพืชไร่ เช่น อ้อยโรงงาน เป็นต้น สามารถปลูกมะพร้าว ในลักษณะระบบปลูกพืชผสมกับพืชไร่ชนิดดังกล่าว หรือปลูกในลักษณะเกษตรผสมผสานได้

### ๓) ปาล์มน้ำมัน

๓.๑) พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) และปัจจุบันยังปลูกปาล์มน้ำมันอยู่ มีเนื้อที่ ๑,๔๔๐ ไร่ อยู่ในเขตอำเภอถลาง และอำเภอเมืองภูเก็ต ทั้งนี้โดยคณะกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดเห็นควรให้มีการเสนอแผนการใช้ที่ดินเพื่อสงวนให้เป็นพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่สำคัญของจังหวัดและมีการบริหารจัดการน้ำอย่างดี รวมทั้งการจัดการดินและปุ๋ยตามมาตรฐาน ส่งเสริมให้มีการใช้ปุ๋ยให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ใช้พันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ได้รับการรับรอง สนับสนุนการรวมกลุ่มเป็นเกษตรกรแปลงใหญ่ สร้างเครือข่ายในรูปแบบของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ลานเท กับโรงงานสกัดน้ำมัน ส่งเสริมให้ความรู้เรื่องการตัดปาล์มน้ำมันที่ได้คุณภาพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาให้เกษตรกรเพาะปลูกตามการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP)

๓.๒) พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) และปัจจุบันยังปลูกปาล์มน้ำมันอยู่ มีเนื้อที่ ๓๘๑ ไร่ อยู่ในเขตอำเภอถลาง และอำเภอเมืองภูเก็ต ควรสนับสนุนด้านการบริหารจัดการน้ำ เช่น ชลประทาน แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ใช้ปัจจัยการผลิตในอัตราและช่วงเวลาที่เหมาะสม สนับสนุนพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ได้รับการรับรอง จะสร้างความมั่นใจให้กับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันพื้นที่ในเขตนี้มีความเหมาะสมสำหรับการเกษตรแบบผสมผสานโดยเฉพาะในช่วงที่ปาล์มน้ำมันอายุน้อย ยังไม่ให้ผลผลิต หรือเกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นต้น และภาครัฐควรให้ความรู้ความเข้าใจกับเกษตรกรโดยแนะนำว่าไม่ควรปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น หรือถ้าต้องการเปลี่ยนชนิดพืชควรเป็นพืชที่มีผลตอบแทนดีกว่า

๓.๓) พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่ไม่มีความเหมาะสม (S๓ และ N) และปัจจุบันเกษตรกรยังคงใช้ที่ดินปลูกปาล์มน้ำมันอยู่ มีเนื้อที่ ๓๓๒ ไร่ การช่วยเหลือเกษตรกรที่ทำกินในพื้นที่นี้ โดยสนับสนุนการปรับโครงสร้างที่ดิน ปรับปรุงบำรุงดินสนับสนุนแหล่งน้ำ ให้เกษตรกรเลือกปลูกพืชชนิดใหม่ที่มีความเหมาะสม และปาล์มน้ำมันเป็นพืชยืนต้นอายุประมาณ ๒๐-๒๕ ปี การปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นจึงเป็นเรื่องยากในกรณีที่ปาล์มน้ำมันหมดอายุ ลงทุนน้อยกว่าและให้ผลตอบแทนที่ดี ส่งเสริมสินค้าเกษตรชนิดอื่น ๆ ที่สามารถปลูก เลี้ยง หรืออยู่ร่วมกันได้ในสวนปาล์มน้ำมัน ตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้เกษตรกรสามารถเข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม ( Zoning by Agri-Map) เป็นต้น

๓.๔) พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกปาล์มน้ำมัน แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน โดยหันมาปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน เช่น ยางพารา มะพร้าว ข้าว เงาะ และอ้อยโรงงาน ทั้งนี้หากพืชที่ปลูกเป็นพืชไร่หรือนาข้าว ในอนาคตสามารถกลับมาปลูกปาล์มน้ำมันได้อีก แต่หากเป็นไม้ผลหรือไม้ยืนต้น การกลับมาปลูกปาล์มน้ำมันอาจเป็นเรื่องยากโดยเฉพาะการปลูกไม้ผล เช่น ทุเรียน ที่ปัจจุบันราคาดี แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาต้นทุนการผลิตและราคาผลผลิตร่วมด้วย

### ๔) ข้าว

๑) พื้นที่ปลูกข้าวที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) และปัจจุบันยังปลูกข้าวอยู่ มีเนื้อที่ ๙๐ ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอถลาง ทั้งนี้โดยคณะกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดเห็นควรให้มีการเสนอแผนการใช้ที่ดินเพื่อสงวนให้เป็นแหล่งผลิตข้าวที่สำคัญของจังหวัด และมีการบริหารจัดการน้ำชลประทาน การจัดการดิน ปุ๋ย พันธุ์ข้าว มีการรวมกลุ่มเป็นเกษตรกรแปลงใหญ่ พัฒนาต่อยอดครบวงจรด้านการตลาดในและต่างประเทศ การแปรรูป แหล่งทุน มีภาครัฐสนับสนุนการทำมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ และเพาะปลูกตามการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP) และเนื่องจากเป็นพื้นที่ศักยภาพสูง การปลูกพืชหลังนาจะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น และเป็นการปรับปรุงบำรุงดิน ทั้งนี้ภาครัฐควรให้ความรู้ความเข้าใจ



กับเกษตรกรโดยแนะนำว่าพื้นที่นี้เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการปลูกข้าวจึงไม่ควรปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น หากข้าวราคาไม่ดีถ้าต้องการเปลี่ยนชนิดพืชควรเป็นพืชไร่ เพื่อที่ในอนาคตจะกลับมาทำนาได้อีก

**๒) พื้นที่ปลูกข้าวที่ไม่มีความเหมาะสม (S๓ และ N)** และปัจจุบันเกษตรกรยังคงใช้ที่ดินปลูกข้าวอยู่ มีเนื้อที่ ๔๘ ไร่ ควรให้การช่วยเหลือเกษตรกรที่ทำกินในพื้นที่นี้ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม โดยสนับสนุนการปรับโครงสร้างที่ดิน ปรับปรุงบำรุงดิน สนับสนุนแหล่งน้ำ ให้เกษตรกรเลือกปลูกพืชชนิดใหม่ที่มีความเหมาะสม และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า หรือใช้พื้นที่ผลิตอาหารเพื่อบริโภคในครัวเรือน หรือเข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) เป็นต้น

**๓) พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกข้าว** แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกข้าว โดยมาปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน เช่น ยางพารา มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน และเงาะ ทั้งนี้หากพืชที่ปลูกเป็นพืชไร่ หากในอนาคตข้าวราคาดี เกษตรกรอาจกลับมาปลูกข้าวได้เหมือนเดิม แต่หากเป็นไม้ผลหรือไม้ยืนต้น การกลับมาปลูกข้าวอาจเป็นเรื่องยาก ดังนั้นอาจส่งเสริมในเรื่องของการทำเกษตรรูปแบบอื่น เช่น ทำการเกษตรแบบผสมผสาน ทดแทน

### **๓.๒ แผนแม่บทการพัฒนาลุ่มน้ำระดับจังหวัด จังหวัดภูเก็ต**

#### **๓.๒.๑ สถานการณ์ด้านทรัพยากรน้ำและการพัฒนา**

##### **๑) ลำน้ำและแหล่งน้ำตามธรรมชาติ**

จังหวัดภูเก็ตตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก (ตามการแบ่งลุ่มน้ำหลักของประเทศไทย โดยคณะกรรมการอุทกวิทยาแห่งชาติ) โดยมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ ลุ่มน้ำย่อยเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ตไม่มีแม่น้ำสายสำคัญแต่มีลำน้ำ ลำห้วย และคลองขนาดเล็ก รวม ๙ สาย คือ คลองบ้านหยัด คลองพม่าลง คลองท่ามะพร้าว คลองบางโรง คลองกะลา คลองท่าเรือ คลองกมลา คลองบางใหญ่ และคลองโตนด

##### **๒) สถานการณ์น้ำของจังหวัดภูเก็ต**

**๒.๑) สถานการณ์ด้านการขาดแคลนน้ำและภัยแล้ง** จากข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยแล้งของจังหวัดภูเก็ต โดยกรมพัฒนาที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๖ พบว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๙๕ มีปัญหาภัยแล้งในระดับต่ำ

**๒.๒) สถานการณ์ด้านน้ำท่วมและอุทกภัย** สภาพการเกิดอุทกภัยในจังหวัดภูเก็ตพบว่าเกิดน้ำท่วมกระจายตัวเกือบทั้งพื้นที่เกาะส่วนใหญ่ แบ่งออกได้เป็น ๓ ลักษณะ ได้แก่

(๑) อุทกภัยจากน้ำป่าไหลหลาก และน้ำท่วมฉับพลัน เกิดขึ้นกับพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัด มักจะเกิดขึ้นในพื้นที่ต่ำบริเวณใกล้ภูเขาต้นน้ำ และบริเวณใกล้ลำน้ำที่รับน้ำจากภูเขา เนื่องจากมีความลาดชัน

(๒) อุทกภัยน้ำหลากล้นตลิ่ง เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ลุ่มต่ำในพื้นที่ชุมชนและพื้นที่เกษตรกรรมที่อยู่ริมลำน้ำ เนื่องจากปริมาณน้ำจำนวนมากที่เกิดจากฝนตกหนักต่อเนื่อง และสาเหตุการกีดขวางทางระบายน้ำ ประกอบกับด้านท้ายน้ำได้รับอิทธิพลน้ำขึ้นน้ำลงจากทะเลด้วย

(๓) น้ำท่วม หรือน้ำซัง เกิดขึ้นบริเวณชุมชนเมืองที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ เนื่องจากปริมาณน้ำสะสมจำนวนมาก ระบบการระบายน้ำไม่ดีพอ มีสิ่งก่อสร้างกีดขวางทางระบายน้ำ

จากข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมซ้ำซากของจังหวัด โดยสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิศาสตร์สารสนเทศ (GISDA) พ.ศ. ๒๕๕๖ พบว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดมีพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมซ้ำซากน้อยและเสี่ยงปานกลางโดยความเสี่ยงปานกลางจะอยู่บริเวณที่มีเทือกเขาในแต่ละอำเภอ

##### **๒.๓) แนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ (Area Base)**

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายในการแก้ไขปัญหาทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ (Area Base) ทั่วประเทศรวม ๖๖ พื้นที่ โดยวิเคราะห์จากปัญหา ความถี่ ความรุนแรง ความเสียหาย โดยครอบคลุมปัญหาน้ำแล้ง น้ำท่วม น้ำเค็มรุกล้ำ รวมถึงการรองรับพื้นที่สำคัญ เช่น เขตเศรษฐกิจพิเศษ

ในส่วนของจังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่เป้าหมายในการแก้ไขปัญหาทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ (Area Base) จำนวน ๑ พื้นที่ เพื่อช่วยเหลือการท่องเที่ยวยังจังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ประมาณ ๓๔๒,๒๘๗ ไร่ ครอบคลุม ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกระทุ่ม และอำเภอถลาง

### ๓.๒.๒ ความต้องการใช้น้ำ

การศึกษาและประเมินความต้องการใช้น้ำ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบปริมาณน้ำที่ต้องการสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะทำให้เห็นภาพรวมของความต้องการน้ำทั้งหมด และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับปริมาณน้ำต้นทุนและการพัฒนาที่มีอยู่ในปัจจุบันจะทำให้ทราบสถานการณ์ของปัญหาและนำไปประกอบในการพิจารณา กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม ทั้งมาตรการใช้สิ่งก่อสร้างและการบริหารจัดการ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรน้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

ในการศึกษาความต้องการใช้น้ำของจังหวัดภูเก็ต ได้ประเมินความต้องการใช้น้ำจากกิจกรรมหลักที่สำคัญ ๔ ประเภท คือ ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ความต้องการน้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศห้วยน้ำความต้องการน้ำเพื่อการเกษตร และความต้องการน้ำเพื่ออุตสาหกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคประเมินจากจำนวนประชากรกับอัตราการใช้น้ำของประชากร โดยทำการประเมินความต้องการในอนาคต ๕ ปี, ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี จากการวิเคราะห์แนวโน้มของปริมาณประชากร โดยมีรายละเอียดดังนี้ ความต้องการใช้น้ำเพื่ออุปโภคบริโภคในปัจจุบัน เท่ากับ ๒๒.๐๑ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี และจะเพิ่มเป็น ๒๕.๒๔ ๒๘.๙๔ และ ๓๘.๐๔ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ในระยะ ๕ ปี, ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี ตามลำดับ

๒) ความต้องการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศห้วยน้ำ ความต้องการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศห้วยน้ำประเมินโดยการเปรียบเทียบความต้องการน้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศห้วยน้ำของกลุ่มน้ำหลัก จากรายงานโครงการพัฒนาระบบคลังข้อมูล ๒๕ กลุ่มน้ำ และแบบจำลองน้ำท่วมน้ำแล้ง สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (สสน.ก.) พ.ศ.๒๕๕๕ โดยเปรียบเทียบพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ตกับพื้นที่ลุ่มน้ำที่มีพื้นที่ครอบคลุมจังหวัดภูเก็ตจากผลการประเมินความต้องการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศห้วยน้ำจังหวัดภูเก็ต เท่ากับ ๕๗.๕๖ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี

๓) ความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ประเมินจากพื้นที่เกษตรกรรมฤดูฝนและฤดูแล้งทั้งในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน กับอัตราการใช้น้ำเพื่อการเพาะปลูกต่อไร่ โดยความต้องการน้ำเพื่อการเกษตรในเขตชลประทานประเมินจากพื้นที่ชลประทานที่มีในปัจจุบันและแผนในอนาคตจากการพัฒนาพื้นที่ชลประทาน ซึ่งฤดูฝนเพาะปลูกเต็มพื้นที่ ส่วนฤดูแล้งพื้นที่เพาะปลูกร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ชลประทาน ความต้องการน้ำเพื่อการเกษตรนอกเขตชลประทานประเมินจากพื้นที่เพาะปลูกนอกเขตชลประทานในปัจจุบัน และคาดการณ์ว่าพื้นที่เพาะปลูกโดยรวมไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ผลการประเมินความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรสรุปได้ดังนี้ ความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร เท่ากับ ๕๒.๕๘ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี และความต้องการน้ำเพื่อการเกษตรจะเพิ่มเป็น ๕๖.๙๗, ๕๖.๙๗ และ ๖๑.๓๕ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ในระยะ ๕ ปี, ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี ตามลำดับ

๔) ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรมและการนิคมอุตสาหกรรม ได้ทำการประเมินความต้องการน้ำเพื่อการอุตสาหกรรมเป็นรายจังหวัด โดยประเมินจากจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม กับอัตราการใช้น้ำของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดต่าง ๆ แยกตามกำลังการผลิต (กำลังม้า) รวมถึงอัตราการใช้น้ำของนิคมอุตสาหกรรมโดยคิดเป็นต่อพื้นที่ โดยทำการประเมินความต้องการในอนาคต ๕ ปี, ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี จากการวิเคราะห์แนวโน้มของการเจริญเติบโตด้านอุตสาหกรรมและแผนการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้ ความต้องการใช้น้ำเพื่ออุตสาหกรรม เท่ากับ ๓.๗๙ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี และจะเพิ่มเป็น ๓.๙๘, ๔.๑๗ และ ๔.๕๕ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ในระยะ ๕ ปี, ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี ตามลำดับ **ดังตารางที่ ๖**

ตารางที่ ๖ ความต้องการน้ำด้านต่าง ๆ และการคาดการณ์ในอนาคต จังหวัดภูเก็ต

ที่	กิจกรรม	ความต้องการน้ำ (ล้าน ลบ.ม./ปี)			
		(พ.ศ. ๒๕๖๐)	๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕)	๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๗๐)	๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๘๐)
๑	อุปโภค-บริโภค	๒๒.๐๑	๒๕.๒๔	๒๘.๙๔	๓๘.๐๔
๒	รักษาระบบนิเวศ	๕๗.๕๖	๕๗.๕๖	๕๗.๕๖	๕๗.๕๖
๓	การเกษตร				
	- ในเขตชลประทาน	๑๐.๘๙	๑๕.๒๘	๑๕.๒๘	๑๙.๖๖
	- นอกเขตชลประทาน	๔๑.๖๙	๔๑.๖๙	๔๑.๖๙	๔๑.๖๙
	- รวม	๕๒.๕๘	๕๖.๙๗	๕๖.๙๗	๖๑.๓๕
๔	อุตสาหกรรม	๓.๗๙	๓.๙๘	๔.๑๗	๔.๕๕
	รวม	๑๓๕.๙๔	๑๔๓.๗๔	๑๔๗.๖๓	๑๖๑.๕๐

๓.๒.๓ แผนพัฒนาการชลประทานระดับจังหวัดระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๘๐)

ในการจัดทำแผนการดำเนินการระดับจังหวัด ได้นำโครงการที่มีผลการศึกษา สำรอง ออกแบบ และโครงการที่มีศักยภาพในการดำเนินการ มาทำการจัดเป็นแผนงานและงบประมาณ โดยมีแนวทางดังนี้

๑) **ระยะของแผนดำเนินการ** การจัดระยะของแผนงาน แบ่งออกเป็น ๓ ระยะ ให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ซึ่งเป็นแผนดำเนินการก่อสร้าง ดังนี้

- โครงการตามแผนระยะสั้น เป็นโครงการที่มีแผนดำเนินการแล้วเสร็จภายใน พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๖๕
- โครงการตามแผนระยะกลาง เป็นโครงการที่มีแผนดำเนินการแล้วเสร็จภายใน พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐
- โครงการตามแผนระยะยาว เป็นโครงการที่มีแผนดำเนินการแล้วเสร็จภายใน พ.ศ. ๒๕๗๑ - พ.ศ. ๒๕๘๐

๒) **การจัดลำดับความสำคัญของโครงการ** มีแนวทางดังนี้

- เป็นโครงการที่มีความพร้อมด้านวิศวกรรมและสิ่งแวดล้อมและสามารถดำเนินการก่อสร้างได้ทันที
- เป็นโครงการพระราชดำริ
- มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ตอบสนองการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ (Area base)
- เป็นโครงการที่สามารถแก้ไขได้ทั้งปัญหาขาดแคลนน้ำ และน้ำท่วม
- มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ
- มีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจสูง

๓) **ผลการจัดทำแผนงานโครงการ**

กรมชลประทานได้จัดทำแผนการพัฒนาการชลประทานในระดับลุ่มน้ำ โดยการวางแผนพัฒนาโครงการชลประทานประเภทต่าง ๆ ทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ รวมถึงการปรับปรุงโครงการที่มีอยู่เดิม ทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำหลักทั่วประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ พื้นที่ชลประทาน และการป้องกันบรรเทา น้ำท่วมและอุทกภัย ให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ตามที่กล่าวแล้วข้างต้น

จังหวัดภูเก็ต มีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำที่มีศักยภาพตามแผนการพัฒนาระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๘๐) ที่อยู่ในแผนดำเนินการ จำนวน ๔ โครงการ เป็นโครงการขนาดกลาง ๒ โครงการ และขนาดเล็ก ๒ โครงการ หากดำเนินการแล้วเสร็จตามแผนทั้งหมดจะสามารถเก็บกักน้ำได้เพิ่มอีก ๒.๑๔ ล้านลูกบาศก์เมตร และจะมีพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ๓,๑๐๐ ไร่ ใช้วงเงินรวม ๗๖๐ ล้านบาท ดังตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ สรุปแผนการพัฒนาระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามขนาดและระยะดำเนินการ

ขนาดโครงการ	แผนการดำเนินการ			
	ระยะสั้น (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะกลาง (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะยาว (๒๕๗๑-๒๕๘๐)	รวม ๒๐ ปี (๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๑. ขนาดใหญ่				
- จำนวน (โครงการ)	-	-	-	-
- ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	-	-	-	-
- พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	-	-	-	-
- วงเงิน (ล้านบาท)	-	-	-	-
๒. ขนาดกลาง				
- จำนวน (โครงการ)	-	๒	-	๒
- ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	-	๒.๑๔	-	๒.๑๔
- พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	-	๒,๘๐๐	-	๒,๘๐๐
- วงเงิน (ล้านบาท)	-	๗๐๐	-	๗๐๐
๓. ขนาดเล็ก				
- จำนวน (โครงการ)	๒	-	-	๒
- ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	-	-	-	-
- พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	๓๐๐	-	-	๓๐๐
- วงเงิน (ล้านบาท)	๖๐	-	-	๖๐
รวมทุกขนาด				
- จำนวน (โครงการ)	๒	๒	-	๔
- ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	-	๒.๑๔	-	๒.๑๔
- พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	๓๐๐	๒,๘๐๐	-	๓,๑๐๐
- วงเงิน (ล้านบาท)	๖๐	๗๐๐	-	๗๖๐

ตารางที่ ๘ แผนงานโครงการขนาดกลาง ระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต

ที่	โครงการ	ตำบล	อำเภอ	พื้นที่ ขป. (ไร่)	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	ปี ก่อสร้าง	ปี แล้วเสร็จ	วงเงิน (ล้านบาท)
๑	อ่างเก็บน้ำบ้านอ่าวยนต์	วิชิต	เมือง	๒,๒๐๐	๒	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๔๐๐
๒	แก้มลิงบ้านโคกโดนด	เชิงทะเล	ถลาง	๖๐๐	๐.๑๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๓๐๐
	รวม			๒,๘๐๐	๒.๑๔			๗๐๐

ตารางที่ ๙ แผนงานโครงการขนาดเล็ก ระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต

ที่	โครงการ	ตำบล	อำเภอ	พื้นที่ ขป. (ไร่)	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	ปี ก่อสร้าง	ปี แล้วเสร็จ	วงเงิน (ล้านบาท)
๑	ฝายบ้านป่าครองชีพ	เทพกระษัตรี	ถลาง	๒๕๐		๒๕๖๓	๒๕๖๓	๓๐
๒	ระบบประปาเขาเก็ดหนี่	กมลา	กะทู้	๕๐		๒๕๖๓	๒๕๖๓	๓๐
	รวม			๓๐๐				๖๐

\*\*\*\*\*

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไป  
และข้อมูลด้านการเกษตร  
ที่สำคัญของจังหวัด

## ส่วนที่ ๒

### ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต

#### ๑. ด้านกายภาพ

##### ๑.๑ ลักษณะภูมิประเทศ

###### ๑. ที่ตั้งขนาดพื้นที่

จังหวัดภูเก็ตตั้งอยู่ในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ ๗ องศา ๔๕ ลิปดา ถึง ๘ องศา ๑๕ ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ ๙๘ องศา ๑๕ ลิปดาถึง ๙๘ องศา ๔๐ ลิปดาตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๒๑.๓ กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๔๘.๗ กิโลเมตร รวมพื้นที่ ๕๔๓.๐๓๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๓๙,๓๙๖.๒๕ ไร่ มีเกาะบริวาร ๓๒ เกาะ เฉพาะเกาะมีพื้นที่ ๒๗ ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ และทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๒ รวมระยะทาง ๘๖๗ กิโลเมตร หรือ ๖๘๘ กิโลเมตรทางอากาศ

###### ๒. อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานท้าวเทพกระษัตรี สะพานท้าวศรีสุนทร  
ทิศตะวันออก ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา  
ทิศใต้ ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย  
ทิศตะวันตก ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

###### ๓. สภาพพื้นที่

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นหมู่เกาะ วางตัวในแนวจากทิศเหนือไปทิศใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ ๗๐ เป็นภูเขาที่มียอดเขาที่สูงที่สุด คือยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๕๒๙ เมตร และประมาณร้อยละ ๓๐ เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะ พื้นที่ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็น ดินเลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขา และหาดทรายที่สวยงาม

##### ๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

###### ๑. ฤดูกาล

ภูมิอากาศ จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตศูนย์สูตร อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศร้อนชื้นตลอดปี และมี ๒ ฤดู

- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน
- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึงเดือนเมษายน

(ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยา)

###### ๒. ปริมาณน้ำฝน

ปริมาณน้ำฝน จังหวัดภูเก็ตมีปริมาณน้ำฝน ระหว่างปี ๒๕๕๔ ถึง ๒๕๖๕ จะอยู่ในช่วง ๑,๖๙๙.๘๐ มม. ถึง ๓,๓๕๕.๓๐ มม. ปริมาณน้ำฝนมากที่สุดในปี ๒๕๖๕ วัดได้ ๓,๓๕๕.๓๐ มม. จำนวนวันฝนตก ๒๑๕ วัน ปริมาณน้ำฝนน้อยที่สุดในปี ๒๕๖๒ วัดได้ ๑,๖๘๘.๘๐ มม. จำนวนวันฝนตก ๑๕๕ วัน

### ๓. อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์จังหวัดภูเก็ต ระหว่างปี ๒๕๕๔ ถึง ๒๕๖๕ มีอุณหภูมิสูงสุดในปี ๒๕๖๒ วัดได้ ๓๙.๒ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดในปี ๒๕๖๑ วัดได้ ๑๖ องศาเซลเซียส และมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่อปี ๗๕.๔ - ๘๐.๒๙ เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ ๑๐ แสดงปริมาณน้ำฝน จำนวนวันฝนตก อุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ที่	ปี พ.ศ.	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวนวันฝนตก (วัน)	อุณหภูมิ สูงสุด (องศา) °C	อุณหภูมิต่ำสุด (องศา) °C	ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย (%)
๑	๒๕๕๔	๒,๔๐๐.๖๐	๑๘๘	๓๕.๒	๒๒.๔	๗๗.๕๖
๒	๒๕๕๕	๒,๗๘๘.๓๐	๑๙๘	๓๖.๔	๒๓.๕	๗๘
๓	๒๕๕๖	๒,๖๐๓.๔๐	๑๗๕	๓๗.๕	๒๒.๙	๗๖.๖
๔	๒๕๕๗	๒,๘๒๙.๒๐	๑๘๕	๓๗	๒๑.๕	๗๕.๙๑
๕	๒๕๕๘	๒,๔๘๘.๗๐	๑๕๘	๓๗.๕	๒๒.๖	๗๖.๒
๖	๒๕๕๙	๒,๕๕๒.๓๐	๑๗๙	๓๗.๙	๒๒.๘	๗๖.๘๕
๗	๒๕๖๐	๒,๗๗๕.๗๐	๑๙๓	๓๖.๑	๒๒	๗๗.๖๔
๘	๒๕๖๑	๒,๑๗๑.๓๐	๑๗๕	๓๔.๗	๑๖	๗๖.๕๕
๙	๒๕๖๒	๑,๖๘๘.๘๐	๑๕๕	๓๙.๒	๒๓.๒	๗๕.๔๐
๑๐	๒๕๖๓	๒,๕๖๕.๐๐	๑๗๘	๓๘.๔	๒๓.๔	๗๖.๒๕
๑๑	๒๕๖๔	๒,๘๗๔.๗๐	๑๙๙	๓๕.๘	๑๙.๔	๗๘.๘๐
๑๒	๒๕๖๕	๓,๓๕๕.๓๐	๒๑๕	๓๕.๔	๒๑.๐	๘๐.๒๙

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๖

### ๑.๓ กลุ่มชุดดิน

จากการศึกษาข้อมูลแผนที่กลุ่มชุดดินสำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจระดับจังหวัด มาตรฐาน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งกรมพัฒนาที่ดินได้จัดทำขึ้น ประกอบด้วยกลุ่มชุดดินและหน่วยแผนที่ดินต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๑๑ แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดภูเก็ต

กลุ่มชุดดิน	ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ลุ่ม	
๖	ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้าปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๗	ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
๑๓	ดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเลวมาก ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
๑๗	ดินร่วนละเอียดลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนํ้า ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ



กลุ่มชุดดิน	ลักษณะเด่น
๒๒	ดินร่วนหยาบลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงปานกลาง การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ตอนที่อยู่เขตดินชั้น	
๒๖	ดินเหนียวลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๓๔	ดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิด ดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๒	ดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์ภายในความลึก ๑๐๐ ซม.จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงปานกลาง การระบายน้ำค่อนข้างมากอยู่บนชั้นดิน ที่มีการระบายน้ำดีปานกลางถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๓	ดินทรายลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือชั้นทรายชายทะเล ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงปานกลาง การระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๐	ดินร่วนลึกปานกลางถึงเศษหินก้อนหินหรือชั้นหินพื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๓	ดินเหนียวลึกปานกลางถึงชั้นหินพื้น ลูกกรังหรือเศษหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนหรือพื้นที่ภูเขา	
๖๒	พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษา สํารวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลรักษาสำหรับการเกษตร

ตารางที่ ๑๒ แสดงหน่วยแผนที่ดินต่าง ๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดภูเก็ต

กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)
๖	๑,๙๕๕	๒๖B	๖๗,๕๒๘	๓๔	๔,๔๓๘	๕๓C	๓,๘๙๙
๖/๑๗p	๑,๗๒๖	๒๖B/๕๓B	๖,๙๓๓	๓๔B	๑,๑๓๕	๕๓D	๑,๑๓๐
๗	๔,๗๓๙	๒๖C	๑๙,๔๑๖	๓๔D	๓๓๗	๖๒	๑๑๑,๙๗๖
๑๓	๒๘,๕๓๙	๒๖C/๕๓C	๒,๓๘๔	๔๒	๑,๔๑๘	AP	๑,๒๒๐
๑๗p	๑๑๒	๒๖D	๕,๙๕๓	๔๓	๘,๘๗๙	ML	๓๕,๖๓๖
๒๒	๖,๕๕๖	๒๖D/๕๓D	๑,๑๘๓	๕๐B	๔๐๐	U	๙,๘๙๕
๒๖	๕,๐๙๘	๒๖E/๕๓E	๔๒๗	๕๓B	๔, ๗๖๘	W	๑,๗๑๖

B มีความลาดชัน ๒-๕ %

C มีความลาดชัน ๕-๑๒ %

D มีความลาดชัน ๑๒-๒๐ %

E มีความลาดชัน ๒๐-๓๕ %

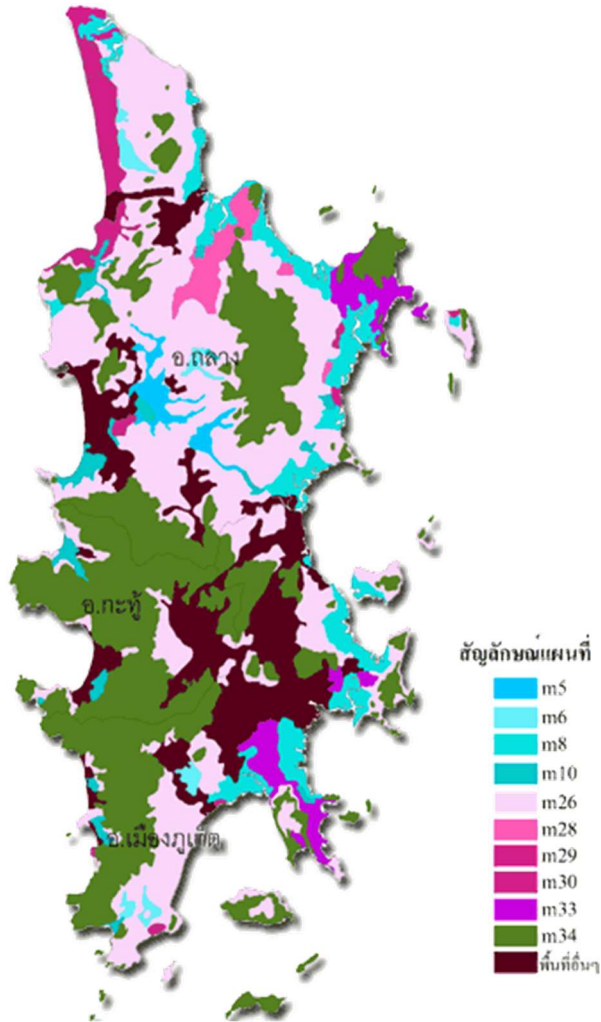
p มีการระบายน้ำเร็ว

sp มีการระบายน้ำค่อนข้างเร็ว

ตารางที่ ๑๓ แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปหาน้อย

อำเภอ	กลุ่มชุดดิน	
	ดินในพื้นที่ลุ่ม	ดินในพื้นที่ดอน
เมืองภูเก็ต	๑๓, ๖/๑๗p, ๒๒	๖๒, ๒๖B, ๒๖C, ๒๖B/๕๓B, ๕๓B, ๕๓C, ๒๖C/๕๓C, ๒๖D/๕๓D, ๒๖E/๕๓E, ๔๓, ๕๐B, ๒๖D, ๒๖,
ถลาง	๑๓, ๗, ๒๒, ๖, ๑๗p	๒๖B, ๖๒, ๒๖C, ๔๓, ๒๖D, ๒๖, ๓๔, ๕๓B, ๒๖B/๕๓B, ๔๒, ๕๓C, ๓๔B, ๕๓D, ๓๔D,
กะทู้	๒๒	๖๒, ๒๖B, ๒๖D, ๒๖C, ๒๖C/๕๓C, ๒๖D/๕๓D

แผนที่ดินตามกลุ่มลักษณะเด่นและสภาพปัญหา



- แนวทางการจัดการดินตามลักษณะเด่นและสภาพปัญหา

จากลักษณะและสมบัติของดินในกลุ่มชุดดินต่างๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต สามารถจัดกลุ่มดินใหม่ตามลักษณะเด่น สภาพปัญหาหรือข้อจำกัดในการใช้ประโยชน์ทางด้านการเกษตร และสภาพพื้นที่ที่พบได้เป็น ๑๐ กลุ่ม ดังนี้

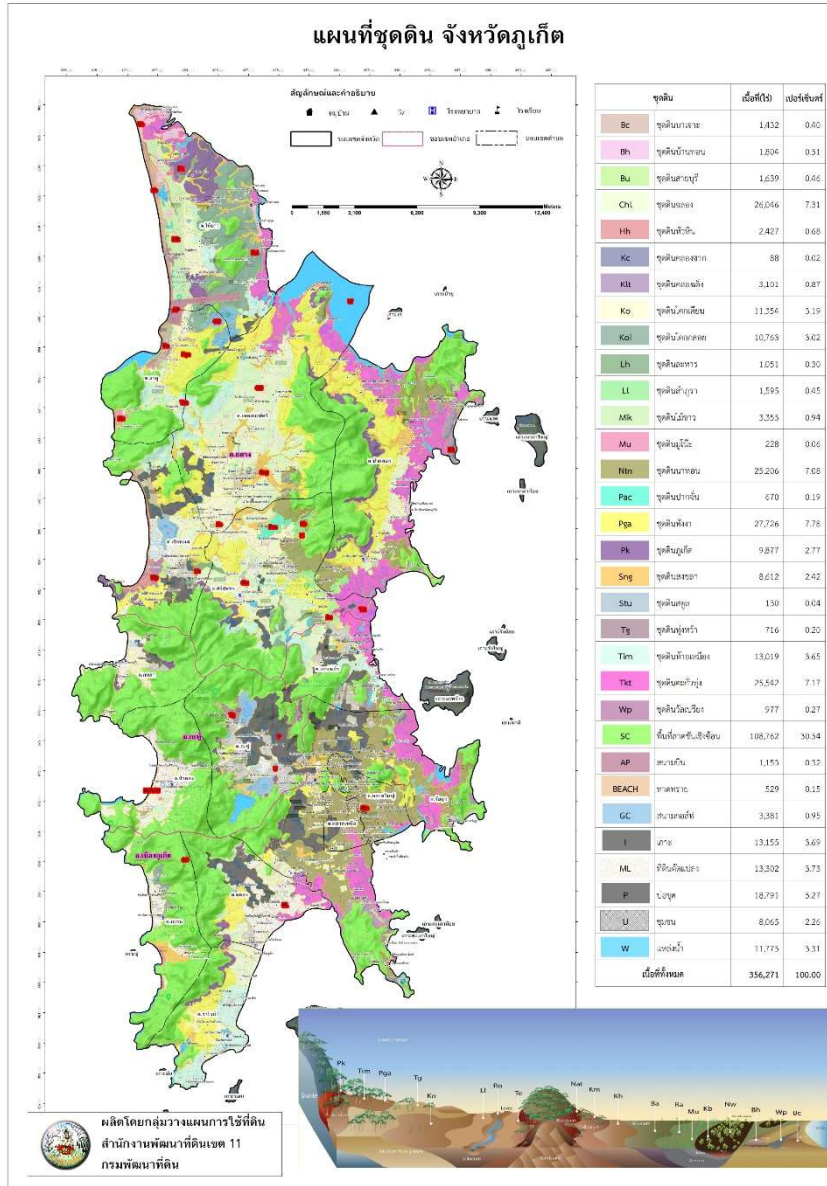
ตารางที่ ๑๔ ดินตามกลุ่มลักษณะเด่นและสภาพปัญหา

สัญลักษณ์	คำอธิบาย	หน่วยแผนที่ดิน
ดินในพื้นที่ลุ่ม		
m๕	ดินเหนียวที่มีปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง	๗
m๖	ดินเหนียวที่มีปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดจัดมาก	๖ ๖/๑๗p
m๘	ดินเลนชายทะเลที่มีน้ำทะเลท่วมถึงเป็นประจำ	๑๓
m๑๐	ดินร่วนที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ	๑๗p ๒๒
ดินในพื้นที่ดอนในเขตดินชั้น		
m๒๖	ดินเหนียวลึกมาก	๒๖ ๒๖B ๒๖B/๕๓B ๒๖C ๒๖C/๕๓C ๒๖D ๒๖D/๕๓D ๒๖E/๕๓E
m๒๘	ดินร่วนลึกมาก	๓๔ ๓๔B ๓๔D
m๒๙	ดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์	๔๒
m๓๐	ดินทรายหนา	๔๓
m๓๓	ดินลึกลับกลางที่มีลูกรัง ก้อนกรวดหรือเศษหินปนอยู่มากในชั้นวงความลึก ๕๐-๑๐๐ ซม. จากผิวดิน	๕๐B ๕๓B ๕๓C ๕๓D
พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนหรือพื้นที่ภูเขา		
m๓๔	พื้นที่ที่มีความลาดชันสูงมาก	๖๒

### ๑.๔ ชุดดินจังหวัดภูเก็ต

26/11/2562

Mail - ทิววรรณ หุ่นพงษ์ - Outlook



<https://outlook.live.com/mail/0/inbox/id/AQMkADAwATY3ZmYAZS1hZmJkLTAwAGI4LTAwI0wMAoARgAAA33oVksGan9LqNn%2FhX7YV7cHAP...> 1/1

ที่มา : สำนักงานพัฒนาที่ดินจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๓

**๑.๕ ความเหมาะสมของกลุ่มชุดดินในการปลูกพืชเศรษฐกิจ**

๑. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว มีเนื้อที่ประมาณ ๒๐,๘๓๖ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๘๕ ของพื้นที่
  ๒. ดินที่มีความเหมาะสมปลูกพืชไร่ ไม้ผล และไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ประมาณ ๘๐,๑๐๑ ไร่ หรือร้อยละ ๒๒.๔๗ ของพื้นที่
  ๓. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกมะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ พุงหญ้าเลี้ยงสัตว์ มีเนื้อที่ประมาณ ๗,๕๐๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๑๑ ของพื้นที่
  ๔. ดินที่ไม่เหมาะสมสำหรับการเกษตร เป็นป่าชายเลน มีเนื้อที่ประมาณ ๒๐,๔๖๐ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๗๔ ของพื้นที่
  ๕. ดินที่ไม่เหมาะสมสำหรับการเกษตร เนื่องจากเป็นพื้นที่มีหินพื้นโคล่ปะปน มีก้อนหิน เศษหิน ปะปนมาก และมีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๕ ครอบนุรักษ์เป็นป่าไม้ต้นน้ำลำธาร มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐๘,๐๖๑ ไร่ หรือร้อยละ ๓๐.๓๓ ของพื้นที่
  ๖. หน่วยแผนที่ดินเบ็ดเตล็ด เป็นหน่วยของแผนที่ที่ได้แยกออกจากพื้นที่ดินที่มีศักยภาพในการใช้ประโยชน์หรือบริเวณที่ไม่เป็นดินตามธรรมชาติ ได้แก่ พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สนามบิน ชายหาด สนามกอล์ฟ เกาะ พื้นที่ดัดแปลง บ่อขุด พื้นที่ชุมชน และพื้นที่น้ำ มีเนื้อที่ ๑๑๒,๕๓๑ ไร่ หรือร้อยละ ๓๑.๖๐ ของพื้นที่
- ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน. ๒๕๕๓ “รายงานการสำรวจดินเพื่อการเกษตร จังหวัดภูเก็ต มาตรฐาน ๑ : ๒๕,๐๐๐” สำนักสำรวจและวิจัยทรัพยากรดิน กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรุงเทพฯ ๒๖ หน้า.

**๒ ด้านเศรษฐกิจ**

**๒.๑ ผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมของจังหวัดภูเก็ต (GPP)**

ผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมและรายได้ของประชากรจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๔ จังหวัดภูเก็ตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี (Gross Provincial product : GPP) เท่ากับ ๙๙,๕๔๕ ล้านบาท และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด(GPP per capita)รายได้ต่อคนต่อปี เท่ากับ ๑๖๕,๓๔๓ บาท มาจากการผลิตในภาคเกษตร ๗,๐๕๔ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๗.๐๘ และภาคนอกเกษตร ๙๒,๔๙๑ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๒.๙๑

**ตารางที่ ๑๕** ผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔

(หน่วย : ล้านบาท)

		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
<b>ภาคการเกษตร</b>					
๑	เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๖,๒๕๙	๗,๔๓๕	๙,๐๔๘	๗,๐๕๔
<b>นอกภาคการเกษตร</b>					
๒	เหมืองแร่และการเหมืองหิน	-	-	-	-
๓	การผลิตอุตสาหกรรม	๓,๕๕๓	๔,๑๔๕	๓,๘๓๒	๓,๖๓๒
๔	ไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๒,๗๐๖	๒,๙๖๐	๒,๒๗๖	๒,๐๓๒
๕	การประปา และการจัดการของเสีย	๔๙๗	๔๙๑	๓๘๐	๓๕๗
๖	การก่อสร้าง	๖,๓๐๕	๖,๓๙๒	๔,๔๕๑	๔,๒๑๑
๗	การขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์	๑๓,๗๒๕	๑๓,๙๘๗	๙,๖๒๙	๗,๖๓๑
๘	การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	๔๓,๖๑๐	๔๗,๔๒๒	๒๖,๗๗๖	๑๘,๖๖๕
๙	ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๐๘,๑๖๘	๑๑๕,๕๑๓	๓๗,๙๐๗	๑๖,๘๔๗
๑๐	ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒,๒๒๐	๒,๗๔๕	๒,๕๕๖	๒,๘๔๕

ตารางที่ ๑๕ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ (ต่อ)

(หน่วย : ล้านบาท)

		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑๑	การเงินและการประกันภัย	๑๑,๐๔๔	๑๑,๓๓๓	๑๐,๔๕๕	๙,๙๙๒
๑๒	กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๕,๕๐๔	๕,๖๘๔	๕,๘๓๑	๕,๙๐๑
๑๓	กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมวิชาการ	๘๓๓	๙๖๖	๖๙๐	๕๗๐
๑๔	กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่น ๆ	๑๑,๙๔๑	๑๓,๒๕๖	๒,๘๘๑	๙๙๓
๑๕	การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ ฯ	๗,๓๓๖	๗,๕๖๑	๗,๗๖๔	๘,๙๒๕
๑๖	การศึกษา	๑,๙๑๐	๒,๑๘๓	๒,๒๗๖	๒,๓๖๘
๑๗	กิจกรรมด้านสุขภาพ	๔,๐๗๒	๔,๘๑๙	๕,๑๗๑	๕,๓๙๒
๑๘	ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๑,๕๑๑	๑,๔๖๖	๗๒๔	๔๙๘
๑๙	กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	๒,๘๓๔	๓,๔๕๕	๑,๙๖๙	๑,๖๓๑
<b>ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)</b>		<b>๒๓๔,๐๒๘</b>	<b>๒๕๑,๘๑๓</b>	<b>๑๓๔,๖๑๖</b>	<b>๙๙,๕๔๕</b>
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนต่อปี : บาท		๔๐๓,๕๓๔	๔๒๘,๓๕๑	๒๒๖,๑๕๘	๑๖๕,๓๔๓
Population (๑,๐๐๐ persons)		๕๘๐	๕๘๘	๕๙๕	๖๐๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

๒.๒ สถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดภูเก็ต

๑. คริวเรือนเกษตรกร

ตารางที่ ๑๖ คริวเรือนเกษตรกร

อำเภอ	จำนวนคริวเรือนทั้งหมด	จำนวนคริวเรือนเกษตรกร	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)
อำเภอถลาง	๘๑,๐๘๗	๒,๙๐๓	๖๓,๖๕๙
อำเภอเมืองภูเก็ต	๑๕๒,๔๐๔	๘๒๒	๑๕,๙๐๓
อำเภอกะทู้	๔๔,๙๕๒	๘๒๗	๘,๔๙๖
<b>รวม</b>	<b>๒๗๘,๔๔๓</b>	<b>๔,๕๕๒</b>	<b>๘๘,๐๕๘</b>

ที่มา : 1.สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ มิถุนายน 2566 2.แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.2566-2570

๒. ลักษณะทางการเกษตรกรรมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

จากข้อมูลการใช้ที่ดินเพื่อทำการเกษตร พบว่าจังหวัดภูเก็ตมีการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรทั้งสิ้น ๘๘,๒๔๓ ไร่ คิดเป็น ๒๖ % ของพื้นที่ทั้งหมด (จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ทั้งหมด ๓๓๙,๓๙๖.๒๕ ไร่) แบ่งออกเป็นพื้นที่นาข้าว ๗๒ ไร่ ไม้ผลไม้ยืนต้น ๘๖,๐๖๕ ไร่ พืชผัก ๙๕๕ ไร่ พืชไร่ ๑,๐๙๘ ไร่ ไม้ดอก ไม้ประดับ ๔ ไร่ พืชสมุนไพร ๔๙ ไร่ โดยเป็นการใช้พื้นที่เพื่อปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๕๓ รองลงมาคือพืชไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๔ ตามลำดับ จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการผลิตพืชในจังหวัดภูเก็ต พบว่ามีพืชที่มีพื้นที่ปลูกลดลง คือสับปะรดภูเก็ต สาเหตุมาจากการหาพื้นที่ปลูกสับปะรดภูเก็ตยากมากขึ้น เนื่องจากพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่เป็นที่ของนายทุน ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นและการขาดแคลนแรงงาน

ตารางที่ ๑๗ ลักษณะทางการเกษตรกรรมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	นาข้าว (ไร่)	ไม้ผล-ไม้ยืนต้น (ไร่)	พืชผัก (ไร่)	พืชไร่ (ไร่)	ไม้ดอก-ไม้ประดับ (ไร่)	พืชสมุนไพร (ไร่)	รวม (ไร่)
อำเภอถลาง	๗๒	๖๑,๗๖๘	๙๑๒	๙๐๓	๔	๐	๖๓,๖๕๙
อำเภอเมืองภูเก็ต	๐	๑๕,๘๗๐	๒๑	๐	๐	๑๒	๑๕,๙๐๓
อำเภอกะทู้	๐	๘,๔๒๗	๒๒	๑๐	๐	๓๗	๘,๔๙๖
รวม	๗๒	๘๖,๐๖๕	๙๕๕	๙๑๓	๔	๔๙	๘๘,๐๕๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

๓. ข้อมูลการผลิตพืชสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๑๘ ข้อมูลการปลูกพืชสำคัญทางเศรษฐกิจ ปีเพาะปลูก ๒๕๖๔/๖๕ ของจังหวัดภูเก็ต

ที่	ชนิดพืช	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)
๑	ยางพารา	๓,๙๑๗	๖๙,๗๗๙	๕๙,๓๓๗	๑๑,๐๐๖	๑๘๕	๔๐.๙๕	๔๕๐.๖๕
๒	สับปะรด	๖๘๙	๒,๑๙๑	๒,๑๒๔	๒,๘๘๕	๑,๓๕๘	๔๒.๓๕	๑๒๒.๑๘
๓	มะพร้าวผลแก่	๔๕๗	๔,๘๙๓	๔,๘๕๓	๖,๘๑๙	๑,๔๐๕	๑๓.๓๐	๙๐.๗๐
๔	มะพร้าวผลอ่อน	๒๗๖	๑,๘๓๔	๑,๕๔๑	๒,๙๙๕	๑,๙๔๓	๑๕.๑๔	๔๕.๓๔
๕	ปาล์มน้ำมัน	๑๐๙	๓,๐๒๖	๒,๗๔๘	๖,๖๓๗	๒,๔๑๕	๔.๒๗	๒๘.๓๔
๖	ทุเรียน	๘๔๒	๒,๖๘๙	๒,๕๘๘	๓๑๕	๒๑๒	๔๔.๖๑	๑๔.๐๕
๗	สับปะรดภูเก็ต	๔๓	๙๑๓	๔๔๐	๑,๘๕๕	๔,๒๑๖	๑๒.๕	๒๓.๑๙
๘	ผักเหมียง	๓๗๒	๙๑๑	๖๑๙	๑๘๐	๒๙๖	๑๐๐.๖๑	๑๕.๐๙
๙	เงาะ	๒๘๓	๓๘๕	๓๘๑	๑๐๙	๒๘๗	๓๐.๐๙	๓.๒๔
๑๐	ลองกอง	๒๙๓	๕๗๑	๕๕๗	๖	๑๑	๓๐	๐.๑๘
๑๑	มังคุด	๒๘๙	๔๔๘	๔๔๘	๖	๑๓	๓๕	๐.๒๑
๑๒	เห็ด	๒๔	๑๕	๑๕	๑๗	๑,๑๒๙	๘๓.๒๑	๑.๔๑
๑๓	ข้าวนาปี	๒๒	๗๒	๗๒	๓๓	๔๕๘	๑๙.๕๕	๐.๖๕
๑๔	กาแฟ	๑๔	๔๘	๓๓	๒	๑๐๔	๘๐	๐.๑๖
รวม		๗,๖๓๐	๘๗,๗๗๕	๗๕,๗๕๖	๓๒,๘๖๕			๗๙๕.๓๙

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

#### ๔. ข้อมูลการเลี้ยงปศุสัตว์สำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๑๙ แสดงจำนวนข้อมูลการเลี้ยงปศุสัตว์สำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๖

ลำดับที่	สินค้า	จำนวนเกษตรกร	จำนวน	ราคาตัวละ	มูลค่า
		(ราย)	(ตัว)	(บาท)	(ล้านบาท)
๑	โคเนื้อ	๓๐๘	๒,๕๑๐	๓๕,๕๐๓	๘๙.๑๑
๒	ไก่ไข่	๕๘	๑๕๐,๓๑๐	๒๕๐	๓๗.๕๘
๓	กระบือ	๙๔	๖๒๔	๓๘,๖๑๓	๒๔.๐๙
๔	ไก่พื้นเมือง	๒,๕๐๑	๙๐,๗๗๗	๑๕๐	๑๓.๖๒
๕	แพะ	๙๕	๒,๕๐๕	๕,๑๐๐	๑๒.๗๘
๖	สุกรขุน	๑๗	๑,๐๕๘	๙,๕๐๐	๑๐.๐๕
๗	ไก่เนื้อ	๗	๔๕,๐๑๓	๗๐	๓.๑๕
๘	เป็ดเนื้อ	๖	๗,๖๒๖	๒๐๐	๑.๕๓
๙	เป็ดไข่	๓๑	๔,๙๘๕	๒๐๐	๐.๙๘
รวม		๓,๑๑๗	๓๐๕,๔๐๘		๑๙๒.๙๐

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต ข้อมูล มิถุนายน ๒๕๖๖

#### ๕. ข้อมูลการด้านประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตมีครัวเรือนเกษตรกรประกอบอาชีพด้านการประมง จำนวน ๒,๐๐๐ ครัวเรือน มีเรือประมง จำนวน ๒,๐๔๗ ลำ เป็นเรือประมงพาณิชย์ จำนวน ๓๕๒ ลำ และเรือประมงพื้นบ้าน จำนวน ๑,๖๙๕ ลำ

ตารางที่ ๒๐ แสดงข้อมูลการทำประมงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ที่	ข้อมูลการทำประมง	จำนวน
๑	จำนวนครัวเรือนเกษตรกรประกอบอาชีพประมง (ครัวเรือน)	๒,๐๐๐
๒	จำนวนเรือประมงพาณิชย์ (ลำ)	๓๕๒
๓	จำนวนเรือประมงพื้นบ้าน (ลำ)	๑,๖๙๕

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ณ มิถุนายน ๒๕๖๖



ตารางที่ ๒๑ แสดงจำนวนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๖

ที่	ชนิดสินค้า	จำนวน เกษตรกร (ราย)	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)
๑	การเลี้ยงกุ้งทะเล	๘๔	๑,๘๐๑.๙๓	๒,๒๒๔.๖๒	๔,๐๐๘.๖๑		๘๒๒.๕๘
	-กุ้งขาวแวนนาไม				๓,๑๖๖.๗๖	๑๘๐	๕๗๐.๐๒
	-กุ้งกุลาดำ				๘๔๑.๘๕	๓๐๐	๒๕๒.๕๖
๒	การเพาะพันธุ์และอนุบาลลูกกุ้ง (กุ้งกุลาดำ กุ้งขาวแวนนาไม)	๕๙	๔๗.๙๘		๔๗,๘๒๑.๕๖ ล้านตัว		๗๐๐.๘๐
	๑.๑ กุ้ง P				๓,๘๙๑.๕๘ ล้านตัว		๕๐๐.๖๐
	-กุ้งกุลาดำ				๔๒๐.๑๐ ล้านตัว	๐.๒๐ บาท/ตัว	๘๔.๐๒
	-กุ้งขาวแวนนาไม				๓,๔๗๑.๔๘ ล้านตัว	๐.๑๒ บาท/ตัว	๔๑๖.๕๘
	๑.๒ กุ้งนอเพียส				๒๐,๐๑๙.๒๐ ล้านตัว		๒๐๐.๒๐
	-กุ้งกุลาดำ				๙๔๓.๕๐ ล้านตัว	๐.๐๑ บาท/ตัว	๙.๔๔
	-กุ้งขาวแวนนาไม				๑๙,๐๗๕.๗๐ ล้านตัว	๐.๐๑ บาท/ตัว	๑๙๐.๗๖
๓	กุ้งมังกร	๑๗	๖๓๔.๕๖ ตร.ม.	๕.๑๐ กก./ตร.ม.	๓.๒๔	๓,๐๐๐	๙.๗๒
๔	ปลาเก๋า	๕๒	๑,๘๐๐ ตร.ม.	๘.๓๓ กก./ตร.ม.	๑๔.๙๙	๓๑๕	๔.๗๒
๕	ปลาช่อนทะเล	๑๖	๑,๑๕๒ ตร.ม.	๑๒.๙๕ กก./ตร.ม.	๑๔.๙๒	๑๙๐	๒.๘๓
๖	ปลามง	๔๖	๘๒๘ ตร.ม.	๑๔.๔๙ กก./ตร.ม.	๑๒.๐๐	๑๕๐	๑.๘๐
๗	ปลากะพง	๒๑	๙๒๘ ตร.ม.	๙.๒๘ กก./ตร.ม.	๘.๖๑	๒๐๐	๑.๗๒
รวม		๒๙๕	๑,๘๕๓.๒๕				๑,๕๔๔.๑๗

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

ตารางที่ ๒๒ แสดงปริมาณผลผลิตและมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำประมงรวมปลาทุกชนิด

พ.ศ.	ปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้ จากการทำประมงรวมปลาทุกชนิด (กก.)	มูลค่าสัตว์น้ำ (บาท)
๒๕๕๙	๔๖,๕๕๐,๕๖๕	๒,๕๐๕,๗๑๗,๖๘๑
๒๕๖๐	๒๕,๗๙๖,๐๔๑	๑,๔๐๕,๒๘๐,๑๖๘
๒๕๖๑	๒๙,๒๙๐,๙๗๑	๑,๗๔๓,๙๐๓,๗๖๕
๒๕๖๒	๓๑,๘๙๐,๘๒๘	๑,๕๑๑,๘๓๖,๗๕๔
๒๕๖๓	๔๖,๗๙๐,๖๑๗	๒,๕๑๒,๙๐๘,๓๔๙
๒๕๖๔	๒๔,๓๒๗,๙๗๗	๑,๓๙๙,๐๙๙,๑๔๔
๒๕๖๕	๑๖,๓๒๙,๑๙๓	๘๘๑,๓๕๕,๖๖๑

ที่มา : สำนักงานท่าเทียบเรือจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

**๒.๓ ข้อมูลสถาบันเกษตรกรและอาสาสมัครเกษตรกร**

**๑. กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร**

จังหวัดภูเก็ตมีกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์และกลุ่มอาชีพ รวม ๒ ประเภท กล่าวคือ ในภาคการเกษตร และนอกภาคการเกษตร ในภาคการเกษตร มีกลุ่มเกษตรกร จำนวน ๑ กลุ่ม สมาชิก ๑,๓๘๓ คน เงินทุนหมุนเวียน ๑๑๙,๑๓๒,๒๐๒.๙๘ บาท มีสหกรณ์การเกษตร จำนวน ๔ สหกรณ์ สมาชิก ๓,๘๖๓ คน เงินทุนหมุนเวียน ๕๕๔,๕๗๒,๔๖๖ บาท

**ตารางที่ ๒๓ ประเภทกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร**

ที่	ประเภทกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร	กลุ่ม/สหกรณ์	สมาชิก (คน)
<b>๑</b>	<b>ประเภทในภาคเกษตร</b>	<b>๕</b>	<b>๕,๒๘๕</b>
	๑.๑ กลุ่มเกษตรกร	๑	๑,๓๘๓
	๑.๒ สหกรณ์การเกษตร	๔	๓,๙๐๒
<b>๒</b>	<b>ประเภทนอกภาคเกษตร</b>	<b>๕๓</b>	<b>๓๑,๙๕๙</b>
	๒.๑ สหกรณ์บริการ	๑๘	๓,๓๘๒
	๒.๒ สหกรณ์ออมทรัพย์	๑๕	๑๖,๙๒๖
	๒.๓ สหกรณ์เครดิตยูเนียน	๔	๘,๓๕๐
	๒.๔ สหกรณ์ร้านค้า	๓	๓,๑๐๙
	๒.๕ กลุ่มอาชีพ	๑๓	๑๙๒
<b>รวม</b>		<b>๕๘</b>	<b>๓๗,๒๔๔</b>

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ณ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

**ตารางที่ ๒๔ สหกรณ์การเกษตร**

ที่	สหกรณ์การเกษตร	ที่อยู่	สมาชิก (ราย)	ทุนดำเนินงาน (บาท)
๑	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส. จำกัด	เลขที่ ๔๒/๒ ถนนหลวงพ่อบ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐	๗๔๕	๑๕๐,๓๗๒.๓๕
๒	สหกรณ์การเกษตรเมืองภูเก็ต จำกัด	เลขที่ ๔๗๘/๑๘ ถนนเจ้าฟ้า ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐	๑,๔๓๕	๒๔๘,๘๒๘,๙๔๕.๓๑
๓	สหกรณ์การเกษตรกะทู้ จำกัด	เลขที่ ๑๒/๓ ถนนวิจิตรสงคราม ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ๘๓๒๑๐	๑,๐๖๒	๒๒๗,๖๐๕,๖๒๗.๕๓
๔	สหกรณ์การเกษตรเมืองถลาง จำกัด	เลขที่ ๑๗๖/๕ หมู่ที่ ๗ ถนนเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๑๑๐	๖๑๒	๘๔,๔๓๙,๑๕๗.๒๖

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ณ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

**ตารางที่ ๒๕ กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดภูเก็ต**

ที่	กลุ่มเกษตรกร	ที่อยู่	สมาชิก (ราย)	ทุนดำเนินงาน (บาท)
๑	กลุ่มเกษตรกรทำสวนป่าคลอก	เลขที่ ๑๐๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๑๑๐	๑,๓๘๓	๑๒๓,๙๓๕,๖๙๑.๙๙

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ณ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

๒. สถาบันเกษตรกร

ตารางที่ ๒๖ ประเภทสถาบันเกษตรกรจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	วิสาหกิจชุมชน		กลุ่มส่งเสริมอาชีพ การเกษตร		กลุ่มแม่บ้าน เกษตรกร		กลุ่มยุวเกษตรกร	
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก
เมืองภูเก็ต	๑๑๗	๒,๕๓๘	๔	๖๔	๓	๔๐	๕	-
กะทู้	๔๕	๑,๐๐๗	๕	๗๖	๔	๕๗	๔	-
ถลาง	๑๗๓	๒,๖๘๖	๙	๑๐๗	๑๔	๒๔๕	๙	-
รวม	๓๓๕	๖,๒๓๑	๑๘	๒๔๗	๒๑	๓๔๒	๑๘	-

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

๖. ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัด

ตารางที่ ๒๗ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัด

จำนวน : ราย

อำเภอ	ครู บัญชี	หมอดิน อาสา	ประมง อาสา	เศรษฐกิจ การเกษตร อาสา	ครูยาง	อาสาสมัคร ปฏิรูปที่ดินเพื่อ เกษตรกรรม	อาสา ปศุสัตว์	อาสา ฝนหลวง	อาสาสมัคร สหกรณ์	เกษตรกร หมู่บ้าน (กม.)	สารวัตร เกษตร อาสา
รวมทั้งสิ้น	๑๑	๑๒๑	๘๗	๓	๑๑	๒๙	๒๖	๒๑	๖	๑๕๔	๑๒๐
เมืองภูเก็ต	๔	๔๘	๔๐	๑	๑	๒๐	๕	๙	๒	๕๓	๑๗
กะทู้	๓	๒๑	๖	๑	๓	๙	๑๓	๗	๒	๒๕	๗

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

๗. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

ตารางที่ ๒๘ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรหลัก

ที่	อำเภอ	ที่ตั้ง	เกษตรกรต้นแบบ	สินค้าหลัก	เบอร์โทร
๑	ถลาง	หมู่ที่ ๒ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	นายเสรี อุดมลาภ	มะพร้าว	๐๘ ๑๙๗๙ ๓๖๕๘
๒	กะทู้	หมู่ที่ ๖ ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต	นายคณพศ แก้วประดับ	ยางพารา	๐๘ ๕๒๘๙ ๘๔๒๔
๓	เมืองภูเก็ต	หมู่ที่ ๕ ตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต	นายสัญญา หิรัญวดี	ผักเหมียง	๐๘ ๙๘๖๘ ๔๑๔๔

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

ตารางที่ ๒๙ ศูนย์เครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร

อำเภอ	ตำบล	จำนวนศูนย์เครือข่าย ศพก. (ศูนย์)
เมืองภูเก็ต (๑๕ ศูนย์)	ฉลอง	๖
	กะรน	๔
	รัชฎา	๑
	เกาะแก้ว	๒
	ราไวย์	๑
	ตลาดใหญ่	๑
กะทู้ (๒๐ ศูนย์)	กมลา	๘
	กะทู้	๑๑
	ป่าตอง	๑

กลาง (๒๐ ศูนย์)	เชิงทะเล	๒
	เทพกระษัตรี	๒
	ป่าคลอก	๒
	ไม้ขาว	๓
	ศรีสุนทร	๓
	สาคร	๑
<b>รวมทั้งหมด</b>	<b>๑๕ ตำบล</b>	<b>๔๘</b>

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

#### ๔. ข้อมูลปัจจัยการผลิตและข้อมูลด้านการจัดการที่ดิน

##### ๑ แหล่งน้ำ

##### ๑.๑ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

จังหวัดภูเก็ต มีอ่างเก็บน้ำจำนวน ๓ แห่ง ปริมาณความจุน้ำทั้งสิ้น ๒๑.๕๓ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับการอุปโภคและบริโภค ในส่วนของการทำการเกษตรจะใช้น้ำจากบ่อน้ำตื้น และแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

##### ตารางที่ ๓๐ โครงการชลประทานและปริมาณความจุของอ่างเก็บน้ำจังหวัดภูเก็ต

ที่	ชื่อโครงการ	ปี พ.ศ. ที่สร้าง	สถานที่ตั้ง	ความจุเก็บกักน้ำ (ล้าน ลบ.ม.)
๑	อ่างเก็บน้ำบางวาด	๒๕๒๖	ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้	๑๐.๒
๒	อ่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ	๒๕๕๑	ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง	๗.๑๙
๓	อ่างเก็บน้ำคลองกะทะ	๒๕๕๖	ตำบลฉลอง อำเภอเมือง	๔.๑๔
<b>รวม</b>				<b>๒๑.๕๓</b>

ที่มา : โครงการชลประทานภูเก็ต ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

##### ๑.๒ แหล่งน้ำผิวดิน

จังหวัดภูเก็ตอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก ประกอบด้วยลุ่มน้ำเล็กๆ ๒๔ ลุ่มน้ำกระจายอยู่ทั่วไปจังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่รับน้ำฝน ๑,๒๔๔ ตารางกิโลเมตร และมีปริมาณน้ำต่อหน่วยพื้นที่เท่ากับ ๑๗.๙๒ ลิตรต่อวินาทีต่อตารางกิโลเมตร แหล่งน้ำผิวดินจะประกอบด้วยแหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ คือ ลำน้ำสายสั้นๆ จำนวน ๑๘๘ สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออกและ ๖๓ สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศใต้และทิศตะวันตก ประกอบด้วยคลองสายสำคัญ ๙ สาย คือ

##### ตารางที่ ๓๑ คลองสายสำคัญของจังหวัดภูเก็ต

ที่	ชื่อคลอง	เส้นทางไหล
๑	คลองบางใหญ่	ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออกที่อ่าวภูเก็ต มีความยาว ประมาณ ๘,๐๐๐ เมตร
๒	คลองบางลา	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวป่าตอง
๓	คลองบางโรง	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่อ่าวบางโรง มีความยาวประมาณ ๔,๘๐๐ เมตร
๔	คลองท่าเรือ	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่อ่าวท่าเรือ
๕	คลองท่ามะพร้าว	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือที่อ่าวมะพร้าว มีความยาวประมาณ ๗,๒๐๐ เมตร
๖	คลองบ้านหยัด	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่คลองท่าหนู ช่องแคบปากพระ มีความยาวประมาณ ๗,๗๕๐ เมตร
๗	คลองพม่าหลง	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวทุ่งหนู อำเภอถลาง
๘	คลองกมลา	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวกมลา มีความยาวประมาณ ๓,๗๕๐ เมตร
๙	คลองโคกโดนด	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ที่อ่าวฉลอง

ตารางที่ ๓๒ แหล่งน้ำผิวดินจากเหมืองร้างในจังหวัดภูเก็ต

ที่	อำเภอ	จำนวน (แห่ง)	พื้นที่ประมาณ (ไร่)	ปริมาณน้ำเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)
๑	เมืองภูเก็ต	๔๙	๖๖๗	๑๒.๐๒
๒	ถลาง	๓๐	๘๕๐	๒๕.๙๙
๓	กะทู้	๓๔	๖๓๕	๑๑.๑๘
รวม		๑๑๓	๒,๑๕๒	๔๙.๑๙

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

๑.๓ แหล่งน้ำบาดาลของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓๓ ข้อมูลบ่อบาดาลของจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	ประเภทการใช้ประโยชน์			
	อุปโภค/บริโภค (บ่อ)	ธุรกิจ (บ่อ)	เกษตรกรรม (บ่อ)	รวม (บ่อ)
เมืองภูเก็ต	๓๗๐	๘๕๐	๑๖	๑,๒๓๖
ถลาง	๑๗๑	๕๒๐	๒๘	๗๑๙
กะทู้	๑๓๒	๓๖๙	๕	๕๐๖
รวม	๖๗๓	๑,๗๓๙	๔๙	๒,๔๖๑

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

๑.๔ แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานในจังหวัดภูเก็ต

กรมพัฒนาที่ดินจัดทำโครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน โดยการขุดสระน้ำในไร่นาขนาด ๑,๒๖๐ ลูกบาศก์เมตร มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการบรรเทาสภาพปัญหาภัยแล้ง การขาดแคลนน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำในพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกร เพื่อเกษตรกรในพื้นที่นอกเขตชลประทานได้มีแหล่งน้ำที่เหมาะสมกับการเกษตร

ตารางที่ ๓๔ แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานในจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ (บ่อ)	ตำบล	จำนวน (บ่อ)
เมืองภูเก็ต (๑๐ บ่อ)	ฉลอง	๙
	วิชิต	๑
ถลาง (๓๗ บ่อ)	เทพกระษัตรี	๑๕
	เชิงทะเล	๒
	ศรีสุนทร	๔
	ป่าคลอก	๑๒
	สาคร	๓
	ไม้ขาว	๑
กะทู้ (๑ บ่อ)	กะทู้	๑
รวมทั้งหมด	๙ ตำบล	๔๘

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

๒. พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓๕ พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต

พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต (ไร่)					
ชนิด	เหมาะสมสูง	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	ไม่เหมาะสม	รวม
	(S๑)	(S๒)	(S๓)	(N)	
๑. ยางพารา	๒๓,๐๑๓	๕,๐๕๙	๑,๕๔๗	๑๘,๓๐๗	๔๗,๙๒๖
๒. ปาล์มน้ำมัน	๑,๔๔๐	๓๘๑	๑๐๒	๒๓๐	๒,๑๕๓
๓. มะพร้าว	๔,๐๐๓	๖๙	-	๑,๖๐๕	๕,๖๗๗
๔. ข้าว	๙๑	๔๔	-	๔	๑๓๙
๕. เงาะ	๕๑	๓๘	-	๗	๙๖

ที่มา : <http://agri-map-online.moac.go.th/> ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๔

๕. ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แผลงใหญ่ และ OTOP

๑. มาตรฐานสินค้า GAP ด้านพืช

ตารางที่ ๓๖ ข้อมูลมาตรฐานสินค้า GAP ด้านพืช

เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ปริมาณผลผลิต (กิโลกรัม)
๒๑๔	๕๘๑.๐๔๑	๖,๕๙๙.๐๔๑

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต

๒. ข้อมูลมาตรฐาน/คุณภาพสินค้าปศุสัตว์

ตารางที่ ๓๗ มาตรฐาน GAP ด้านปศุสัตว์

ลำดับที่	ชนิดสินค้า	อำเภอเมืองภูเก็ต (จำนวนฟาร์ม)	อำเภอกะทู้ (จำนวนฟาร์ม)	อำเภอถลาง (จำนวนฟาร์ม)	รวม
๑	ไก่ไข่	๑	-	๑	๒
๒	ไก่เนื้อ	๑	-	๑	๒
๓	สุกร	-	-	๒	๒
รวม		๒	-	๔	๖

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต มิถุนายน ๒๕๖๖

ตารางที่ ๓๘ ข้อมูลด้านคุณภาพสินค้าปศุสัตว์

ลำดับที่	อำเภอ	เนื้อสัตว์โอเค	ไข่โอเค	ร้านขายอาหารสัตว์	โรงฆ่าสัตว์
		(ราย)	(ราย)	(ราย)	(โรง)
๑	เมืองภูเก็ต	๔๔	๒๗	๒๖๙	๑
๒	กะทู้	๑๑	๖	๑๑๙	-
๓	ถลาง	๑๖	๑๒	๑๑๐	๑
รวม		๗๑	๔๕	๔๙๘	๒

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต มิถุนายน ๒๕๖๖

ตารางที่ ๓๙ ข้อมูลโรงฆ่าสัตว์จังหวัดภูเก็ต

ชื่อโรงฆ่าสัตว์	ที่ตั้ง	ประเภทโรงฆ่า	เจ้าของโรงฆ่า	สถานะโรงฆ่า
โรงฆ่าสัตว์หมู บัณฑิต	๒๒๘/๕๙ ม.๖ ต.ศรีสุนทร อ.กลาง จ.ภูเก็ต	สุกร	นายพิชัย วงศ์ลักษณะพันธุ์	ดำเนินการปกติ
โรงฆ่าสัตว์บริษัท ซูเปอร์ชิป จำกัด	๔๖/๒๕๙ ม.๖ ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	สุกร	บริษัทซูเปอร์ชิป จำกัด	ดำเนินการปกติ

๓. มาตรฐาน GAP ด้านประมง

ตารางที่ ๔๐ มาตรฐาน GAP ด้านประมง

ลำดับที่	ชนิดสัตว์น้ำ	ประเภทฟาร์ม	มาตรฐาน	อำเภอเมือง			อำเภอกกลาง			รวม		
				จำนวนฟาร์ม	จำนวนบ่อ/กระชัง	พื้นที่สถานประกอบการ / พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวนฟาร์ม	จำนวนบ่อ/กระชัง	พื้นที่สถานประกอบการ / พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวนฟาร์ม	จำนวนบ่อ/กระชัง	พื้นที่สถานประกอบการ / พื้นที่เลี้ยง (ไร่)
๑	กุ้งทะเล	ฟาร์มเลี้ยง	GAP กรมประมง	๑๒	๘๒	๑๕๐.๔๗	๕๔	๒๗๔	๙๙๐.๓๙	๖๖	๓๕๖	๑,๑๔๐.๘๖
			GAP มกษ.๗๕๐๑๒๕๖๒	๐	๐	๐	๑	๘๓	๒.๖๐	๑	๘๓	๒.๖๐
			GAP มกษ.๗๕๓๖-๒๕๖๓	๐	๐	๐	๔	๑๕	๕๕.๗๐	๔	๑๕	๕๕.๗๐
		โรงเพาะฟัก	GAP กรมประมง	๒๕	๕๕๖	๗.๑๗๗	๒๑	๕๐๓	๘.๘๑๒	๔๖	๑,๐๕๙	๑๕.๙๙
			GAP มกษ.๗๕๓๖-๒๕๕๘	๖	๘๒	๑.๑๒๕	๖	๖๕	๓.๐๑๗	๑๒	๑๔๗	๔.๑๔
๒	ปลาทะเล ปลากะรัง	ฟาร์มเลี้ยง	GAP กรมประมง	๖	๒๔๑	๐.๗๕๑	๒๑	๗๑๑	๓.๗๕๗	๒๗	๙๕๒	๔.๕๑
		โรงเพาะฟัก	GAP กรมประมง	๑	๔๙๙	๐.๕๑	๑	๖๑	๑.๕	๒	๕๖๐	๒.๐๑
๓	หอยแมลงภู	ฟาร์มเลี้ยง	GAP กรมประมง	๑	๓๐	๐.๙	๐	๐	๐	๑	๓๐	๐.๙๐
๔	หอยเป่าชื่อ	ฟาร์มเลี้ยง	GAP กรมประมง	๑	๔๐	๐.๕	๐	๐	๐	๑	๔๐	๐.๕
		โรงเพาะฟัก	GAP กรมประมง	๑	๑๐๐	๓	๐	๐	๐	๑	๑๐๐	๓

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเขต๕ (ภูเก็ต) ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

๔. มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์

ตารางที่ ๔๑ มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์จังหวัดภูเก็ต

ชนิดสินค้า	ผลการดำเนินงาน					
	เตรียมความพร้อม		ระยะปรับเปลี่ยน		ผ่านการรับรอง	
	ราย	ไร่	ราย	ไร่	Organic Thailand	
					ราย	ไร่
๑.พืชผัก	-	-	-	-	๓	๒.๐๒
๒.ไม้ผล	๑	๒๓	-	-		
๓.พืชผสมผสาน	๒	๗.๖๔	๑	๓.๕๐	๗	๗๕.๕๖๑
๔.อื่นๆ (เห็ด)	-	-	-	-	๑	๐.๓๑
<b>รวม</b>	<b>๓</b>	<b>๓๐.๖๔</b>	<b>๑</b>	<b>๓.๕๐</b>	<b>๑๑</b>	<b>๗๗.๘๙๑</b>

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

ตารางที่ ๔๓ การรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์จังหวัดภูเก็ต

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
พืชผัก	นายเจริญ สลับศรี	๑๔๘	๙	เทพกระษัตรี	กลาง	ภูเก็ต	๐๘ ๙๕๘๖ ๓๐๐๒	เห็ด	๑.๐๐	๑	๑
พืชผสมผสาน	นายกัมพล กิ่งแก้ว	๕๖/๒๓	๕	ฉลอง	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต	๐๘ ๓๖๙๒ ๘๘๐๘	ผักเหลียง	๒.๐๐	๕	๑๐
								ข่า	๑.๕๐		
								มันปู	๑.๕๐		
								ผักกูด	๑.๐๐		
								มะม่วงหิมพานต์	๐.๗๕		
								อัญชัน	๐.๐๕		
								สมุย	๐.๒๕		
								ชะอม	๑.๕๐		
								มะกอก	๐.๒๐		
								พริกไทย	๐.๕๐		
พืชผัก	นางมิ่งขวัญ ลิ้มมานะ	-	๙	เทพกระษัตรี	กลาง	ภูเก็ต	๐๘ ๖๙๔๓ ๒๙๒๙	ผักสลัด	๐.๐๗๕	๑	๑๘
								ไวลรี่อคเก็ต	๐.๐๕		
								จิงจูฉ่าย	๐.๐๕		
								เคล	๐.๐๕		
								โรสแมรี่	๐.๐๕		
								โหระพาฝรั่ง	๐.๐๕		
								พริก	๐.๐๖๒๕		
								มะเขือพวง	๐.๐๖๒๕		
								ตะไคร้	๐.๐๖๒๕		
								กระเพรา	๐.๐๖๒๕		
								โหระพา	๐.๐๖๒๕		
								แมงลัก	๐.๐๖๒๕		
								แววมยุรา	๐.๐๕		
						ดอกเข็ม	๐.๐๕				



ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
								พวงชมพู	๐.๐๕		
								ชบาเมเปิ้ล	๐.๐๕		
								ดาวเรือง	๐.๐๕		
								ผักลิ้นห่าน	๐.๐๕		
พืชผสมผสาน	บริษัทขจีชีวิตพอเพียงจำกัด	๑๒๘/๑๐	๑	ป่าคอก	กลาง	ภูเก็ต	๐๘ ๑๓๗๑ ๕๔๓๑	ข้าว	๑.๕	๗.๖๒	๒๙
								หน่อไม้ฝรั่ง	๐.๓		
								คะน้า	๐.๐๓		
								ต้นหอม	๐.๐๓		
								ผักชี	๐.๐๓		
								กล้วยน้ำว้า	๑.๕		
								กล้วยเล็บมือนาง	๐.๕		
								มะตูมแขก	๐.๐๕		
								พริกชี้หนู	๐.๐๖		
								ตะไคร้	๑		
								กะเพรา	๐.๐๒		
								โหระพา	๐.๐๒		
								ฟักทอง	๐.๐๔		
								ถั่วพู	๐.๐๕		
								ถั่วฝักยาว	๐.๐๕		
								มะเขือเปราะ	๐.๐๕		
								แตงกวา	๐.๒๕		
								ผักบุ้ง	๐.๑๓		
								มันปู	๐.๐๕		
								บัว	๑.๕		
								เตยหอม	๐.๐๕		
								กุยช่าย	๐.๐๕		

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
								มะเขือเทศ	๐.๐๕		
								มะเขือยาว	๐.๐๕		
								บวบ	๐.๐๕		
								ชะพลู	๐.๐๕		
								ชะอม	๐.๐๕		
								ตำลึง	๐.๐๕		
								อัญชัน	๐.๐๕		
พืชผสมผสาน	นายสุวิทย์ หทัยสะอาด		๒	ปากดง	กลาง	ภูเก็ต	๐๘๑-๖๙๑๐๓๐๘	กล้วยหอมทอง	๑	๑๑.๕	๑๔
								จำปาตะ	๑		
								สะตอ	๑		
								ลองกอง	๑		
								แตงกวา	๐.๕		
								พริก	๐.๕		
								มะเขือ	๐.๕		
								ถั่วพู	๐.๕		
								ชะอม	๑.๕		
								เสาวรส	๑		
								ดาวเรือง	๑.๕		
								อัญชัน	๐.๕		
								มะลิซ้อน	๐.๕		
								กุหลาบ	๐.๕		
พืชผัก	นายกิตติศักดิ์ สอนบุญ	-	๗	ศรีสุนทร	กลาง	ภูเก็ต	๐๘ ๔๔๐๖ ๓๐๖๓	ผักสลัด	๐.๒๕	๑.๓๓	๑๐
								คะน้า	๐.๐๑		
								ผักบุ้ง	๐.๐๑		
								บล๊อคน้อย	๐.๐๑		
								ตะไคร้	๐.๕		

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
								อัญชัน	๐.๕		
								มะเขือ	๐.๐๒		
								ต้นหอม	๐.๐๑		
								โหระพา	๐.๐๑		
								สาระแหน่	๐.๐๑		
พืชผสมผสาน	นางจรรยาพร แก้วบำรุง	๘๑/๓	๘	เทพกระษัตรี	ถลาง	ภูเก็ต	๐๘ ๙๒๗๓ ๙๐๕๗	ถั่วพู	๐.๐๖	๗.๐๔๑	๒๕
								ถั่วฝักยาว	๐.๐๑		
								มะระขี้นก	๐.๐๒		
								พริก	๐.๓๒		
								มะเขือ	๐.๗๕		
								กระเจี๊ยบเขียว	๐.๐๖		
								ผักบุ้งจีน	๐.๐๒		
								ข่า	๐.๐๑		
								ขมิ้น	๐.๐๑		
								ผักสลัด	๐.๐๑		
								คะน้า	๐.๐๑		
								กวาดตุง	๐.๐๑		
								แตงกวา	๐.๐๑		
								บวบ	๐.๐๑		
								ชะอม	๑.๕		
								มะม่วงหิมพานต์	๐.๗๕		
								กล้วย	๑		
								สะตอ	๐.๐๑		
								เนียง	๐.๐๑		
								ชะมวง	๐.๐๕		
								ทุเรียนบ้าน	๐.๐๐๑		

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
								มะพร้าว	๐.๒๘		
								มันเทศ	๐.๖๓		
								ตะไคร้	๐.๕		
								ผักเหลียง	๑		
พืชผสมผสาน	นายเกษม หวังจิตร	๕๘/๓	๖	ฉลอง	เมือง	ภูเก็ต	๐๖๒๙๙๕๘๕๗๓	ผักเหลียง	๒๑.๘๘	๒๔.๗๓	๖
								ลองกอง	๐.๖๘		
								มังคุด	๐.๒๓		
								สะตอ	๐.๓๔		
								ผักกูด	๐.๔๗		
								กาแฟ	๑.๑๓		
ผสมผสาน	นางสาวนภัทร ภิรมฤทธิ์	๙๙/๒	๓	ป่าตอง	กะทู้	ภูเก็ต	๐๘๑๖๙๑๙๒๑๘	มะพร้าว	๑๒.๕	๑๓.๖๑	๖
								สะตอ	๐.๐๖		
								มะม่วง	๐.๐๙		
								มะม่วงหิมพานต์	๐.๑๖		
								กล้วยน้ำว้า	๐.๗๘		
								ไม้ตง	๐.๐๒		
เห็ด	นายกฤติเดช สระบัว	๔๘/๒๓๓	๔	เชิงทะเล	ถลาง	ภูเก็ต	๐๘๑-๘๙๕๕๖๖๔	เห็ดหูหนู	๐.๐๒	๐.๓๑	๗
								เห็ดโคนน้อย	๐.๐๔		
								เห็ดฟาง	๐.๐๖		
								เห็ดนางฟ้าภูฐาน	๐.๐๙		
								เห็ดหลินจือ	๐.๐๒		
								เห็ดนางรมอังการี	๐.๐๓		
								เห็ดแครง	๐.๐๕		
<b>รวม</b>									<b>๗๓.๑๔๑</b>		

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

๕. ลินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ตารางที่ ๔๓ ข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สับประรดภูเก็ต

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ที่อยู่เกษตรกร	ที่อยู่แปลง	พื้นที่ปลูก (ไร่)
๑	นายจิรายุ กี่ประเสริฐพงษ์	๕๙/๒๗ หมู่ที่ ๔ ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร.๐๖๓-๕๕๔๕๓๒๙	ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๕ ไร่
๒	นายระวี รongแก้ว	๙๘/๖๑ หมู่ที่ ๑ ต.กะทู้ อ.กะทู้ จ.ภูเก็ต โทร.๐๖๒-๕๙๑๓๗๙๗๘	ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๔ ไร่ ๑ งาน
๓	นางไพบุลย์ ขาหนองอ้อ	๑๕๔/๕๑ ม.๙ ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร.๐๘๕-๗๔๔๕๗๘๖	ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๑ ไร่ ๓ งาน
๔	นายวิชัย แซ่ตัน	๙๙/๑ หมู่ ๔ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร. ๐๘๑-๒๗๑๔๕๙๘	ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๐๐ ไร่
๕	นายนิคม เนื่องนรา	๗๒/๖ หมู่ ๒ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร. ๐๘๑-๕๖๙๕๓๘๑	ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๐ ไร่
๖	นายระวี รongแก้ว	๙๘/๖๑ หมู่ที่ ๑ ต.กะทู้ อ.กะทู้ จ.ภูเก็ต โทร.๐๖๒-๕๙๑๓๗๙๗๘	ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๓-๒-๙/๑๐ ไร่
๗	นางไพบุลย์ ขาหนองอ้อ	๑๕๔/๕๑ ม.๙ ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร.๐๘๕-๗๔๔๕๗๘๖	ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๓-๒-๕/๑๐ ไร่
๘	นายวิชัย แซ่ตัน	๙๙/๑ หมู่ ๔ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร. ๐๘๑-๒๗๑๔๕๙๘	ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๓ ไร่
๙	นางไพบุลย์ ขาหนองอ้อ	๑๕๔/๕๑ ม.๙ ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร.๐๘๕-๗๔๔๕๗๘๖	ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๔๐ ไร่
๑๐	นางนันทวล เครืออินทร์	๘๖/๕ หมู่ ๒ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๘ ไร่

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๔๔ ข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มุกภูเก็ต

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ที่อยู่เกษตรกร	ที่อยู่ฟาร์ม	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)
๑	บริษัท ภูเก็ต เพิร์ล อินดัสทรี จำกัด	๕๘/๑๐ ม.๑ ต.เกาะแก้ว อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต โทร. ๐๗๖-๒๓๘๐๐๒	ม.๖ ต.เกาะแก้ว อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๔.๙ ไร่ ๗,๘๗๒ ตารางเมตร

๖. ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔๕ สรุปพื้นที่ดำเนินงานระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ของจังหวัดภูเก็ต ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๕

ที่	ชื่อแปลง/ ชนิดสินค้า	พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกร (ราย)	จำนวนแปลง	พื้นที่ (ไร่)	ประธานแปลง	ชั้น คุณภาพ	โทรศัพท์
<b>แปลงใหญ่ ปี ๒๕๕๙ (จำนวน ๒ แปลง)</b>								
๑	แปลงใหญ่สับปะรดภูเก็ต	ม.๔ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๒๗	๑	๖๑๗	นายวิชัย แซ่ตัน	A	๐๘๑-๒๗๑๔๕๕๘
๒	แปลงใหญ่ไก่พื้นเมือง	ม.๘ ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๐	๑	๔๒	นายเจริญ สลับศรี	C	๐๘๑-๘๙๒๒๖๓๐
<b>แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๐ (จำนวน ๒ แปลง)</b>								
๓	แปลงใหญ่ผู้ผลิตผลิตผักเหมียง	ม. ๖ ต.ถลาง อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๓๔	๑	๑๐๐.๗๕	นายสุรกิจ นิรมล	A	๐๘๑-๗๘๗๖๓๕๒
๔	แปลงใหญ่แพะภูเก็ต	ต.ตลาดใหญ่ อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๒๒	๑	๕๕	นายปราโมทย์ พิรัตน์	C	๐๙๒-๔๔๑๙๗๔๑
<b>แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๑ (จำนวน ๒ แปลง)</b>								
๕	แปลงใหญ่มะพร้าว	ม.๒ ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๑	๑	๑๒๘	นายเสรี อุดมลาภ	C	๐๘๑-๙๗๙๓๖๕๘
๖	แปลงใหญ่ไก่พื้นเมืองกมลา	ม.๕ ต.กมลา อ.กะทู้ จ.ภูเก็ต	๓๘	๑	๕๒	นายอดุลย์ อิสลาม	B	๐๘๒-๒๘๑๒๙๓๗
<b>แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๒ (จำนวน ๒ แปลง)</b>								
๗	แปลงใหญ่เห็ด	ม.๘ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๑	๑	๙	นายคณุตน์ ศิโรตศ	A	๐๙๓-๖๕๙๙๗๙๗
๘	แปลงใหญ่ยางพารากลุ่มเกษตรกรทำ สวนป่าคลอก	ม.๒ ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๐	๑	๖๔๖.๓๕	นายวันทา ภูมรารสสุนันท์	B	๐๘๙-๒๐๓๑๑๓๒

ที่	ชื่อแปลง/ ชนิดสินค้า	พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกร (ราย)	จำนวนแปลง	พื้นที่ (ไร่)	ประธานแปลง	ชั้น คุณภาพ	โทรศัพท์
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๔ (จำนวน ๒ แปลง)								
๙	แปลงใหญ่ทุเรียนตำบลศรีสุนทร	ม.๒ ศรีสุนทร อ.กลาง จ.ภูเก็ต	๖๔	๑	๒๙๖.๕๐	นายกิตติสิทธิ์ ตามชู	A	๐๘๓-๑๗๖๘๔๔๔
๑๐	แปลงใหญ่ยางพารา ต.ฉลอง อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	หมู่ ๗ ต.ฉลอง อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๓๖	๑	๔๘๐	นายเกษม หวังจิตร	B	๐๖๒-๙๗๕๘๕๗๓
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๕ (จำนวน ๔ แปลง)								
๑๑	แปลงใหญ่ทุเรียน ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต	หมู่ที่ ๒ ต.เทพกระษัตรี อ.กลาง จ.ภูเก็ต	๓๔	๑	๒๓๗	นางสาวอรชร อินษาทร	B	๐๘๖-๙๕๑๘๗๕๑
๑๒	แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต	หมู่ที่ ๖ ต.กะทู้ อ.กะทู้ จ.ภูเก็ต	๔๒	๑	๑,๐๐๒.๕๖	นายคณพศ แก้วประดับ	B	๐๘๕-๒๘๙๘๔๒๔
๓	แปลงใหญ่พริกไทย ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต	หมู่ ๒ ต.กะรน อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๓๐	๑	๑๐	นายการุณย์ คุณลักษณะ	B	๐๘๗-๒๘๓๐๙๓๗
๑๔	แปลงใหญ่พืชผัก จังหวัดภูเก็ต	หมู่ ๑ ต.ฉลอง อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๓๐	๑	๗๓.๒	นางสาวดาวนภา บุญพารอด	C	๐๘๐-๕๙๕๑๙๒๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

### ๗. สินค้า OTOP ของจังหวัดภูเก็ต

#### ตารางที่ ๔๖ สินค้า OTOP ของจังหวัดภูเก็ต

สินค้า	กลุ่มเกษตรกรที่ผลิต	แหล่งรับซื้อวัตถุดิบ	การสนับสนุนของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๑. ภาพพิมพ์กระจก	กลุ่มภาพพิมพ์กระจก	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อจัดทำบรรจุภัณฑ์
๒. เครื่องประดับมุก	กลุ่มเปลือกหอยและไข่มุก	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อซื้อเครื่องมือ อุปกรณ์การผลิตและจัดทำบรรจุภัณฑ์
๓. ข้าวพอง	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเกาะสิเหร่ เสนาหา	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อจัดทำบรรจุภัณฑ์
๔. ผ้าปาเต๊ะพันท์ลาย	กลุ่มสิเหร่ร่วมใจพัฒนา	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน
๕. ผ้าปาเต๊ะพันท์ลาย	กลุ่มจักรสานอ่าวเกใน	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนและจัดทำบรรจุภัณฑ์
๖. ผ้าพันท์ปักลูกบิด	กลุ่มสตรีปักเลื่อมอันดา	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน
๗. ผ้าปาเต๊ะ,ผ้าบาติก	กลุ่มอันดาบ่อแร่บาติก	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อจัดทำบรรจุภัณฑ์
๘. ดอกไม้เกล็ดปลา	กลุ่มสตรีสหกรณ์บ่อแร่สันติสุข	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อทำศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์,ปรับปรุงอาคารและสนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อจัดทำบรรจุภัณฑ์
๙. ของชำร่วยลูกบิด	กลุ่มลูกบิดของชำร่วยผ้าใยบัว	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน
๑๐. ภาพหนังแกะสลัก	กลุ่มอันดาบ่อแร่บาติก	จังหวัดสมุทรปราการ	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนและจัดทำบรรจุภัณฑ์
๑๑. ผ้าพันท์กากเพชร	กลุ่มศิลปะหัตถกรรมพื้นเมืองภูเก็ต	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อจัดทำบรรจุภัณฑ์

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต พฤษภาคม ๒๕๖๖



## ๖. โครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร

โครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรของจังหวัดภูเก็ต ที่สำคัญประกอบด้วย โรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ทำเทียบเรือน้ำลึก ทำเทียบเรือประมง

ตารางที่ ๔๗ โรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

ที่	ชื่อโรงงาน/ทะเบียนโรงงาน	ประกอบกิจการ	สถานที่ตั้ง	ผู้ประกอบการ	ปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต (ตัน/วัน)
๑	บริษัท เซ้าเทิร์น มารีน เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ๑๐๘๓๐๐๐๐๑๒๕๒๙๒ (๓-๑๕(๒)-๑/๒๙ภก)	ผลิตปลาป่น	๖๓/๗๗ ม.๗ ถ.อนุภาษ ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐๐	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : บริษัท เซ้าเทิร์น มารีน เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด	ปลาเบญจพรรณ ใช้ทำปลาป่น (สำหรับอาหารสัตว์) ๓,๕๐๐ ตัน
๒	บริษัท อุตสาหกรรมปลาป่นภูเก็ต จำกัด ๑๐๘๓๐๑๐๐๑๒๕๑๕๐ (๓-๑๕(๒)-๑/๑๕ภก)	ผลิตปลาป่น	๖๐/๕ ม.๔ ถ.ท่าเรือใหม่ ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐๐	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : บริษัท อุตสาหกรรมปลาป่นภูเก็ต จำกัด	พลาสติก-เศษปลา ๒๐,๐๐๐ ตัน
๓	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปลาป่นสินไพบูลย์ชัย ๑๐๘๓๐๐๐๐๑๒๕๒๑๙ (๓-๑๕(๒)-๑/๒๑ภก)	ผลิตปลาป่น	๖๒/๑ ม.๗ ถ.ท่าเรือใหม่ ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐๐	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปลาป่นสินไพบูลย์ชัย	พลาสติก-เศษปลา ๙,๕๐๐ ตัน
๔	บริษัท สหยาง ภูเก็ต จำกัด ๑๐๘๓๐๐๐๑๘๒๕๔๘๖ (๓-๕๒(๓)-๑๘/๔๘ภก)	ผลิตยางแท่ง ที.ที.อาร์.และยางแผ่นรมควัน	๔๔ ม.๕ ถ.เทพกระษัตรี ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต ๘๓๑๑๐	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : บริษัท สหยางภูเก็ต จำกัด	ยางแผ่นดิบ ๓๒,๐๐๐ ตัน
๕	บริษัท เกรท โกลฟ (ไทยแลนด์) จำกัด ๑๐๘๓๐๑๐๐๑๒๕๓๑๗ (๓-๕๒(๔)-๑/๓๑ภก)	ผลิตถุงมือยาง กำลังการผลิต ๓๐ ล้านคู่/ปี	๑๘๐/๓ ม.๗ ถ.ศรีสุนทร ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต ๘๓๑๑๐	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : บริษัท เกรท โกลฟ (ไทยแลนด์) จำกัด	น้ำยางข้น ๓,๒๑๖ ตัน

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

ตารางที่ ๔๘ ทำเทียบเรือประมงที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทำประมงในจังหวัดภูเก็ต

ลำดับ	ชื่อทำเทียบเรือ	ที่ตั้ง
๑	ทำเทียบเรือประมงภูเก็ต	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๒	โชคภาณูชิต	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๓	แพปลาชัยทวีกิจ	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๔	แพปลาสินไพบูลย์ชัย	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๕	แพแสงอรุณภูเก็ต	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๖	แพปลาทองสมุทร	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๗	หจก.ปลาป่นสินไพบูลย์ชัย	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๘	แพ ป.พิชัยนาวา	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๙	แพปลาโชคทวีภูเก็ต	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๐	เรืออ่องเจริญกิจ	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๑	ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต	บริเวณอ่าวมะขาม ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๒	ทำเทียบเรือคลองมุดง	บริเวณคลองมุดง ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๓	แพแสงอรุณภูเก็ต ๒	บริเวณถนนทำเทียบเรือรัชฎา ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๔	ส ธนาวุชชัยนาวี	บริเวณอ่าวฉลอง ตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๕	ท่าเรือภูเก็ตศรีไทย	บริษัทภูเก็ตศรีไทย จำกัด หมู่ที่ ๗ ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๖	กฤษณสาคร	หมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต
๑๗	ชัยนุชิต	บริเวณท่าฉัตรไชย อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต
๑๘	ท่าฉัตรไชย	หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

ที่มา : <https://fel.fisheries.go.th/pages/index.php?pages=Fisheriesport&pages=Fisheriesport>

### ๗. ด้านการจัดการที่ดิน

สรุปพื้นที่และผลการดำเนินงานจัดหาที่ดินในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต มีการมอบ ส.ป.ก.๔-๐๑ ในพื้นที่ ๓ อำเภอ ๑๐ ตำบล จำนวน ๔๘๙ ราย ๕๘๕ แปลง เนื้อที่ประมาณ ๘,๒๒๓ ไร่ ดังนี้

- ๑. อำเภอเมืองภูเก็ต จำนวน ๒๔๖ ราย ๒๙๒ แปลง เนื้อที่ประมาณ ๔,๖๖๙ ไร่
- ๒. อำเภอกะทู้ จำนวน ๒๑๔ ราย ๒๕๘ แปลง เนื้อที่ประมาณ ๓,๑๖๔ ไร่
- ๓. อำเภอถลาง จำนวน ๓๑ ราย ๓๕ แปลง เนื้อที่ประมาณ ๓๙๐ ไร่

ตารางที่ ๔๙ สรุปพื้นที่และผลการดำเนินงานจัดที่ดินในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	ตำบล ตาม พ.ร.ฎ. ประกาศเขตฯ	พื้นที่จัดที่ดินแล้ว (มอบ ส.ป.ก.๔-๐๑)		
		ราย	แปลง	เนื้อที่ (ไร่)
<b>รวมทั้งหมด</b>	<b>๑๐</b>	<b>๔๘๙*</b>	<b>๕๘๕</b>	<b>๘,๒๒๓</b>
เมืองภูเก็ต	รัชฎา	๖	๙	๑๖๐
	กะรน	๙๕	๑๒๓	๒,๕๑๘
	ฉลอง	๙๐	๑๐๔	๑,๒๘๐
	ราไวย์	๕๕	๕๖	๗๑๑
<b>รวม</b>	<b>๔</b>	<b>๒๙๖</b>	<b>๒๙๒</b>	<b>๔,๖๖๙</b>
กะทู้	กมลา	๑๖	๑๙	๒๐๒
	กะทู้	๕๑	๕๘	๘๙๕
	ป่าตอง	๑๔๗	๑๘๑	๒,๐๖๗
<b>รวม</b>	<b>๓</b>	<b>๒๑๔</b>	<b>๒๕๘</b>	<b>๓,๑๖๔</b>
ถลาง	เชิงทะเล	๒๔	๒๖	๑๖๓
	ศรีสุนทร	๔	๔	๔๙
	ป่าคลอก	๓	๕	๑๗๘
<b>รวม</b>	<b>๓</b>	<b>๓๑</b>	<b>๓๕</b>	<b>๓๙๐</b>

ที่มา : สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต ณ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๖

หมายเหตุ : \* จำนวนรายที่ได้รับ ส.ป.ก.๔-๐๑ ตัดรายที่ได้รับการจัดที่ดินมากกว่า ๑ แปลงพื้นที่ ๑ ตำบลแล้ว (๔๘๙-๒) คงเหลือ ๔๘๗ ราย

ซึ่งรายที่ได้รับการจัดที่ดินมากกว่า ๑ ตำบล ๒ ราย รวม ๖ แปลง ดังนี้

- ๑. นายขจร สมนาม ได้รับการจัดที่ดิน ๒ แปลง ๒ ตำบล
  - แปลงที่ ๑ ที่ดินแปลงเลขที่ ๒/๒๒๗ ที่ตั้งที่ดิน ต.ป่าตอง อ.กะทู้
  - แปลงที่ ๒ ที่ดินแปลงเลขที่ ๑/๔๐๘ ที่ตั้งที่ดิน ม.๗ ต.กะทู้ อ.กะทู้
- ๒. นายสมศักดิ์ เอี้ยวชูวงศ์ ได้รับการจัดที่ดิน ๔ แปลง ๒ ตำบล
  - แปลงที่ ๑ ที่ดินแปลงเลขที่ ๑/๑๖๙ ที่ตั้งที่ดิน ต.ป่าตอง อ.กะทู้
  - แปลงที่ ๒ ที่ดินแปลงเลขที่ ๑/๒๙๑ ที่ตั้งที่ดิน ต.ป่าตอง อ.กะทู้
  - แปลงที่ ๓ ที่ดินแปลงเลขที่ ๓/๑๔๑ ที่ตั้งที่ดิน ม.๑ ต.กะรน อ.เมืองภูเก็ต
  - แปลงที่ ๔ ที่ดินแปลงเลขที่ ๖ กลุ่มที่ ๑๔๑ ที่ตั้งที่ดิน ม.๑ ต.กะรน อ.เมืองภูเก็ต

๘. ร้านอาหารที่เข้าร่วมโครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)

จังหวัดภูเก็ตมีร้านอาหารที่เข้าร่วมโครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant) จำนวน ๒๐ ร้าน แบ่งออกเป็น อำเภอเมืองภูเก็ต ๙ แห่ง อำเภอถลาง ๙ แห่ง และอำเภอกะทู้ ๒ แห่ง

ตารางที่ ๕๐ แสดงชื่อและที่อยู่ร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)

ที่	ชื่อร้าน	ที่อยู่
๑	โกแดงอาหารสีภาค	๑/๒๙ ถนนตรัง ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๘ ๑๗๑๙ ๕๒๓๗
๒	กันเอง แอทเพียร์	๔๔/๑ หมู่ ๕ ตำบลราไวย์ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐ ๗๖๓๘ ๑๗๑๕
๓	ชาห์มูโบราณกะทู้ แอนด์ เดอะคาเฟ่ (สาขาไบท์พลาซ่า)	๑๔๓ ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐ ๗๖๓๒ ๑๔๗๕
๔	เปิดอย่างเมโทร	๑๘๕/๔๔ ถนนพังงา ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐ ๗๖๒๑ ๔๕๒๗
๕	We cafe สาขาสามกอง	๓ ซอยพวงทอง ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๘ ๒๔๑๘ ๓๕๕๕
๖	จินหู้ เตียมซิม	๑๐๑/๒ ถนนตรอกสุนอุทิศ ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๙ ๘๗๘๙ ๔๑๙๑
๗	สเติ้ลมุมเมือง	๓๒/๘ หมู่ ๒ ถนนขวาง อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๘ ๗๘๘๑ ๑๗๘๕
๘	หมี่ตันโพธิ์สาขา ๓	๙/๑๐๘-๑๐๙ ถนนศักดิ์เดช ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง ภูเก็ต โทร ๐ ๗๖๒๑ ๖๒๙๓
๙	โอะโอะ คาเฟ่ แอนด์ เรสเทอรองส์ สาขาสวนหลวง	๑/๑ ถนนวิรัชพงษ์หยก ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๙ ๙๓๑๒ ๕๕๕๒
๑๐	Talad อวานี พลัส ไม้ขาว คลับ ภูเก็ต	๘๘๗ หมู่ที่ ๓ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง โทร ๐ ๗๖๓๓ ๖๑๐๐
๑๑	La Sala โรงแรมอนันตรา รีสอร์ท แอนด์ สปา ภูเก็ต	๘๘๘ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง โทร ๐ ๗๖๓๓ ๖๑๐๐
๑๒	Sea Fire Salt โรงแรมอนันตรา รีสอร์ท แอนด์ สปา ภูเก็ต	๘๘๘ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง โทร ๐ ๗๖๓๓ ๖๑๐๐
๑๓	ครัวพระยาภูเก็ต	๒๑๖/๑๙ หมู่ที่ ๓ ซอยหัวท่า ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง โทร ๐๘ ๓๑๓๘ ๖๗๘๙
๑๔	บ้านหมูรมควัน	๓๕/๑๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง โทร ๐๙ ๙๓๖๙ ๙๒๔๗
๑๕	แพครัววิทย์ สาขาบ้านท่าเรือ	๑๗๖/๘ หมู่ที่ ๓ ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง โทร ๐๘ ๙๖๔๖ ๒๖๔๐

ที่	ชื่อร้าน	ที่อยู่
๑๖	Sala Layan and Dee plee	๑๖๘ ม.๖ ซลาเยัน ๔ ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง โทร ๐ ๗๖๓๑ ๗๒๐๐
๑๗	วันดี สเต็ก สลัด	๙/๖๓ หมู่ที่ ๔ ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง โทร ๐๙ ๓๕๙๔ ๙๕๒๓
๑๘	กินดี Mini Cafe	๒๙/๒ หมู่ที่ ๓ ตำบลสาคร อำเภอถลาง โทร ๐๘ ๑๔๗๗ ๑๕๘๗
๑๙	ร้านส้มตำปูม้า ๒ กะทู้	๗๑/๑๐ ถนนวิจิตรสงคราม ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ โทร ๐๘ ๑๖๐๗ ๘๖๖๓
๒๐	คุณแดงแซปเวอ์	๒๖/๕ หมู่ที่ ๖ ถนนวิจิตรสงคราม ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ โทร ๐๖ ๒๒๐๔ ๑๖๓๘

#### ๙. โครงการส่งเสริมการบริโภคและการใช้วัตถุดิบสินค้า Q

##### ตลาดที่เข้าร่วมโครงการจำนวน ๓ ตลาด

๑. ตลาดเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี ที่อยู่ หมู่ที่ ๗ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต มีแผง/ร้านค้าที่ได้รับป้ายรับรองสถานที่จำหน่ายสินค้า Q จำนวน ๖ แผง

๒. ตลาดสดสาธารณะ ๑ มีแผง/ร้านค้าที่ได้รับป้ายรับรองสถานที่จำหน่ายสินค้า Q จำนวน ๕ แผง

๓. ตลาดสดสาธารณะ ๒ มีแผง/ร้านค้าที่ได้รับป้ายรับรองสถานที่จำหน่ายสินค้า Q จำนวน ๖ แผง

##### ร้านค้าหน้าฟาร์ม จำนวน ๕ ร้าน

๑. ร้าน จ.เจริญฟาร์ม

ที่ตั้ง ๑๔๘ หมู่ ๙ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง โทร ๐๘ ๙๕๘๖ ๓๐๐๒  
ชนิดสินค้า ได้แก่ เห็ดนางฟ้า ข่า ชะอม ผักเหลียง พริกไทย มะนาว หน่อไม้

๒. นายชลอ การะเกด

ที่ตั้ง ๗๐/๒ หมู่ ๒ ตำบลปากคอก อำเภอถลาง โทร ๐๙ ๓๗๕๓ ๑๑๑๒  
ชนิดสินค้า ได้แก่ ผักหวานป่า

๓. นายธีรภิจ ลิ้มถิ่น/ฟาร์มผักสลัดไฮโดรโปนิกส์

ที่ตั้ง หมู่ ๗ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง โทร ๐๙ ๓๕๘๓ ๑๘๕๒  
ชนิดสินค้า ได้แก่ ผักไฮโดรโปนิกส์

๔. นายสุทธิโชค ทศพรชัยพฤษ์/Natural green

ที่ตั้ง ๕/๑๑ หมู่ ๓ ตำบลวิจิต อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๙ ๘๕๘๐ ๗๗๙๔  
ชนิดสินค้า ได้แก่ ผักไฮโดรโปนิกส์

๕. ร้านสวนใจเขียว

ที่ตั้ง ๑๓ หมู่ที่ ๒ ซอยปลัดเจ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๖ ๕๓๔๘ ๖๓๙๒  
ชนิดสินค้า ด้านพืช ได้แก่ ผักเหลียง ถั่วพู บวบ ถั่วพักยาว และด้านปศุสัตว์ ได้แก่ ไก่

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์  
สภาพแวดล้อมด้าน  
การเกษตรและสหกรณ์  
ของจังหวัดภูเก็ต

### ส่วนที่ ๓

#### การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จะนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ เช่น

#### การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

ซึ่งจะวิเคราะห์ว่ามี จุดแข็ง จุดอ่อน อย่างไรในปัจจุบันทั้ง ๗ ประการ ประกอบด้วย

๑. กลยุทธ์ (Strategy)
๒. โครงสร้างขององค์กร (Structure)
๓. ระบบการปฏิบัติงาน (System)
๔. บุคลากร (Staff)
๕. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)
๖. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)
๗. ค่านิยมร่วม (Shared Values)

#### ตารางที่ ๕๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey 7-S Framework

7-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
กลยุทธ์ (Strategy)	<ol style="list-style-type: none"><li>๑) สภาพภูมิประเทศของจังหวัดภูเก็ต มีความเหมาะสมต่อการปลูกพืช และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง</li><li>๒) มีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับ GI ได้แก่ สับปะรดภูเก็ต</li><li>๓) มีท่าเทียบเรือประมง ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในการรองรับการกระจาย/ขนถ่ายสินค้าประมง</li></ol>	<ol style="list-style-type: none"><li>๑) สภาพพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ตไม่เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงสัตว์</li><li>๒) ไม่มีระบบชลประทานเพื่อการเกษตร</li><li>๓) ดินขาดประสิทธิภาพในการอุ้มน้ำ มีการพังทลายตัวได้ง่าย</li></ol>
โครงสร้างขององค์กร (Structure)	<ol style="list-style-type: none"><li>๑) สินค้าเกษตรของจังหวัดภูเก็ตที่มีชื่อเสียง ได้แก่ สับปะรดภูเก็ต, ผักเหมียง, กุ้งมังกร, ปลาช่อนทะเล, แปะ, สัตว์ปีก, ส้มควาย, ทุเรียนพื้นเมือง, ผักลิ้นห่าน, ปลากระพงทอง, มะนาวเหลืองภูเก็ต และปลากระตัก (ปลาฉิ้งฉ้าง) ซึ่งสามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้ให้กับจังหวัดได้</li><li>๒) มีสถานบรรจุสัตว์น้ำ (Packing House) เพื่อส่งออกต่างประเทศ</li></ol>	<ol style="list-style-type: none"><li>๑) จังหวัดภูเก็ตยังมีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานไม่เพียงพอ</li><li>๒) จังหวัดภูเก็ตยังไม่มีผลิตภัณฑ์แปะได้รับมาตรฐานฮาลาล</li><li>๓) สับปะรดภูเก็ตมีการเปลี่ยนพื้นที่ปลูกอยู่เป็นประจำเนื่องจากจะต้องปลูกแซมยางที่อายุไม่เกิน ๓ ปี</li></ol>

7-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>ระบบการปฏิบัติงาน (System)</p>	<p>๑) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความพร้อมในการสนับสนุนการดำเนินงานในพื้นที่</p> <p>๒) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ตสามารถผลิตลูกพันธุ์สัตว์น้ำทะเลได้</p>	<p>๑) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งมีต้นทุนสูง</p>
<p>บุคลากร (Staff)</p>	<p>๑) เกษตรกรมีประสบการณ์และความรู้ในการทำการเกษตร</p> <p>๒) มีปราชญ์เกษตรที่มีความเชี่ยวชาญในการเลี้ยงแพะนม</p>	<p>๑) เกษตรกรยังขาดการนำนวัตกรรมมาใช้ในการผลิต/แปรรูป</p>
<p>ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)</p>	<p>๑) เกษตรกรมีการพัฒนาสายพันธุ์แพะนมให้เหมาะสมกับการเลี้ยงเฉพาะถิ่น และมีชื่อเสียง</p> <p>๒) เกษตรกรมีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า</p>	<p>๑) จังหวัดภูเก็ต สามารถขยายพันธุ์กุ้งมังกร ได้แค่ระยะ phyllosoma</p>
<p>รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)</p>	<p>๑) มีอาสาสมัครเกษตรกร / เกษตรกรต้นแบบ/ศูนย์ ศพก.ในพื้นที่ ที่ให้คำแนะนำแก่เกษตรกรได้</p>	<p>๑) ยังขาดจุดรับซื้อ หรือจุดรวบรวมผลผลิตภายในจังหวัด</p> <p>๒) ขาดการเชื่อมโยงด้านการตลาดสินค้าเกษตรกับด้านการท่องเที่ยวชุมชน</p>
<p>ค่านิยมร่วม (Shared Values)</p>	<p>๑) เกษตรกรมีความตื่นตัวในการลดใช้สารเคมี และมีการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค</p>	<p>๑) เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ และเกษตรกรรุ่นใหม่มีแนวโน้มทำการเกษตรลดลง</p> <p>๒) เกษตรกรมีความเชื่อดั้งเดิมในการทำการเกษตร</p>



**การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis**

๑. ปัจจัยด้านการเมือง (Political Factors) เช่น นโยบายของรัฐ ระบบการปกครอง เสถียรภาพด้านการเมือง ความร่วมมือระหว่างประเทศ
๒. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors) เช่น การปรับอัตราภาษี อัตราดอกเบี้ย อัตราการจ้างงาน ภาวะทางเศรษฐกิจ
๓. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors) เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่านิยม การบริโภคอุปโภค
๔. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors) เช่น เครื่องจักรกลทางการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ
๕. ปัจจัยด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors) เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ระเบียบข้อบังคับด้านธุรกิจ
๖. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors) เช่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ธรรมชาติ

**ตารางที่ ๕๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis**

PESTEL Analysis	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<b>ด้านการเมือง (Political Factors)</b>	๑) นโยบายพัฒนาให้จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ เป็นโอกาสที่ดีของภาคการเกษตรของจังหวัด ในการยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร	๑) การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนเปิดตลาดเสรีการค้าและบริการระหว่างกัน ทำให้สินค้าและบริการระหว่างกัน ทำให้สินค้าอาเซียนที่มีคุณภาพดีกว่าหรือถูกกว่าจะเข้ามาแข่งขันและแย่งตลาด
<b>ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors)</b>	๑) จังหวัดภูเก็ตได้รับการคัดเลือกจากยูเนสโกให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหาร Creative city of Gastronomy ๒) นักท่องเที่ยวให้ความสนใจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพิ่มขึ้น ๓) จังหวัดภูเก็ต มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวระดับโลก มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวภายในจังหวัด เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ปริมาณความต้องการบริโภคสินค้าเกษตรมีสูง ๔) จังหวัดภูเก็ตมีระบบการคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงทั้งทางบก สนามบินนานาชาติ ทำเรื่อน้ำลึก	๑) ความผันผวนของราคาผลผลิตทางการเกษตร ๒) คู่แข่งทางการตลาดที่มีศักยภาพ เช่น ญี่ปุ่น จีน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย

PESTEL Analysis	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<b>ด้านสังคมและวัฒนธรรม</b> (Social cultural Factors)	๑) กระแสรักสุขภาพของผู้บริโภค ส่งผลให้ การใช้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติมีแนวโน้มขยายตัวขึ้น  ๒) กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าบนภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑) เกษตรกรของจังหวัดภูเก็ต ประกอบอาชีพด้านการเกษตร เป็นอาชีพรอง
<b>ด้านเทคโนโลยี</b> (Technological Factors)	๑) มีเทคโนโลยีและเครื่องมือที่สนับสนุนด้านการเกษตร  ๒) ปัจจุบันมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ช่วยให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายและสะดวกขึ้น  ๓) การซื้อขายสินค้าเกษตรผ่านระบบออนไลน์	๑) การเข้าถึงและการนำเทคโนโลยีมาใช้ของเกษตรกร
<b>ด้านกฎหมาย</b> (Law/Legal Factors)	๑) พ.ร.บ.มาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑  ๒) พ.ร.บ.เกษตรพันธสัญญา	๑) กฎหมาย ระเบียบหรือข้อกำหนดของกฎหมายบางฉบับ ไม่เอื้อต่อการพัฒนาการเกษตร เช่น กฎหมาย ผังเมือง และกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น  ๒) เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่สามารถขอมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรได้ เนื่องจากเป็นพื้นที่เช่าและไม่สามารถขอเอกสารสิทธิ์ที่ดินจากเจ้าของได้  ๓) การปรับใช้กฎหมายในการประกาศพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
<b>ด้านสิ่งแวดล้อม</b> (Environment Factors)	๑) เกษตรกรให้ความสำคัญกับการทำการเกษตรแบบอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	๑) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ส่งผลกระทบต่อมลภาวะทางทะเล  ๒) ภาวะโลกร้อนทำให้อุณหภูมิน้ำทะเลสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง  ๓) การขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ส่งผลให้มีการใช้น้ำในปริมาณที่เพิ่มขึ้น

การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

ตารางที่ ๕๓ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

<p>ปัจจัยภายใน</p> <p>ปัจจัยภายนอก</p>	<p><b>จุดแข็ง (Strengths = S)</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>๑. จังหวัดภูเก็ตมีสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียงและเป็นอัตลักษณ์ (สับปะรดภูเก็ต, ทุ้งมังกร, ปลาช่อนทะเล, ส้มควาย, ผักลิ้นห่าน, ปลากระพงทอง, มะนาวเหลืองภูเก็ต</li> <li>๒. จังหวัดภูเก็ตมีสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ (ผักเหมียง, แพะ ทุเรียนพื้นเมือง)</li> <li>๔. จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร</li> <li>๕. จังหวัดภูเก็ตมีระบบการคมนาคมที่เชื่อมโยงกัน เช่น สนามบินพาณิชย์, ท่าเรือน้ำลึก และทางบก เพื่อส่งเสริมการนำเข้า และส่งออกสัตว์น้ำเศรษฐกิจ</li> <li>๖. สภาพภูมิอากาศของจังหวัดภูเก็ตที่มีสภาพเป็นเกาะ เหมาะสมกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และส่งผลให้รสชาติของผลผลิตทางการเกษตรมีความแตกต่างกับจังหวัดอื่นๆ</li> <li>๗. มีจุดเรียนรู้ด้านเกษตรเพื่อเป็นต้นแบบแก่เกษตรกร</li> <li>๘. เกษตรกรต้นแบบมีองค์ความรู้/ภูมิปัญญาในการทำการเกษตร และสามารถถ่ายทอดสู่เกษตรกรรายอื่นได้</li> <li>๙. มีตลาดรองรับสินค้าเกษตรทั้งภายในและภายนอกของจังหวัดภูเก็ต</li> </ol>	<p><b>จุดอ่อน (Weaknesses = W)</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>๑. ขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตรเนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ และคนรุ่นใหม่มีแนวโน้มทำเกษตรลดลง</li> <li>๒. มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ปลูกสับปะรดบ่อยเนื่องจากเป็นพืชแซมยาง</li> <li>๓. จังหวัดภูเก็ตมีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับมาตรฐานไม่เพียงพอ</li> <li>๔. สภาพพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ตไม่เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงสัตว์</li> <li>๕. พันธุ์ทุ้งมังกรยังต้องอาศัยจากธรรมชาติและการนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น แทนซาเนีย อินโดนีเซีย)</li> <li>๖. จังหวัดภูเก็ตไม่มีพื้นที่ชลประทานเพื่อการเกษตร</li> <li>๗. ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดภูเก็ตค่อนข้างสูงกว่าจังหวัดใกล้เคียง</li> <li>๘. เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต/แปรรูป</li> <li>๙. ขาดการเชื่อมโยงด้านการตลาดสินค้าเกษตรกับด้านการท่องเที่ยวชุมชน</li> <li>๑๐. เกษตรกรบางรายทำการเกษตรในพื้นที่ไม่เหมาะสมตามศักยภาพของที่ดิน</li> <li>๑๑. จังหวัดภูเก็ตไม่มีศูนย์กลางรวบรวมและกระจายสินค้าการเกษตรที่ได้มาตรฐาน (จุดขาย จุดรับซื้อ)</li> <li>๑๒. เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกิน</li> <li>๑๓. เกษตรกรบางส่วนที่ไม่มีพื้นที่ทำการเกษตรเป็นของตนเอง ไม่สามารถที่จะขอ มาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรได้เนื่องจากไม่มีสัญญาเช่า และหนังสือยินยอมจากเจ้าของที่ดิน</li> <li>๑๔. จังหวัดภูเก็ต มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ</li> <li>๑๕. มีงบประมาณจำกัด สำหรับใช้ในการเฝ้าระวัง ค้นหา และป้องกันโรคระบาดที่สำคัญในสัตว์ในเชิงรุก</li> <li>๑๖. การรวมกลุ่มของเกษตรกรยังไม่มี ความเข้มแข็ง</li> <li>๑๗. จุดจำหน่ายสับปะรดภูเก็ต GI ยังเป็นที่รู้จักทำให้ผู้บริโภคไม่สามารถเข้าถึง สับปะรดภูเก็ต GI ได้</li> <li>๑๘. เกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร</li> <li>๑๙. ราคาสินค้าประมงตกต่ำ (กุ้งขาวแวนนาไม) และมีต้นทุนในการเพาะเลี้ยงที่ค่อนข้างสูง</li> </ol>
--	--	--

<p><b>โอกาส (Opportunities = O)</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>๑. จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในจังหวัดภูเก็ตเป็นจำนวนมาก</li> <li>๒. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/เชิงเกษตร/เชิงสุขภาพ เป็นโอกาสในการพัฒนาธุรกิจด้านการเกษตรต่อได้</li> <li>๓. ปัจจุบันมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ช่วยให้เข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายและสะดวกขึ้น</li> <li>๔. มีหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน มหาวิทยาลัย ที่สามารถสนับสนุนองค์ความรู้ และการพัฒนานวัตกรรมทางด้านการเกษตร</li> <li>๕. จังหวัดภูเก็ตได้รับการคัดเลือกจากยูเนสโกให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหาร Creative city of Gastronomy ทำให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรเพื่อเป็นวัตถุดิบการประกอบอาหาร</li> <li>๖. ผู้บริโภคมีกระแสดemand ต้องการบริโภคอาหารปลอดภัย</li> <li>๗. จังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก</li> </ol>	<p><b>SO</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด (สับปะรดภูเก็ต, ผักเหมียง, กุ้งมังกร, ปลาช่อนทะเล, แปะ, สัตว์ปีก, ส้มควาย, ทุเรียนพื้นเมือง, ผักลิ้นห่าน, ปลากระพงทอง, มะนาวเหลืองภูเก็ต ให้มีมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน S ๑,๒,๔,๘ /O ๓,๔</li> <li>๒. การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูป S ๑,๒,๗,๘/O ๒,๓,๔</li> <li>๓. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย S ๑,๒,๓,๗ /O ๒,๓,๔</li> <li>๔. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสานเพื่อเพิ่มรายได้ S ๑,๗,๘/O ๒,๓,๔</li> <li>๕. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางการเกษตรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว S ๔,๗/O ๑,๒</li> <li>๖. ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร S ๑,๒,๘,๙/O ๓,๔</li> <li>๗. เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์เรียนรู้ทางการเกษตรให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้/แหล่งท่องเที่ยวของชุมชน S ๗,๘/O ๔</li> </ol>	<p><b>WO</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>๑. อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ W ๕,๖,๑๐/O ๔</li> <li>๒. สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบครบวงจร (ผลิต แปรรูป ตลาด) แก่เกษตรกร/สถาบันเกษตรกร W ๘,๑๐,๑๘/O ๓,๔</li> <li>๓. เกษตรอัจฉริยะในการเพาะปลูก W ๘, /O ๓, ๔</li> <li>๔. พัฒนามาตรฐานการผลิตของเกษตรกร เช่น GAP ฮาลาล ออ. W ๔,๑๕,๑๖/O ๒,๔,๖</li> </ol>
<p><b>อุปสรรค (Threats = T)</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>๑. ความผันผวนของราคาสินค้าเกษตรภายในประเทศและตลาดโลก</li> <li>๒. ภาวะโลกร้อนส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ และสภาวะทางทะเล</li> <li>๓. น้ำใต้ดินมีน้อยเนื่องจากสภาพภูมิประเทศของจังหวัดภูเก็ต (เป็นหินแกรนิต)</li> <li>๔. การขยายตัวของชุมชนเมืองทำให้พื้นที่ทำการเกษตรของจังหวัดลดลง</li> <li>๕. ราคาสินค้าเกษตรไม่มีเสถียรภาพส่งผลกระทบต่อตัดสินใจของเกษตรกร</li> </ol>	<p><b>ST</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>๑. สร้างผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้เป็นของที่ระลึก/ของฝาก ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ต S ๑,๒,๗/T ๑</li> <li>๒. เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้บริโภครู้จักและเข้าถึงสินค้าเกษตรของจังหวัด S ๑,๒,๓,๗/T ๑, ๕</li> <li>๓. ขับเคลื่อนการใช้เครือข่ายปราชญ์/เกษตรกรต้นแบบในการถ่ายทอดองค์ความรู้การทำเกษตรให้แก่เกษตรกรทั่วไปและผู้สนใจ S ๗,๘ / T ๔</li> </ol>	<p><b>WT</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>๑. การใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีทางการเกษตร W ๗,๘/ T ๕</li> <li>๒. ปรับโครงสร้างการตลาดเพื่อเชื่อมโยงสินค้าเกษตรกับการท่องเที่ยว W ๙,๑๐/T ๒,๔</li> <li>๓. พัฒนาและฟื้นฟูเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และอุปโภคบริโภค W ๖/ T ๓</li> <li>๔. สร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่สู่ Smart Farmer W๑/ T๔</li> </ol>

ส่วนที่ ๔ แผนพัฒนา  
การเกษตรและสหกรณ์ของ  
จังหวัดภูเก็ต

## ส่วนที่ ๔

### แผนพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

#### ๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

“เกษตรกรเข้มแข็ง ผลผลิตเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม  
ทรัพยากรสมดุลและยั่งยืน”

#### ๒. ตัวชี้วัดความสำเร็จและค่าเป้าหมาย

- ๒.๑ เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer จำนวน ๑๒ รายต่อปี
- ๒.๒ สถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา จำนวน ๓ กลุ่มต่อปี
- ๒.๓ สินค้าเกษตรของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๕ ชนิด/ปี
- ๒.๔ แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต (แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/  
ฟาร์มสัตว์น้ำ) จำนวน ๒๐ แปลง/๑๐ ฟาร์ม/๒ ฟาร์ม ต่อปี
- ๒.๕ แหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๓ อ่างเก็บน้ำ ต่อปี
- ๒.๖ ทรัพยากรดินได้รับการพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๐๐ ไร่ ต่อปี
- ๒.๗ จำนวนครั้งในการดำเนินการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ ๔ ครั้ง ต่อปี
- ๒.๘ การลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร จำนวน ๑๐ กลุ่ม/๖๔๘ ไร่ ต่อปี
- ๒.๙ เกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ จำนวน ๕๐ ราย ต่อปี
- ๒.๑๐ บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตที่ได้รับการพัฒนา  
ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน ๒๐ ราย ต่อปี
- ๒.๑๑ งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ จำนวน  
๑ ผลงาน ต่อปี
- ๒.๑๒ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน จำนวน ๑ แหล่ง ต่อปี
- ๒.๑๓ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อต่อบริการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่ม  
จำนวน ๑ ชนิด ต่อปี

#### ๓. เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)

- ๓.๑ เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง และมีรายได้จากการทำการเกษตร  
เพิ่มขึ้น
- ๓.๒ สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดได้รับการพัฒนาการผลิต มีมาตรฐานความปลอดภัย  
และมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- ๓.๓ มีการใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิต และอุปโภคบริโภค อย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่าและยั่งยืน
- ๓.๔ มีตลาดรองรับสินค้าเกษตร

#### ๔. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๑** พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง  
เป้าหมาย

๑. เกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพให้สามารถพึ่งตนเองได้ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๒. เกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็น Smart Farmer
๓. เกษตรกรมีการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเพิ่มขึ้น

**ตัวชี้วัด**

๑. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer
๒. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา

**แนวทางการพัฒนา**

๑. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อความยั่งยืน
๒. สร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่สู่ Smart Farmer
๓. ขับเคลื่อนการใช้เครือข่ายปราชญ์/เกษตรกรต้นแบบ/ศูนย์ ศพก. และศูนย์เครือข่าย
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีการพัฒนาอย่างมั่นคง และยั่งยืน

**โครงการสำคัญ**

๑. โครงการพัฒนาเกษตรกรมั่งคั่ง กิจกรรมการรวมกลุ่มของเกษตรกร  
- งบประมาณ ๓๕,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๒. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่องและเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer & Young Smart Farmer)  
- งบประมาณ ๙๗,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๓. โครงการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร  
- งบประมาณ ๙๕,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน  
- งบประมาณ ๑๐๘,๑๕๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๕. โครงการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรตามอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น  
- งบประมาณ ๒๔๓,๕๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๖. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรักษาและยกระดับความเข้มแข็งสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร  
- งบประมาณ ๓๗,๓๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งตามศักยภาพ  
- งบประมาณ ๓๗,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
๘. โครงการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน  
- งบประมาณ ๘๐,๒๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต
๙. โครงการรณเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน  
- งบประมาณ ๘๐,๒๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต

## ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงด้านอาหาร

### เป้าหมาย

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและ/หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตรและเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาด
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด ตามความเหมาะสมของพื้นที่

### ตัวชี้วัด

๑. จำนวนสินค้าเกษตรของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนา
๒. จำนวนแปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต (แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ)

### แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด ให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูป
๓. เพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตร
๔. ส่งเสริมการวางแผนการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๕. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพด้านมาตรฐานและมีความปลอดภัย
๖. การควบคุมโรคระบาดทางการเกษตรของจังหวัด

### โครงการสำคัญ

๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน เชื่อมโยงการท่องเที่ยว  
- งบประมาณ ๑,๕๖๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๒. โครงการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นแหล่งอาหารโปรตีนสำหรับการบริโภคและสร้างรายได้ภายในครัวเรือนและโรงเรียนศักยภาพในการแข่งขัน เชื่อมโยงการท่องเที่ยว  
- งบประมาณ ๓๙๙,๔๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
๓. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาดแพะนมแพะเนื้อ เพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต  
- งบประมาณ ๒,๑๒๔,๕๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๔. โครงการบริหารจัดการแปลงนาถาวร (Fusion Farm )  
- งบประมาณ ๒๕๖,๒๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต
๕. โครงการส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการค้าและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาทูน่าในภูมิภาคอาเซียน (Tuna Hub Asean)  
- งบประมาณ ๒๕๖,๒๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
๕. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดภัยเพื่อเสริมสร้างสุขภาพเกษตรกร  
- งบประมาณ ๒๕๖,๒๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต



๖. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาดแพะนมแพะเนื้อเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต  
- งบประมาณ ๒๕๖,๒๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตพืชอัตลักษณ์จังหวัดภูเก็ต (ทุเรียน ส้มควาย) ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน  
- งบประมาณ ๑,๐๑๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๘. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดโรคสำหรับผู้บริโภคปลอดภัย  
- งบประมาณ ๕,๓๑๓,๔๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๙. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน  
- งบประมาณ ๑,๗๑๙,๑๕๒ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลฝั่งอันดามัน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต ด้านตรวจประมงภูเก็ต
๑๐. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร  
- งบประมาณ ๖๔๖,๘๔๕ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต
๑๑. โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตยาง  
- งบประมาณ ๑๖๙,๕๔๕ บาท หน่วยงานรับผิดชอบการยางแห่งประเทศไทย

### ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน เป้าหมาย

๑. ทรัพยากรด้านการผลิตในภาคเกษตรกรรมของจังหวัด ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

#### ตัวชี้วัด

๑. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา
๒. จำนวนทรัพยากรดินได้รับการพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น
๓. จำนวนครั้งในการดำเนินการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ
๔. การลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร

#### แนวทางการพัฒนา

๑. อนุรักษ์ทรัพยากรดินและน้ำ
๒. ส่งเสริมการผลิตและการใช้อินทรีย์วัตถุเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน
๓. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภค
๔. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรประมงที่เสื่อมโทรม เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ

#### โครงการสำคัญ

๑. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี  
- งบประมาณ ๒,๔๑๔,๕๙๕ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ตศูนย์ปฏิบัติการอุทยานแห่งชาติทางทะเลที่ ๒ จังหวัดภูเก็ต ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาพระแทว สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต และสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

๒. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน
  - งบประมาณ ๓๕๐,๒๐๐ หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต
๓. โครงการฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน
  - งบประมาณ ๓,๙๕๔,๑๒๐ หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต
๔. โครงการส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร
  - งบประมาณ ๔๒๕,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต
๕. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง
  - งบประมาณ ๑,๔๖๔,๓๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลฝั่งอันดามัน และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต
๖. โครงการปรับปรุงเพิ่มศักยภาพการกักเก็บอ่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ โครงการชลประทานภูเก็ต
  - งบประมาณ ๕๗,๑๔๒,๕๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการชลประทานภูเก็ต
๗. โครงการปรับปรุงระบบส่งน้ำ อ่างเก็บน้ำคลองกะทะ ความยาว ๓.๕๙๗ กิโลเมตร
  - งบประมาณ ๔๔,๖๙๘,๐๓๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการชลประทานภูเก็ต

#### **ประเด็นการพัฒนาที่ ๔** เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป้าหมาย

๑. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนด้านการเกษตรของจังหวัด
๒. พัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเพื่อขยายผลสู่เกษตรกร

#### **ตัวชี้วัด**

๑. จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้
๒. จำนวนบุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตที่ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๓. จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์

#### **แนวทางการพัฒนา**

๑. สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบครบวงจร (ผลิต, แปรรูป, ตลาด)
๒. พัฒนาเกษตรอัจฉริยะและใช้นวัตกรรมในการผลิตทางการเกษตร
๓. พัฒนาองค์ความรู้บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตให้ก้าวทันเทคโนโลยีสมัยใหม่และพัฒนาเกษตรกรในการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง
๔. ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

#### **โครงการสำคัญ**

๑. โครงการบริหารจัดการศูนย์บริการวิชาการเกษตรและอาหารอันดามัน
  - งบประมาณ – หน่วยงานรับผิดชอบ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน
  - งบประมาณ ๘๘,๕๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต
๓. โครงการพัฒนาเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดินในศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
  - งบประมาณ ๒๔,๙๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต

๔. เทคโนโลยีการใช้อยู่ในสับประรดภูเก็ตในสภาพพื้นที่จังหวัดภูเก็ต  
- งบประมาณ ๒๐๕,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต
๕. ผลิตภัณฑ์ยางพันธุ์ดี  
- งบประมาณ ๑๗๗,๗๔๔ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต

#### **ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว**

##### **เป้าหมาย**

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ให้เป็นจุดเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
๒. ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรได้รับการพัฒนาเป็นของที่ระลึก เพื่อสร้างรายได้แก่เกษตรกร

##### **ตัวชี้วัด**

๑. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน
๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อตอบรับการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่ม

##### **แนวทางการพัฒนา**

๑. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางการเกษตรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
๒. เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์เรียนรู้ทางการเกษตรให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ แหล่งท่องเที่ยวของชุมชน
๓. ส่งเสริมตลาดเพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อเป็นของที่ระลึกกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรของจังหวัด

##### **โครงการสำคัญ**

๑. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตกุ้งมังกร กุ้งแชบ๊วย และสัตว์น้ำที่มีศักยภาพในการแข่งขัน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว  
- งบประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงชายฝั่งภูเก็ต
๒. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมงสนับสนุนการท่องเที่ยว  
- งบประมาณ ๖,๑๖๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
๓. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมงสนับสนุนการท่องเที่ยว กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเส้นทางกุ้งมังกรเจ็ดสี ณ ภูเก็ต  
- งบประมาณ ๖,๑๖๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
๔. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน  
- งบประมาณ ๓๒,๒๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
๕. โครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านการเกษตร  
- งบประมาณ ๓๒,๒๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต

\*\*\*\*\*

๔. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ

แผนระดับ ๑	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น</li> <li>ประเด็น การเกษตรสร้างมูลค่า             <ul style="list-style-type: none"> <li>- ประเด็นย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ</li> </ul> </li> </ul>
------------	---



แผนระดับ ๒	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</p> <p>ประเด็น การเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น</li> <li>แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรปลอดภัย             <ul style="list-style-type: none"> <li>- เป้าหมายแผนย่อย สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น</li> <li>- แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน</li> </ul> </li> </ul>	<p>แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป การสร้างเกษตรมูลค่าสูง (High Value Added)</li> <li>ประเด็นสำคัญ             <ul style="list-style-type: none"> <li>- ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ ไปสู่การปลูกพืช เลี้ยงปศุสัตว์และประมงที่มีมูลค่าสูง</li> <li>- สนับสนุนการทำเกษตรแบบรวมผลผลิตและรวมจำหน่าย</li> <li>- พัฒนากลัสเตอร์พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และส่งเสริมให้มีความหลากหลายทางชีวภาพการเกษตร (Agricultural Biodiversity)</li> </ul> </li> </ul>	<p>(ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง             <ul style="list-style-type: none"> <li>- เป้าหมายการพัฒนา มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น</li> <li>- แนวทางการพัฒนา การยกระดับขีดความสามารถ ของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร</li> </ul> </li> </ul>
------------	---	--	--



แผนระดับ ๓	<p>แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต</p> <p><b>เป้าหมายการพัฒนา</b> “ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การศึกษา นวัตกรรมบริการในระดับมาตรฐานนานาชาติและการพัฒนาที่ยั่งยืน”</p> <p><b>ประเด็นการพัฒนา</b> การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)</p>	<p>แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</p> <p><b>เป้าหมายการพัฒนา</b> “ ศูนย์กลางการท่องเที่ยว เน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน ”</p> <p><b>ประเด็นการพัฒนา</b> ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ</p>	<p>แผนพัฒนาภาคใต้</p> <p><b>มุ่งสู่การพัฒนาเป็น</b> “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค”</p> <p><b>แนวทางการพัฒนา</b> พัฒนาและส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรหลักของภาค</p>	<p>แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <p>“เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี”</p> <p>ยกระดับคุณภาพสินค้าหลักของจังหวัดชัชวาลย์ให้ได้การรับรองมาตรฐาน</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG</p> <p>“เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม” การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p>
------------	--	---	--	---	--



สาระสำคัญ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	<p><b>เป้าหมายการพัฒนา</b>ด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด</p> <p>“เกษตรกรเข้มแข็ง ผลผลิตเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ทรัพยากรสมดุลและยั่งยืน”</p>	<p><b>ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</b></p> <p>๒.๑ เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer จำนวน ๑๒ รายต่อปี</p> <p>๒.๒ สถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา จำนวน ๓ กลุ่มต่อปี</p> <p>๒.๓ สินค้าเกษตรของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๕ ชนิด/ปี</p> <p>๒.๔ แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต (แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ) จำนวน ๒๐ แปลง/๑๐ ฟาร์ม/๒ ฟาร์ม ต่อปี</p> <p>๒.๕ แหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๓ อ่างเก็บน้ำ ต่อปี</p> <p>๒.๖ ทรัพยากรดินได้รับการพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๐๐ ไร่ ต่อปี</p> <p>๒.๗ จำนวนครั้งในการดำเนินการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ ๔ ครั้ง ต่อปี</p> <p>๒.๘ การลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร จำนวน ๑๐ กลุ่ม/๖๔๘ ไร่ ต่อปี</p> <p>๒.๙ เกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ จำนวน ๕๐ ราย ต่อปี</p> <p>๒.๑๐ บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตที่ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน ๒๐ ราย ต่อปี</p> <p>๒.๑๑ งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ จำนวน ๑ ผลงาน ต่อปี</p> <p>๒.๑๒ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน จำนวน ๑ แหล่ง ต่อปี</p> <p>๒.๑๓ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อตอบรับการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่ม จำนวน ๑ ชนิด ต่อปี</p>
---	---	---

ประเด็นการพัฒนา ด้านการเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัด	๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และสถาบัน เกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง	๒. การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการ จัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร	๓. พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน	๔. เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม	๕. พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว
--	--	--	---	---	--

โครงการสำคัญ	<p>๑. โครงการพัฒนาเกษตรกรกรมยั่งยืน กิจกรรมการรวมกลุ่มของเกษตรกร</p> <p>๒. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง และเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer &amp; Young Smart Farmer)</p> <p>๓. โครงการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร</p> <p>๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน</p> <p>๕. โครงการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรตามอัต ลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๖. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรักษาและ ยกระดับความเข้มแข็งสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร</p> <p>๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์/กลุ่ม เกษตรกรให้มีความเข้มแข็งตามศักยภาพ</p> <p>๘. โครงการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน</p> <p>๙. โครงการวนเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน</p>	<p>๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรและ ผลิตภัณฑ์ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน เชื่อมโยงการ ท่องเที่ยว</p> <p>๒. โครงการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็น แหล่งอาหารโปรตีนสำหรับการบริโภคและ สร้างรายได้ภายในครัวเรือนและโรงเรียน ศักยภาพในการแข่งขัน เชื่อมโยงการท่องเที่ยว</p> <p>๓. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาด แพะนมแพะเนื้อ เพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต</p> <p>๔. โครงการบริหารจัดการแปลงแห่งอนาคต (Fusion Farm )</p> <p>๕. โครงการส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการค้าและ ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาทูน่าในภูมิภาค อาเซียน (Tuna Hub Asean)</p> <p>๖. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดภัยเพื่อ เสริมสร้างสุขภาพเกษตรกร</p> <p>๗. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาด แพะนมแพะเนื้อเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต</p> <p>๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตพืชอัต ลักษณ์จังหวัดภูเก็ต (ทุเรียน ส้มควาย) ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน</p> <p>๙. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดภัยเพื่อ ผู้บริโภคปลอดภัย</p> <p>๑๐. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่ มาตรฐาน</p> <p>๑๑. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐาน สินค้าเกษตร</p> <p>๑๒. โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตยาง</p>	<p>๑. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี</p> <p>๒. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขต ชลประทาน</p> <p>๓. โครงการฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน</p> <p>๔. โครงการส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมี ทางการเกษตร</p> <p>๕. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง</p> <p>๖. โครงการปรับปรุงเพิ่มศักยภาพการกักเก็บอ่างเก็บน้ำ บางเหนียวดำ โครงการชลประทานภูเก็ต</p> <p>๗. โครงการปรับปรุงระบบส่งน้ำ อ่างเก็บน้ำคลองกะทะ ความยาว ๓.๕๙๗ กิโลเมตร</p>	<p>๑. โครงการบริหารจัดการศูนย์บริการวิชาการเกษตร และอาหารอินตามัน</p> <p>๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน</p> <p>๓. โครงการพัฒนาเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดินในศูนย์ เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๔. โครงการเทคโนโลยีการใช้อยู่ในสับประรดภูเก็ตใน สภาพพื้นที่จังหวัดภูเก็ต</p> <p>๕. ผลิตภัณฑ์ยางพันธุ์ดี</p>	<p>๑. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตกุ้งมังกร กุ้งแชบ๊วย และสัตว์น้ำที่มีศักยภาพในการ แข่งขันเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว</p> <p>๒. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมง สนับสนุนการท่องเที่ยว</p> <p>๓. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมง สนับสนุนการท่องเที่ยว กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเส้นทางกุ้ง มังกรเจ็ดสี ณ ภูเก็ต</p> <p>๔. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน</p> <p>๕. โครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้าน การเกษตร</p>
--------------	--	---	---	--	---

## ๕. สรุปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) จังหวัดภูเก็ต

## เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และ สถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง	๑. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer (ราย)	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๖๐
	๒. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา (กลุ่ม)	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต และการจัดการสินค้าเกษตรและความ มั่นคงด้านอาหาร	๑. จำนวนสินค้าเกษตรของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนา (ชนิด)	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕
	๒. จำนวนแปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต (แปลงพืช/ฟาร์ม สัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ)	๒๐/๑๐/๒	๒๐/๑๐/๒	๒๐/๑๐/๒	๒๐/๑๐/๕	๒๐/๑๐/๕	๑๐๐/๕๐/๑๖
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมี ประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน	๑. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา (อ่างเก็บน้ำ)	๓	๓	๓	๓	๓	๓
	๒. จำนวนทรัพยากรดินได้รับการพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น (ไร่)	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐
	๓. จำนวนครั้งในการดำเนินการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ	๔	๔	๔	๔	๔	๒๐
	๔. การลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร (กลุ่ม/จำนวนไร่)	๑๐/๖๔๘	๑๐/๖๔๘	๑๐/๖๔๘	๑๐/๖๔๘	๑๐/๖๔๘	๕๐/๓,๒๔๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาค การเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	๑. จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ (ราย)	-	-	๕๐	๕๐	๕๐	๑๕๐
	๒. จำนวนบุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตที่ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (ราย)	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
	๓. จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ (ผลงาน)	-		๔	๒	๑	๗
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว	๑. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน (แหล่ง)	๑	๑	๑	๑	๑	๕
	๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อต่อบริการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่ม (ชนิด)	๑	๑	๑	๑	๑	๕

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
<b>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง</b>								
๑. โครงการพัฒนาเกษตรกรมั่งคั่ง ยั่งยืน กิจกรรมการรวมกลุ่มของเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๑๗๕,๐๐๐
๒. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่องและเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer & Young Smart Farmer)	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๙๗,๐๐๐	๙๗,๐๐๐	๙๗,๐๐๐	๙๗,๐๐๐	๙๗,๐๐๐	๔๘๕,๐๐๐
๓. โครงการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๙๕๐๐๐	๙๕๐๐๐	๙๕๐๐๐	๙๕๐๐๐	๙๕๐๐๐	๔๗๕,๐๐๐
๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๑๐๘,๑๕๐	๑๐๘,๑๕๐	๑๐๘,๑๕๐	๑๐๘,๑๕๐	๑๐๘,๑๕๐	๕๔๐,๗๕๐
๕. โครงการพัฒนาการผลิตเกษตรอินทรีย์	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๑๙,๖๘๐	๑๙,๖๘๐	๑๙,๖๘๐	๑๙,๖๘๐	๑๙,๖๘๐	๙๘,๔๐๐
๖. โครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนต้นแบบในการพัฒนาสินค้าและบริการจากฐานชีวภาพ	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๗. โครงการเกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๖๐,๘๗๐	๖๐,๘๗๐	๖๐,๘๗๐	๖๐,๘๗๐	๖๐,๘๗๐	๓๐๔,๓๕๐



บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๘. โครงการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรตามอัตลักษณ์ และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๔๓,๕๐๐	๒๔๓,๕๐๐	๒๔๓,๕๐๐	๒๔๓,๕๐๐	๒๔๓,๕๐๐	๑,๒๑๗,๕๐๐
๙. ส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบกรม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
๑๐. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรักษาและยกระดับความเข้มแข็งสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๓๗,๓๐๐	๓๗,๓๐๐	๓๗,๓๐๐	๓๗,๓๐๐	๓๗,๓๐๐	๑๘๖,๕๐๐
๑๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งตามศักยภาพ	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๘๐,๒๐๐	๘๐,๒๐๐	๘๐,๒๐๐	๘๐,๒๐๐	๘๐,๒๐๐	๔๐๑,๐๐๐
๑๒. โครงการสร้างเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๑๐๒,๕๐๐
๑๓. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๓๑๑,๑๔๐	๓๑๑,๑๔๐	๓๑๑,๑๔๐	๓๑๑,๑๔๐	๓๑๑,๑๔๐	๑๕๕,๗๐๐
๑๔. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๒๘,๕๐๐	๒๘,๕๐๐	๒๘,๕๐๐	๒๘,๕๐๐	๒๘,๕๐๐	๑๔๒,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๕. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๒๔,๒๐๐	๒๔,๒๐๐	๒๔,๒๐๐	๒๔,๒๐๐	๒๔,๒๐๐	๑๒๑,๐๐๐
๑๖. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๘๕,๙๐๐	๘๕,๙๐๐	๘๕,๙๐๐	๘๕,๙๐๐	๘๕,๙๐๐	๔๒๙,๕๐๐
๑๗. โครงการสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มการผลิตด้านประมง	งบกรม	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๓๐๖,๐๐๐	๓๐๖,๐๐๐	๓๐๖,๐๐๐	๓๐๖,๐๐๐	๓๐๖,๐๐๐	๑,๕๓๐,๐๐๐
๑๘. โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๓,๙๖๐	๓,๙๖๐	๓,๙๖๐	๓,๙๖๐	๓,๙๖๐	๑๙,๘๐๐
๑๙. โครงการพัฒนาเกษตรกรมั่งคั่งยั่งยืน (เกษตรผสมผสาน)	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๑๓,๘๕๐	๑๓,๘๕๐	๑๓,๘๕๐	๑๓,๘๕๐	๑๓,๘๕๐	๖๙,๒๕๐
๒๐. โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๘,๗๐๐	๘,๗๐๐	๘,๗๐๐	๘,๗๐๐	๘,๗๐๐	๔๓,๕๐๐
๒๑. โครงการเสริมสร้างการจัดทำบัญชีครัวเรือนเพื่อการจัดการเศรษฐกิจระดับครัวเรือน	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๑๓,๖๔๐	๑๓,๖๔๐	๑๓,๖๔๐	๑๓,๖๔๐	๑๓,๖๔๐	๖๘,๒๐๐
๒๒. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๑๐๐,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๓. โครงการพัฒนาธุรกิจชุมชนในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบกรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๕๔,๕๖๐	๕๔,๕๖๐	๕๔,๕๖๐	๕๔,๕๖๐	๕๔,๕๖๐	๒๗๒,๘๐๐
๒๔. ส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบกรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๑๐๙,๕๖๐	๑๐๙,๕๖๐	๑๐๙,๕๖๐	๑๐๙,๕๖๐	๑๐๙,๕๖๐	๕๔๗,๘๐๐
๒๕. โครงการส่งเสริมระบบวนเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบกรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๑๑๑,๔๖๓	๑๑๑,๔๖๓	๑๑๑,๔๖๓	๑๑๑,๔๖๓	๑๑๑,๔๖๓	๕๕๗,๓๑๕
๒๖. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรทฤษฎีใหม่ในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบกรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๓๑,๒๐๐	๓๑,๒๐๐	๓๑,๒๐๐	๓๑,๒๐๐	๓๑,๒๐๐	๑๕๖,๐๐๐
๒๗. โครงการระบบส่งเสริมเกษตรกรแบบแปลงใหญ่	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๘๒,๖๐๐	๘๒,๖๐๐	๘๒,๖๐๐	๘๒,๖๐๐	๘๒,๖๐๐	๔๑๓,๐๐๐
๒๘. พัฒนาคความรู้ด้านอาหารทั้งระบบ เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพชาวสวนยางและก้าวไปสู่ (Smart farmer)	งบกรม	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดภูเก็ต	๖๔,๕๐๐	๖๔,๕๐๐	๖๔,๕๐๐	๖๔,๕๐๐	๖๔,๕๐๐	๓๒๒,๕๐๐
<b>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร</b>								
๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้มีศักยภาพในการแข่งขันเชื่อมโยงการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	-	-	๑,๕๖๐,๐๐๐	-	-	๑๕๖๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒. โครงการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นแหล่งอาหารโปรตีนสำหรับการบริโภคและสร้างรายได้ภายในครัวเรือนและโรงเรียน	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	-	๓๙๙,๙๐๐	-	-	๓๙๙,๙๐๐
๓. โครงการบริหารจัดการแปลงแห่งอนาคต (Fusion Farm)	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	-	๒๕๖,๒๐๐	-	-	-	๒๕๖,๒๐๐
๔. โครงการส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการค้าและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาทูน่าในภูมิภาคอาเซียน (Tuna Hub Asean)	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	-	๒๕๖,๒๐๐	-	-	๒๕๖,๒๐๐
๕. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่อปลอดโรคเพื่อเสริมสร้างสุขภาพเกษตรกร	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	-	-	๑,๔๔๓,๑๐๐	-	-	๑,๔๔๓,๑๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๖. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาดแพะนมแพะเนื้อเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	-	๒,๑๒๔,๕๐๐	๒,๑๑๐,๗๐๐	-	-	๔,๒๓๕,๒๐๐
๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตพืชอัตลักษณ์จังหวัดภูเก็ต (ทุเรียน ส้มควาย) ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	-	๑,๐๑๐,๐๐๐	-	-	-	๑,๐๑๐,๐๐๐
๘. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่อปลอดโรคเพื่อผู้บริโภคปลอดภัย	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	-	๕,๓๑๓,๔๐๐	-	-	-	๕,๓๑๓,๔๐๐
๙. โครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเสิร์ฟสินค้า Q (Q Restaurant)	งบกรม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๙,๔๐๐	๑๙,๔๐๐	๑๙,๔๐๐	๑๙,๔๐๐	๑๙,๔๐๐	๙๗,๕๐๐
๑๐. โครงการส่งเสริมการบริโภคและใช้วัตถุดิบสินค้า Q	งบกรม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๕,๓๐๐	๕,๓๐๐	๕,๓๐๐	๕,๓๐๐	๕,๓๐๐	๒๖,๕๐๐
๑๑. โครงการขับเคลื่อนการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง	งบกรม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๖,๑๐๐	๑๖,๑๐๐	๑๖,๑๐๐	๑๖,๑๐๐	๑๖,๑๐๐	๘๐,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๒. โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตรแปรรูป	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๑๐๕,๐๐๐
๑๓. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพโลจิสติกส์เกษตรเพื่อลดการสูญเสีย	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐	๑๑๕,๐๐๐
๑๔. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๙๔,๒๕๐	๙๔,๒๕๐	๙๔,๒๕๐	๙๔,๒๕๐	๙๔,๒๕๐	๔๗๑,๒๕๐
๑๕. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรกิจกรรมพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน GAP	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๙๐,๗๘๐	๙๐,๗๘๐	๙๐,๗๘๐	๙๐,๗๘๐	๙๐,๗๘๐	๔๕๓,๙๐๐
๑๖. โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๒๖,๒๐๐	๒๒๖,๒๐๐	๒๒๖,๒๐๐	๒๒๖,๒๐๐	๒๒๖,๒๐๐	๑,๑๓๑,๐๐๐
๑๗. โครงการส่งเสริมการถ่ายทอดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๘๑,๐๐๐	๘๑,๐๐๐	๘๑,๐๐๐	๘๑,๐๐๐	๘๑,๐๐๐	๔๐๕,๐๐๐
๑๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าสมุนไพรชีวภาพ	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๗๘,๕๐๐	๗๘,๕๐๐	๗๘,๕๐๐	๗๘,๕๐๐	๗๘,๕๐๐	๓๙๒,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๙. โครงการคนภูเก็ตปลูกผักกินเอง	งบ อปท.	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๘๗,๐๐๐	-	-	-	-	๒๘๗,๐๐๐
๒๐. โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรในสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๘,๘๐๐	๘,๘๐๐	๘,๘๐๐	๘,๘๐๐	๘,๘๐๐	๔๔,๐๐๐
๒๑. โครงการส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ในสถาบันเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๓,๔๐๐	๓,๔๐๐	๓,๔๐๐	๓,๔๐๐	๓,๔๐๐	๑๗,๐๐๐
๒๒. โครงการพัฒนาเกษตรกรกรรมยั่งยืน	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐
๒๓. โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๑๒๑,๒๐๐	๑๒๑,๒๐๐	๑๒๑,๒๐๐	๑๒๑,๒๐๐	๑๒๑,๒๐๐	๖๐๖,๐๐๐
๒๔. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๒๗๔,๙๓๘	๒๗๔,๙๓๘	๒๗๔,๙๓๘	๒๗๔,๙๓๘	๒๗๔,๙๓๘	๑,๓๗๔,๖๙๐
๒๕. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	งบกรม	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๙,๐๐๐
๒๖. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลฝั่งอันดามัน	๑,๐๗๒,๗๐๐	๑,๐๗๒,๗๐๐	๑,๐๗๒,๗๐๐	๑,๐๗๒,๗๐๐	๑,๐๗๒,๗๐๐	๕,๓๖๓,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๗. ฝักระวัง ป้องกันควบคุมโรค และเชื้อดื้อยาในสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต	๑,๓๒๗,๖๙๓	๑,๓๒๗,๖๙๓	๑,๓๒๗,๖๙๓	๑,๓๒๗,๖๙๓	๑,๓๒๗,๖๙๓	๖,๖๓๘,๕๖๕
๒๘. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต	๔๗๗,๖๕๒	๔๗๗,๖๕๒	๔๗๗,๖๕๒	๔๗๗,๖๕๒	๔๗๗,๖๕๒	๒,๓๘๘,๒๖๐
๒๙. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าประมง	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต	๑๘๖,๗๐๐	๑๘๖,๗๐๐	๑๘๖,๗๐๐	๑๘๖,๗๐๐	๑๘๖,๗๐๐	๙๓๓,๕๐๐
๓๐. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	งบกรม	ด้านตรวจประมงภูเก็ต	๑๖๗,๐๐๐	๑๖๗,๐๐๐	๑๖๗,๐๐๐	๑๖๗,๐๐๐	๑๖๗,๐๐๐	๘๓๕,๐๐๐
๓๑. โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๑๐,๐๖๐	๑๐,๐๖๐	๑๐,๐๖๐	๑๐,๐๖๐	๑๐,๐๖๐	๕๐,๓๐๐
๓๒. โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๒,๖๐๐	๒,๖๐๐	๒,๖๐๐	๒,๖๐๐	๒,๖๐๐	๑๓,๐๐๐
๓๓. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๖๔๖,๘๔๕	๖๔๖,๘๔๕	๖๔๖,๘๔๕	๖๔๖,๘๔๕	๖๔๖,๘๔๕	๓,๒๓๔,๒๒๕
๓๔. การตรวจปัจจัยการผลิต/ศัตรูพืช ออกใบรับรอง และควบคุมกำกับดูแลตาม พ.ร.บ.	งบกรม	ด้านตรวจพืชทำอากาศยานภูเก็ต	๓๙๓,๓๑๐	๓๙๓,๓๑๐	๓๙๓,๓๑๐	๓๙๓,๓๑๐	๓๙๓,๓๑๐	๑,๙๖๖,๕๕๐



บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๓๕. การตรวจปัจจัยการผลิต / ศัตรูพืช ออกใบรับรอง และควบคุม กำกับดูแลตาม พ.ร.บ.	งบกรม	ด่านตรวจพืชท่าอากาศยาน ภูเก็ต	๑๕๕,๕๑๐	๑๕๕,๕๑๐	๑๕๕,๕๑๐	๑๕๕,๕๑๐	๑๕๕,๕๑๐	๗๗๗,๕๕๐
๓๖. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตยาง	งบกรม	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดภูเก็ต	๑๖๙,๕๔๕	๑๖๙,๕๔๕	๑๖๙,๕๔๕	๑๖๙,๕๔๕	๑๖๙,๕๔๕	๑๖๙,๕๔๕
๓๗. ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านอุตสาหกรรมยางและเศรษฐกิจยาง	งบกรม	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดภูเก็ต	๔๐,๒๐๐	๔๐,๒๐๐	๔๐,๒๐๐	๔๐,๒๐๐	๔๐,๒๐๐	๒๐๑,๐๐๐
<b>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาศูนย์บริการการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสมดุลง่ายและยั่งยืน</b>								
๑. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	งบพัฒนาจังหวัด	๑. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ๒. สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ๓. ศูนย์ปฏิบัติการอุทยานแห่งชาติทางทะเลที่ ๒ จังหวัดภูเก็ต ๔. ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาพระแทว ๕. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต ๖. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	-	๔,๓๗๒,๕๓๐	๒,๔๑๔,๕๙๕	-	-	๖,๗๘๗,๑๒๕

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒. โครงการส่งเสริมการปลูกทุเรียนบนเกาะภูเก็ต สร้างเศรษฐกิจและความสมดุลของระบบนิเวศ	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๗๕,๐๐๐	-	-	-	-	๒๗๕,๐๐๐
๓. จัดระเบียบการทำประมง	งบกรม	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๔๕,๐๐๐
๔. สร้างมูลค่าเพิ่มจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๑๐๐,๔๐๐	๕๐๒,๐๐๐
๕. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๓๕๐,๒๐๐	๓๕๐,๒๐๐	๓๕๐,๒๐๐	๓๕๐,๒๐๐	๓๕๐,๒๐๐	๑,๗๕๑,๐๐๐
๖. การบริหารจัดการทรัพยากรดินระดับตำบล	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐
๗. พัฒนาคุณภาพดินในระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๖,๘๐๐	๖,๘๐๐	๖,๘๐๐	๖,๘๐๐	๖,๘๐๐	๓๔,๐๐๐
๘. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่โครงการ ๑ ตำบล ๑ กลุ่มเกษตรทฤษฎีใหม่	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๒๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๙. การยกระดับการพัฒนา หมอดินอาสาเพื่อมีส่วนร่วม และต่อยอดศูนย์ปฏิบัติการ พัฒนาที่ดิน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๙๕,๗๐๐	๙๕,๗๐๐	๙๕,๗๐๐	๙๕,๗๐๐	๙๕,๗๐๐	๔๗๘,๕๐๐
๑๐. ธนาคารปุ๋ยอินทรีย์	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๙๒,๒๐๐	๙๒,๒๐๐	๙๒,๒๐๐	๙๒,๒๐๐	๙๒,๒๐๐	๖๔๑,๐๐๐
๑๑. โครงการปรับปรุง คุณภาพดิน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๕,๔๐๐	๕,๔๐๐	๕,๔๐๐	๕,๔๐๐	๕,๔๐๐	๒๗,๐๐๐
๑๒. ฟื้นฟูและป้องกันการ ชะล้างพังทลายของดิน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๓,๙๕๔,๑๒๐	๓,๙๕๔,๑๒๐	๓,๙๕๔,๑๒๐	๓,๙๕๔,๑๒๐	๓,๙๕๔,๑๒๐	๑๙,๗๗๐,๖๐๐
๑๓. โครงการส่งเสริมการ ใช้สารอินทรีย์ลดการใช้ สารเคมีทางการเกษตร	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๔๒๕,๐๐๐	๔๒๕,๐๐๐	๔๒๕,๐๐๐	๔๒๕,๐๐๐	๔๒๕,๐๐๐	๒,๑๒๕,๐๐๐
๑๔. โครงการส่งเสริมการ ใช้สารอินทรีย์ลดการใช้ สารเคมีทางการเกษตรครัวไทย	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๒๐๑,๕๐๐	๒๐๑,๕๐๐	๒๐๑,๕๐๐	๒๐๑,๕๐๐	๒๐๑,๕๐๐	๑,๐๐๗,๕๐๐
๑๕. โครงการส่งเสริมและ พัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ ทางดิน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๔๔๒,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)						
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี	
๑๖. โครงการพัฒนาเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดินในศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๒๔,๙๐๐	๒๔,๙๐๐	๒๔,๙๐๐	๒๔,๙๐๐	๒๔,๙๐๐	๑๒๔,๕๐๐	
๑๗. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมงทะเลฝั่งอันดามัน	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลฝั่งอันดามัน	๑,๑๔๑,๐๐๐	๑,๑๔๑,๐๐๐	๑,๑๔๑,๐๐๐	๑,๑๔๑,๐๐๐	๑,๑๔๑,๐๐๐	๕,๗๐๕,๐๐๐	
๑๘. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมงเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต	๓๒๓,๓๐๐	๓๒๓,๓๐๐	๓๒๓,๓๐๐	๓๒๓,๓๐๐	๓๒๓,๓๐๐	๑,๖๑๖,๕๐๐	
๑๙. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำประมงผิดกฎหมาย	งบกรม	ด่านตรวจประมงภูเก็ต	๖๓๗,๐๐๐	๖๓๗,๐๐๐	๖๓๗,๐๐๐	๖๓๗,๐๐๐	๖๓๗,๐๐๐	๓,๑๘๕,๐๐๐	
๒๐. ปรับปรุงเพิ่มศักยภาพการกักเก็บอ่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ โครงการชลประทานภูเก็ต	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๕๗,๑๔๒,๕๐๐			-	-	-	๕๗,๑๔๒,๕๐๐
๒๑. ซ่อมแซมตลิ่งถนนรอบอ่างเก็บน้ำอำคลองกะทะ กมพ๒+๙๖๐ ถึง กมพ ๓+๐๖๐ ตำบลฉอง อำเภอมือเก็ด จังหวัดภูเก็ต	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๕,๘๖๙,๘๐๐	๕,๘๖๙,๘๐๐	๕,๘๖๙,๘๐๐	๕,๘๖๙,๘๐๐	๕,๘๖๙,๘๐๐	๒๙,๓๔๙,๐๐๐	

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๒ ซ่อมแซมสถานีสูบน้ำบางใหญ่-บางวาด ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๙,๙๖๗,๖๐๐	๙,๙๖๗,๖๐๐	๙,๙๖๗,๖๐๐	๙,๙๖๗,๖๐๐	๙,๙๖๗,๖๐๐	๔๙,๘๓๘,๐๐๐
๒๓. บำรุงรักษาพื้นที่บริเวณระบบสูบน้ำบางใหญ่-บางวาด ๘๘.๕ ไร่ โครงการชลประทานภูเก็ต	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๙๓๔,๕๐๐
๒๔. ปรับปรุงระบบส่งน้ำอ่างเก็บน้ำคลองกะทะ ความยาว ๓.๕๙๗ กิโลเมตร	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๔๔,๖๙๘,๐๓๐		-	-	-	๔๔,๖๙๘,๐๓๐
๒๕. บริหารการส่งน้ำของอ่างเก็บน้ำ ๓ แห่ง เพื่อการอุปโภคบริโภคจังหวัดภูเก็ต	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๒๙๑,๖๐๐	๒๙๑,๖๐๐	๒๙๑,๖๐๐	๒๙๑,๖๐๐	๒๙๑,๖๐๐	๑,๔๕๕,๐๐๐
๒๖. บำรุงรักษาทางน้ำชลประทานในจังหวัดภูเก็ต ๗ สาย ระยะรวม ๑๕.๖๙๙ กม.	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๒๓๓,๖๐๐	๒๓๓,๖๐๐	๒๓๓,๖๐๐	๒๓๓,๖๐๐	๒๓๓,๖๐๐	๑,๑๖๘,๐๐๐
๒๗. บำรุงรักษาหัวงานและระบบส่งน้ำฝายคลองพระแส้วอันเนื่องมาจากพระราชดำริ พื้นที่ ๘๘.๑๑ ไร่	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๙๓๔,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
<b>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</b>								
๑. โครงการบริหารจัดการศูนย์บริการวิชาการเกษตรและอาหารอันตามัน	-	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	-	-	-	-	-	-
๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๔๔๒,๕๐๐
๓. โครงการพัฒนาเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดินในศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๒๔,๙๐๐	๒๔,๙๐๐	๒๔,๙๐๐	๒๔,๙๐๐	๒๔,๙๐๐	๑๒๔,๕๐๐
๔. เทคโนโลยีการใส่ปุ๋ยในสับปะรดภูเก็ตในสภาพพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๒๐๕,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐	๑,๐๒๕,๐๐๐
๕. ผลิตภัณฑ์ยางพันธุ์ดี	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๑๗๗,๗๔๔	๑๗๗,๗๔๔	๑๗๗,๗๔๔	๑๗๗,๗๔๔	๑๗๗,๗๔๔	๘๘๘,๗๒๐
<b>ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว</b>								
๑. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตกุ้งมังกร กุ้งแชบ๊วย และสัตว์น้ำที่มีศักยภาพในการแข่งขันเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงชายฝั่งภูเก็ต	-	-	๑,๕๐๐,๐๐๐	-	-	๑,๕๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมงสนับสนุนการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๒,๕๐๖,๙๗๔	๒,๘๖๖,๐๐๐	๖,๑๖๐,๐๐๐	-	-	๑๑,๕๓๒,๙๗๔
๓. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมงสนับสนุนการท่องเที่ยว กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเส้นทางกุ้งมังกรเจ็ดสี ภูเก็ต	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐
๔. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๓๒,๒๐๐	๓๒,๒๐๐	๓๒,๒๐๐	๓๒,๒๐๐	๓๒,๒๐๐	๑๖๑,๐๐๐
๕. โครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านการเกษตร	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐

หมายเหตุ : แหล่งงบประมาณ ได้แก่ ๑ หมายถึง งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด  
๒ หมายถึง งบประมาณของกระทรวง/กรม  
๓ หมายถึง งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น  
๔ หมายถึง งบประมาณอื่นๆ (เอกชน กองทุน เงินกู้)

# ส่วนที่ ๕ แบบสรุปโครงการ แบบย่อ (Project idea)



### ส่วนที่ ๕

#### แบบสรุปโครงการแบบย่อ (project idea) ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด

#### ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน เชื่อมโยงการท่องเที่ยว
๒. ชื่อแผนงาน	ขับเคลื่อนสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร พืชอัตลักษณ์ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี ตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain)
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) โดยเชื่อมโยงนโยบายรัฐบาล และประเด็นการพัฒนาของจังหวัด การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service) แผนงาน ขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนและสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต</p> <p>จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองแหล่งการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นโอกาสของเกษตรกรในการผลิตอาหารรองรับการบริโภคของนักท่องเที่ยว ปัจจุบันพื้นที่ทำการเกษตรของจังหวัดภูเก็ต ๘๘,๙๕๒ ไร่ ปริมาณผลผลิตไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้บริโภค จังหวัดภูเก็ตยังมีพืชเศรษฐกิจที่เป็นอัตลักษณ์และโดดเด่น เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในท้องถิ่นและเป็นที่ยอมรับของชาวต่างชาติ คือ ทุเรียน สับปะรดภูเก็ต และส้มควาย สถานการณ์การผลิตและกาดตลาดในจังหวัดภูเก็ต ปัจจุบันมีพื้นที่ปลูกทุเรียน จำนวน ๒,๖๘๙ ไร่ ส่วนใหญ่เป็นทุเรียนพื้นเมือง มีบางส่วนเป็นทุเรียนเชิงการค้า ซึ่งทุเรียนพื้นเมืองจังหวัดภูเก็ตมีเอกลักษณ์ ปลอดภัย และรสชาติอร่อยเป็นที่ชื่นชอบของผู้บริโภค สามารถพัฒนาเชิงการค้าได้ เกษตรกรบางส่วน ยังขาดความรู้ความเข้าใจการจัดการสวนที่ดีและเหมาะสม จำเป็นต้องพัฒนาเกษตรกร ให้มีความรู้ นวัตกรรมและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มผลผลิต ที่มีคุณภาพมากขึ้น รวมถึงการคัดสรรทุเรียนคุณภาพ การส่งเสริมมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร และพัฒนาบรรจุภัณฑ์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคได้รู้จักอย่างแพร่หลาย เป็นกลยุทธ์หนึ่งในการยกระดับสินค้าให้มีมูลค่าสูงขึ้นได้ ส้มควาย มีพื้นที่ประมาณ ๑,๐๘๘ ไร่ เป็นไม้ยืนต้นพื้นเมืองที่มีการปลูกในป่าธรรมชาติ และผสมผสานกับพืชชนิดอื่นๆ ภูมิปัญญาชาวบ้านในอดีตไม่นิยมบริโภคผลสด นิยมใช้ประกอบอาหารและเป็นสมุนไพรในการดูแลสุขภาพเบื้องต้น ปัจจุบันได้มีการพัฒนาต้นพันธุ์ เทคโนโลยีการผลิต การแปรรูปเพิ่มมูลค่าด้านสุขภาพและกิจการสปา เป็นแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน รวมทั้งยกระดับ การผลิตและแปรรูปที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคและตลาด จึงเป็นโอกาสของจังหวัดภูเก็ต ในการพัฒนาส้มควายให้เป็นสินค้าอัตลักษณ์อีกชนิดหนึ่งที่มีมูลค่าสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ สับปะรดภูเก็ต มีพื้นที่ ๙๔๙ ไร่ เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของ และเป็นพืชเอกลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ตมีคุณสมบัติที่แตกต่างจากสับปะรดที่ปลูกในแหล่งอื่นคือ มีรสหวาน กลิ่นหอม เนื้อมีสีเหลืองสม่ำเสมอตลอดทั้งผล มีความกรอบมาก เยื่อใยน้อย แกนผลมีความกรอบสามารถรับประทานได้ ซึ่ง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>คุณสมบัติดังกล่าวเกิดจากความพิเศษของพื้นที่ปลูก ลักษณะสภาพภูมิศาสตร์ และภูมิปัญญาของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีความชำนาญและมีประสบการณ์การปลูกอันยาวนาน สับปะรดภูเก็ตจึงได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทำให้ได้รับการคุ้มครองในการแข่งขันการตลาด ซึ่งผู้ประกอบการจากแหล่งอื่นไม่สามารถจะใช้คำว่าสับปะรดภูเก็ตได้ จึงเป็นโอกาสของเกษตรกรและผู้ประกอบการสับปะรดภูเก็ต ในยกระดับให้เป็นสินค้าพรีเมียมสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและจำเป็นต้องกำกับดูแลและควบคุมให้มีคุณภาพสม่ำเสมอตามข้อกำหนด GI</p> <p>ซึ่งนอกจากการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่อัตลักษณ์ ให้เป็นสินค้ามีมูลค่าแล้ว การส่งเสริมการเกษตรให้ความรู้การเพาะปลูกพืชผักกินเองที่สามารถทำได้ในสังคมเมืองที่มีพื้นที่จำกัด มีผักปลอดภัยเพื่อบริโภค ส่งเสริมทำการเกษตรเสริมสุขภาพ ให้มีความแข็งแรง สร้างความสุข ก่อให้เกิดรายได้แก่ผู้ผลิต รวมทั้ง สนับสนุนให้สถานศึกษาได้ส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนนักศึกษา เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารในระยะสั้นและระยะยาว เตรียมรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต และเป็นการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของเยาวชนและเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงทางการเกษตรในชุมชน สนับสนุนแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> <li>๑. เพื่อพัฒนาระดับการผลิตสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องให้มีศักยภาพในการแข่งขัน เป็นสินค้ามูลค่าสูง</li> <li>๒. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเกษตรและการผลิตพืชปลอดภัยสอดคล้องกับวิถีคนเมือง</li> <li>๓. เพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตร</li> <li>๔. เพื่อประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรอัตลักษณ์และผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพของจังหวัดภูเก็ต และสร้างรายได้แก่เกษตรกร กลุ่มยุวเกษตรกร Young smart farmer วิสาหกิจชุมชน กลุ่มองค์กรเกษตรกรและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง</li> </ol>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<ol style="list-style-type: none"> <li>๑. มีเกษตรกรและผู้สนใจที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ นำความรู้ไปใช้ในการเพิ่มคุณภาพการผลิต</li> <li>๒. มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมต้นแบบ จำนวน ๓ แห่ง</li> <li>๓. ระดับความสำเร็จของการสร้างการรับรู้การประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๑ ครั้ง</li> </ol>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>เกษตรกร ในพื้นที่อำเภอถลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	<p><b>กิจกรรมหลักที่ ๑</b> ส่งเสริมและพัฒนาทุเรียนให้มีศักยภาพในการแข่งขันและสนับสนุนการท่องเที่ยว งบประมาณ ๙๗๘,๕๐๐ บาท</p> <p><b>กิจกรรมหลักที่ ๒</b> ส่งเสริมการเลี้ยงผึ้งและชันโรง งบประมาณ ๑๙๖,๐๐๐ บาท</p> <p><b>กิจกรรมหลักที่ ๓</b> นวัตกรรมเกษตรเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิตสินค้าเกษตร งบประมาณ ๑๓๗,๒๐๐ บาท</p> <p><b>กิจกรรมหลักที่ ๔</b> ส่งเสริมการปลูกพืชผักในสถานศึกษา งบประมาณ ๒๔๘,๓๐๐ บาท</p>
<p>๙. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>๑ ปี ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๗- เดือนกันยายน ๒๕๖๘</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๓,๓๒๓,๑๐๐ บาท</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. เกษตรและผู้สนใจ จำนวน ๕๑๐ ราย ได้รับการอบรม</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๒. มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จำนวน ๓ แห่ง</p> <p>๓. มีการประชาสัมพันธ์สินค้าและผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๑ ครั้ง</p> <p>๔. มีสถานศึกษาจำนวน ๑๐ แห่ง ดำเนินกิจกรรมปลูกผักปลอดภัยเป็นต้นแบบ</p>
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรและผู้สนใจที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ นำความรู้ไปใช้ในการเพิ่มคุณภาพการผลิต</p> <p>๒. เกษตรกรและผู้สนใจที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต</p> <p>๓. มีการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๑ ครั้ง ผู้เข้าร่วมโครงการ มีรายได้ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ บาท/ราย</p> <p>๔. มีการขยายผลการปลูกผักปลอดภัยในสถานศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๕ แห่ง</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดโรคเพื่อเสริมสร้างสุขภาพเกษตรกร
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานบูรณาการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาบริการของรัฐให้สามารถรับรองการแข่งขันได้และหนุนเสริมเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต
๔. หลักการและเหตุผล	<p>การพัฒนาชาติที่สำคัญคือการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ ตลอดจนมีความสามารถในการเรียนรู้ เพื่อให้มีศักยภาพสูงสุดอันเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาอย่างยั่งยืน อันดับแรกของการพัฒนาคน คือการพัฒนาด้านสุขภาพอนามัยเพราะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญาตลอดจนคุณธรรมและจริยธรรม อาหารนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรมีความต้องการอาหารครบทุกหมู่ซึ่งสอดคล้องแนวทางยุทธศาสตร์ชาติที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ทำให้สุขภาพะ คุณภาพชีวิตดีพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย พัฒนาคคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ</p> <p>สารประกอบในไข่ไก่มีคุณประโยชน์ ไข่ทั้งฟองมีน้ำเป็นส่วนประกอบหลักประมาณร้อยละ ๖๖ โปรตีน ร้อยละ ๑๒ ไขมัน ร้อยละ ๑๐ คาร์โบไฮเดรตและเถ้าประมาณร้อยละ ๑ นอกจากนี้สารอาหารที่ให้พลังงานแล้วไข่แดงยังมีแหล่งวิตามินเอและบี ๑๒ และเป็นแหล่งอาหารที่มีแร่ธาตุเหล็กด้วย ทำให้เกษตรกรได้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ก็จะทำให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ไม่มีอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพ นอกจากนี้โครงการยังได้มุ่งเน้นให้เชื่อมโยงส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ เชื่อมโยงการเรียนรู้การตลาดการค้าขายเพิ่มรายได้ลดค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน</p> <p>ดังนั้น สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ตจึงเสนอโครงการนี้ขึ้นมาเพื่อให้เกษตรกรได้รับประทานอาหารที่มีสารอาหารครบทุกหมู่ทำให้เป็นผู้มีสุขภาพอนามัยแข็งแรงและสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> <li>๑. เพื่อส่งเสริมโภชนาที่ดีแก่เกษตรกร</li> <li>๒. เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายให้แก่เกษตรกรในชีวิตประจำวัน</li> <li>๓. เพื่อเกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเพียงพอและเหมาะสมต่อความต้องการ</li> </ol>
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> <li>๑. เกษตรกรมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์</li> <li>๒. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มและลดค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน</li> <li>๓. เกษตรกรได้รับสารอาหารครบถ้วนที่มีคุณค่าทั้ง ๕ หมู่</li> </ol>
๗. พื้นที่เป้าหมาย	<p>เกษตรกร อำเภอถลาง</p> <p>เกษตรกร อำเภอเมืองภูเก็ต</p> <p>เกษตรกร อำเภอกะทู้</p>
๘. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่เพื่อสุขภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
	กิจกรรม อบรมการเลี้ยงไก่ไข่ให้เกษตรกร จำนวน ๒๕๐ คน งบประมาณ ๓,๓๒๓,๑๐๐ บาท
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ปี ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๗- เดือนกันยายน ๒๕๖๘
๑๑. งบประมาณ	๓,๓๒๓,๑๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑.เกษตรกรมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ๒.เกษตรกรมีรายได้เพิ่มและลดค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ๓.เกษตรกรได้รับสารอาหารครบถ้วนที่มีคุณค่าทั้ง ๕ หมู่ ๔.เกษตรกรมั่นใจในการประกอบอาชีพเลี้ยงไก่ไข่
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑.เพิ่มแหล่งอาหารโปรตีนให้กับเกษตรกร ๒.ส่งเสริมให้เกษตรกร เรียนรู้ จากสภาพความเป็นจริงสามารถบูรณาการเรียนรู้ได้หลากหลายและเรียนรู้ได้รอบด้าน ๓.พื้นที่หลังบ้านของเกษตรกรได้ใช้ประโยชน์ทางเกษตรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ๔.ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านเกษตรให้กับเกษตรกรโดยเฉพาะการเลี้ยงไก่ไข่เพื่อสุขภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาดแพะนมแพะเนื้อ เพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต
๒. ชื่อแผนงาน	ขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนและสินค้าที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต
๓. แนวทางการพัฒนา	สร้างนวัตกรรมทางการเกษตรของจังหวัดที่มีศักยภาพที่แข่งขันได้ พร้อมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เศรษฐกิจชุมชน บนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ภูเก็ต
๔. หลักการและเหตุผล	<p>เนื่องจากเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตที่ผ่านมาอาศัยการท่องเที่ยวเป็นรายได้หลัก การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และแนวโน้มการหดตัวของเศรษฐกิจโลกได้รับผลกระทบโดยตรงต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตและทั้งประเทศ ไม่สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้ ทำให้ระบบเศรษฐกิจของไทยในช่วงนี้เหลือเพียงการใช้ทรัพยากรของภาครัฐและความสามารถในการจัดการทรัพยากรในการพยุงเศรษฐกิจ ขณะที่วิกฤตที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบเป็นวงกว้างโดยเฉพาะการจ้างงานการประกอบอาชีพของประชาชนและการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ทำให้ในระยะสั้นจำเป็นต้องลดผลกระทบของประชาชนในภาคส่วนต่างๆของสังคมและให้ความช่วยเหลือเพื่อให้สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องมีการฟื้นฟูและสร้างเศรษฐกิจภายในท้องถิ่นและชุมชนแพะนับเป็นสินค้าเกษตรหลักตัวหนึ่งของจังหวัดภูเก็ตสามารถเลี้ยงเพื่อให้ผลผลิตทั้งเนื้อและนม สามารถขยายพันธุ์ได้ในรอบปี แพะเนื้อและแพะนมเป็นผลผลิตที่สามารถนำไปผลิตเป็นอาหารหรือขนมหลากหลายเมนู อีกทั้งนมแพะสามารถนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆเป็นส่วนประกอบของเครื่องสำอางสร้างมูลค่าเพิ่มและเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชนที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวหรือภาคบริการอื่น การเพิ่มศักยภาพการผลิตและการตลาด สร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิตโดยได้รับการสนับสนุนเทคโนโลยี การจัดการปัจจัยการผลิตสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการปรับระบบการผลิตยกระดับมาตรฐานมีคุณภาพ สร้างความปลอดภัยรวมทั้งการสร้างการเข้าถึงช่องทางการตลาด</p> <p>เกษตรกรชาวภูเก็ตเลี้ยงแพะมาช้านาน มีปราชญ์เกษตรที่มีองค์ความรู้ระดับชาติและต่อยอดการพัฒนาเกษตรกรศูนย์เรียนรู้หลักฟาร์มต้นแบบ กลุ่ม เครือข่ายเกษตรกรและผู้สนใจเป็นการสร้างโอกาส สร้างความมั่นใจในอาชีพที่จะก่อให้เกิดรายได้โดยได้ลดต้นทุนและรายจ่ายในการดำเนินการได้มีโอกาสสร้างงานสร้างอาชีพที่มั่นคงอยู่ในสังคมและชุมชนตนเอง</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องให้มีศักยภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
	ในการแข่งขันเป็นสินค้ามูลค่าสูงและมีคุณค่า ๒. เพื่อพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์แพะนม-แพะเนื้อ ให้ได้มาตรฐานสากล สร้างมาตรฐานสินค้าและเอกลักษณ์เฉพาะสินค้าของจังหวัดภูเก็ต
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการจำนวน ๕ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ๒. พัฒนาระบบการผลิตและการแปรรูปผลิตภัณฑ์แพะต้นแบบ ๑ กลุ่ม ๓. มีสินค้าแปรรูปผลิตภัณฑ์มีแบรนด์และเอกลักษณ์เฉพาะไม่น้อยกว่า ๕ ผลิตภัณฑ์
๗. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอถลาง/อำเภอเมืองภูเก็ต/อำเภอกะทู้
๘. กิจกรรมหลัก	เพิ่มศักยภาพการผลิตแพะและเชื่อมโยงการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว กิจกรรมย่อยที่ ๑ พัฒนาเครือข่ายการผลิตและการตลาดแพะ งบประมาณ ๑,๒๘๑,๘๐๐ บาท กิจกรรมย่อยที่ ๒ ป้องกันโรคข้ออักเสบและสมองอักเสบในแพะ (CAE) และคลินิกแพะ งบประมาณ ๖๙๖,๐๐๐ บาท กิจกรรมย่อยที่ ๓ พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากแพะนมแพะเนื้อ งบประมาณ ๗๒,๙๐๐ บาท
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ปี ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๗-เดือนกันยายน ๒๕๖๘
๑๑. งบประมาณ	๒,๑๑๐,๗๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. พัฒนาฟาร์มมาตรฐานต้นแบบ ๕ ฟาร์มของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดภูเก็ต ๒. มีสินค้าแปรรูปผลิตภัณฑ์มีแบรนด์และเอกลักษณ์เฉพาะไม่น้อยกว่า ๕ ผลิตภัณฑ์
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. มีผลิตภัณฑ์จากแพะ นมแพะที่มีคุณภาพออกสู่ท้องตลาดเป็นที่รู้จักกับนักท่องเที่ยวและผู้บริโภคทั่วไป ๒. เกษตรกรและผู้ประกอบการมีความมั่นคงในอาชีพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อเป็นแหล่งอาหารโปรตีนสำหรับการบริโภคและสร้างรายได้ภายในครัวเรือน และโรงเรียน
๒. ชื่อแผนงาน	ขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนและสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต
๓. แนวทางการพัฒนา	สร้างนวัตกรรมทางการเกษตรของจังหวัดที่มีศักยภาพที่แข่งขันได้ พร้อมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเศรษฐกิจชุมชน บนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของภูเก็ต
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันมิติทางเศรษฐกิจของประเทศไทยยังคงประเด็นที่มีความท้าทายในการพัฒนา เนื่องจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มที่โดยเฉพาะด้านการเกษตรซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญ การพัฒนาภาคการเกษตรให้มีศักยภาพและมีขีดความสามารถทางการแข่งขันจึงเป็นปัจจัยสำคัญแห่งความสำเร็จที่ส่งเสริมให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่าง ๆ บรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามเป้าหมาย โดยเฉพาะด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร การกระจายรายได้สู่ชุมชน และเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นโดยคำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐบาลได้ให้ความสำคัญงานด้านการเกษตรโดยมีการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับทุนทางสังคมและบริบทของพื้นที่บนฐานการใช้ภูมิปัญญา องค์ความรู้ทางวิชาการและนวัตกรรม สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน อีกทั้งร่างกรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ของภาคใต้ ซึ่งมีทิศทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพควบคู่กับการพัฒนาแหล่งผลิตสินค้าการเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูงสำหรับเชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค ทั้งนี้เนื่องจากการประสบปัญหาวิกฤติการแพร่ระบาดของโรค covid ๑๙ ที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะจังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญระดับโลก โดยในแต่ละปีมีชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวและอยู่อาศัยชั่วคราวไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านคน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงถือเป็นรายได้หลักของจังหวัดภูเก็ต (ร้อยละ ๘๐) ดังนั้นจึงเป็นความท้าทายของประชาชนในจังหวัดภูเก็ตที่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ที่แตกต่างจากอดีต หรือเรียกว่า "New Normal" และเรียนรู้วิกฤตินี้ให้เป็นโอกาสในการปรับเปลี่ยนแนวทางการสร้างรายได้ สร้างอาชีพเพื่อให้มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น</p>



หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในครัวเรือนเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะสามารถช่วยลดรายจ่ายด้านอาหารของครัวเรือน และสร้างรายได้ให้ครัวเรือนได้ และโดยครัวเรือนในจังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด การเลี้ยงสัตว์น้ำโดยใช้พื้นที่น้อยจึงเป็นทางเลือกที่ดี นอกจากนี้การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในโรงเรียนจะเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียน บุคลากรในโรงเรียนและประชาชนทั่วไป ส่งผลให้มีความสนใจนำองค์ความรู้ไปปรับใช้กับครัวเรือนของตนเองได้</p>
<p><b>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</b></p>	<p>๕.๑ เพื่อให้ความรู้และส่งเสริมให้เกษตรกรครัวเรือนยากจนที่มีปัญหาความต้องการมิติด้านรายได้ภายใต้ระบบ TPMAP และเกษตรกรทั่วไป เลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อเป็นแหล่งอาหารโปรตีนสำหรับการบริโภคภายในครัวเรือน</p> <p>๕.๒ เพื่อลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ให้แก่ครัวเรือนในจังหวัดภูเก็ต</p> <p>๕.๓ เพื่อสร้างอาชีพด้านการเลี้ยงสัตว์น้ำในครัวเรือนจังหวัดภูเก็ต</p> <p>๕.๔ เพื่อสร้างแหล่งเรียนรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์น้ำโดยใช้พื้นที่น้อยในโรงเรียนและศูนย์เรียนรู้การเพาะเลี้ยงปลาสดในชุมชน</p>
<p><b>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</b></p>	<p>๖.๑ เกษตรกรครัวเรือนยากจนที่มีปัญหาความต้องการมิติด้านรายได้ภายใต้ระบบ TPMAP และเกษตรกรทั่วไป นักเรียนและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนได้รับความรู้ด้านการเลี้ยงปลาและการเพาะเลี้ยงปลาสด จำนวน ๓๐๐ ราย</p> <p>๖.๒ เกษตรกรครัวเรือนยากจนที่มีปัญหาความต้องการมิติด้านรายได้ภายใต้ระบบ TPMAP และเกษตรกรทั่วไป จำนวน ๕๐ ราย และโรงเรียน จำนวน ๑๐ แห่ง ได้รับการส่งเสริมการเลี้ยงปลาและการเพาะเลี้ยงปลาสด ในครัวเรือนและโรงเรียนตามลำดับ</p>
<p><b>๗. พื้นที่เป้าหมาย</b></p>	<p>อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอถลาง และอำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต</p>
<p><b>๘. กิจกรรมหลัก</b></p>	<p>ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์</p>
<p><b>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</b> งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมการเลี้ยงปลาและการเพาะเลี้ยงปลาสด</p> <p>๓๙๙,๙๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต</p> <p>-</p>
<p><b>๙. หน่วยงานดำเนินการ</b></p>	<p>สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต</p>
<p><b>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</b></p>	<p>๑ ปี (ตุลาคม ๒๕๖๗ ถึงกันยายน ๒๕๖๘)</p>
<p><b>๑๑. งบประมาณ</b></p>	<p>๓๙๙,๙๐๐ บาท</p>
<p><b>๑๒. ผลผลิต (Output)</b></p>	<p>๑๒.๑ เกษตรกรได้รับการพัฒนาอาชีพ จำนวน ๕๐ ราย</p> <p>๑๒.๒ โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์น้ำโดยใช้พื้นที่น้อย จำนวน ๑๐ แห่ง</p> <p>๑๒.๓ เกษตรกรมีแหล่งอาหารโปรตีนสำหรับการบริโภคภายในครัวเรือน</p> <p>๑๒.๔ สามารถลดค่าใช้จ่ายด้านอาหารของครัวเรือนได้มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๕</p> <p>๑๒.๕ เกษตรกรมีรายได้จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p>
<p><b>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ</b></p>	<p>๑๓.๑ บรรเทาปัญหาความยากจนของครัวเรือนเกษตรกร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
(Outcome)	ตามแนวทางการแก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนภายใต้ระบบ TPMAF ๑๓.๒ สร้างแรงจูงใจให้นักเรียน บุคลากรของโรงเรียน และประชาชนทั่วไป สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้กับครัวเรือนของตนเองได้ ๑๓.๓ สร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการค้าและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาทูน่าในภูมิภาคอาเซียน (Tuna Hub Asean)
๒. ชื่อแผนงาน	ขับเคลื่อนสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการค้าปลา Tuna ในภูมิภาค ASEAN เพื่อเป็นธุรกิจอีกสาขาหนึ่งของจังหวัดภูเก็ตทั้งในและภายนอกประเทศ
๔. หลักการและเหตุผล	<p>สืบเนื่องจากการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ณ จังหวัดภูเก็ต ระหว่างนายกรัฐมนตรีกับผู้ว่าราชการจังหวัดผู้แทนภาคเอกชน และผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ภูเก็ต กระบี่ ตรัง พังงา ระนอง และสตูล) ด้านการเยียวยาฟื้นฟู และช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ในด้านการเกษตร โดยมีประเด็นการขอรับการสนับสนุนทำประมงนอกน่านน้ำ เช่น ปลาทูน่า เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยมีข้อเสนอในการดำเนินการแบ่งเป็น ๒ ระยะประกอบด้วยระยะที่ ๑ ดังนี้ ๑) ขอลดหรือยกเลิกภาษีนำเข้ายานพาหนะเรือประมงต่างชาติดังนี้ ๑) ขอลดหรือยกเลิกภาษีนำเข้ายานพาหนะเรือประมงต่างชาติของกรมศุลกากร/กรมเจ้าท่าในกรณีที่นำยานพาหนะเข้ามาเพื่อจอดทะเบียนเป็นเรือประมงสัญชาติไทย๓) ขอให้งดเว้นภาษีนำเข้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำแช่แข็งทุกประเภทเพื่อนำเข้ามาใช้เป็นเหยื่อตกปลาสำหรับเรือเบ็ดราวปลาทูน่า ๔) ขอสนับสนุนให้เรือเบ็ดราวทูน่า สามารถร่วมโครงการน้ำมันช่วยเหลือชาวประมง ๕) ขอให้รัฐบาลส่งเสริม/สนับสนุนการกู้ยืมเงินกับธนาคารของรัฐ ในอัตราดอกเบี้ยต่ำสำหรับโครงการเรือเบ็ดราวปลาทูน่า ๖) เมื่อสามารถเปลี่ยนเรือเบ็ดราวปลาทูน่าเป็นสัญชาติไทยได้แล้ว ให้สามารถเข้าไปจับปลาในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (EEZ) ได้ ซึ่งนายกรัฐมนตรี มีข้อสั่งการมอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมประมงในฐานะเลขานุการคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติประสานกระทรวงคมนาคม กระทรวงการคลัง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาในรายละเอียดดังกล่าวการขอรับการสนับสนุนให้มีการทำประมงนอกน่านน้ำ เช่น ปลาทูน่า เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>และเสนอคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติพิจารณาตามขั้นตอนต่อไป</p> <p><b>สรุปสาระสำคัญ</b></p> <p><b>สภาพปัญหา / ความต้องการ :</b> จังหวัดภูเก็ตได้รวบรวมความเห็นที่ประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ณ จังหวัดภูเก็ต เสนอต่อคณะอนุกรรมการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย เพื่อพิจารณาอบหมายคณะทำงานจัดทำนโยบายการพัฒนา การส่งเสริมการแก้ไขปัญหาการประมงในน่านน้ำไทย การประมงน่านน้ำไทย และอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงพิจารณาแนวทางในการส่งเสริมการทำประมงและเป็นศูนย์กลางในการค้าปลาหูฉลามของจังหวัดภูเก็ต ในปัจจุบันพบว่าหน่วยงานภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องยังไม่เกิดการรับรู้การทบทวนกฎระเบียบเกี่ยวกับการค้าการลงทุนและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาหูฉลาม จึงต้องการสร้างการรับรู้ และการทบทวนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง</p> <p><b>ความเร่งด่วน :</b> มีความจำเป็นเร่งด่วนด้วยมูลเหตุจังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ทำให้เกิดกระแสความต้องการสินค้าประมงของผู้ที่เข้ามาอยู่อาศัยและนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตมีมากด้วยเช่นกัน การพัฒนาภาคเกษตรจำเป็นต้องยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าประมง ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค โดยการสร้างการรับรู้ทบทวนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมการลงทุนในผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาหูฉลามของภาคเอกชนให้มากขึ้น เป็นศูนย์กลางการค้าปลาหูฉลามในภูมิภาคอาเซียน ตลอดจนเป็นแหล่งรายได้ที่มั่นคงของจังหวัดอีกสาขาหนึ่ง</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาองค์ความรู้การทบทวนกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมการลงทุนในผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาหูฉลามของภาคเอกชนให้มากขึ้น เป็นศูนย์กลางการค้าปลาหูฉลามในภูมิภาคอาเซียนตลอดจนเป็นแหล่งรายได้ที่มั่นคงของจังหวัดอีกสาขาหนึ่ง
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมสัมมนาเมืองค์ความรู้เกี่ยวกับการทบทวนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และการค้าการลงทุนในผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาหูฉลาม
๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดในพื้นที่อันดามัน
๘. กิจกรรมหลัก	การสัมมนาเชิงปฏิบัติการสร้างการรับรู้ ทบทวนกฎ ระเบียบ

หัวข้อ	รายละเอียด
	เกี่ยวกับการค้าและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาทูน่า เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในภาคเอกชน
<b>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</b>  งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การสัมมนาเชิงปฏิบัติการสร้างการรับรู้ ทบthonกฎ ระเบียบ เกี่ยวกับการค้าและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาทูน่า เพื่อส่งเสริมให้ เกิดการลงทุนในภาคเอกชน ๒๕๖,๒๐๐ บาท สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต, หน่วยงานภาคเอกชน
<b>๙. หน่วยงานดำเนินการ</b>	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
<b>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนิน โครงการ</b>	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘)
<b>๑๑. งบประมาณ</b>	๒๕๖,๒๐๐ บาท
<b>๑๒. ผลผลิต (Output)</b>	๑๒.๑ ผู้เข้าร่วมสัมมนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการทบทวน กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และการค้าการลงทุนในผลิตภัณฑ์แปรรูป จากปลาทูน่า
<b>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ (Outcome)</b>	๑๓.๑ สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบข้องกับการ ประกอบกิจการด้านทูน่า ๑๓.๒ สร้างมูลค่าเพิ่มและเพิ่มการค้าการลงทุนในผลิตภัณฑ์ แปรรูปปลาทูน่า

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
๒. ชื่อแผนงาน	ภูเก็ต เกาะสะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Phuket Clean & Green island)
๓. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโต ที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Smart City)
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันความหลากหลายแห่งศักยภาพของทรัพยากร เช่น พันธุกรรมพืช สัตว์ และ สัตว์น้ำ ภายในจังหวัดภูเก็ตมีแนวโน้มลดลงหรือมีโอกาสสูญพันธุ์ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น โดยการขาดการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ จึงเห็นความสำคัญในการสร้างจิตสำนึกให้กับนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปในพื้นที่ช่วยกันในการอนุรักษ์ พันธุ์ ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เก็บรวบรวมข้อมูลและบันทึกข้อมูลพันธุกรรม ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งจัดหาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จากภูเขาสู่ท้องทะเลของจังหวัด เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ไว้ซึ่ง ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>จังหวัดภูเก็ตเป็นเป้าหมายในการท่องเที่ยว มีประเพณี วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ เฉพาะ มีวิถีชีวิตผูกพันกับธรรมชาติตั้งแต่ใต้ท้องทะเลถึงยอดเขา ปัจจุบันมีการพัฒนา การท่องเที่ยวและอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น มีผลทำให้ทรัพยากรธรรมชาติภายในจังหวัดภูเก็ตมี แนวโน้มลดลง หรือมีโอกาสสูญพันธุ์ ได้แก่ พรรณพืช ป่าไม้ สัตว์ สัตว์น้ำ ทรัพยากรธรณี ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ทั้งนี้เนื่องจากขาดการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ จึงเห็นความสำคัญในการสร้างจิตสำนึกให้กับนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ในพื้นที่ช่วยกันในการอนุรักษ์พันธุ์ ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เก็บ รวบรวมข้อมูลและบันทึกข้อมูลพันธุกรรม ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งจัดหา แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จากภูเขาสู่ท้องทะเลของจังหวัด เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ไว้ซึ่ง ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> <li>๑. เพื่อสนองพระราชดำริโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ (อพ.สธ.)</li> <li>๒. เพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกแก่เยาวชน ประชาชน ในการอนุรักษ์ ตระหนักและ ทราบถึงประโยชน์ของพรรณพืชท้องถิ่น และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน</li> <li>๓. เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจแก่เยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับแนว ทางการพัฒนาจังหวัดในการพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นเมืองที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างยั่งยืน</li> <li>๔. เพื่อให้นักเรียน มีความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้และ สัตว์ ป่า เกิดความรัก ความหวงแหน และมีจิตสำนึกในด้านการอนุรักษ์</li> <li>๕. เพื่อให้เกิดความร่วมมือในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ระหว่างหน่วยงาน ด้านการอนุรักษ์ นักเรียน โรงเรียน และชุมชนในพื้นที่</li> <li>๖. เพื่อให้โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการจัดทำศูนย์การเรียนรู้สวนพฤกษศาสตร์ใน โรงเรียนเพื่อเป็นแหล่งรวบรวมพรรณไม้ ข้อมูลพรรณไม้ และการเก็บรักษา เพื่อ ประโยชน์ทางการศึกษาและเผยแพร่สู่ภายนอก</li> <li>๗. เพื่อให้โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้สวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน สร้างสรรค์ภูมิปัญญา และสร้างจิตสำนึกรักทรัพยากรธรรมชาติ</li> <li>๘. เพื่อให้โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีระบบฐานข้อมูลพันธุกรรมพืชที่มีอยู่ใน</li> </ol>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>โรงเรียน และท้องถิ่นและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์งานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน</p> <p>๙. เพื่อรวบรวม และอนุรักษ์พันธุ์พืชในท้องถิ่นที่มีประโยชน์และหายาก และศึกษาระบบนิเวศและการเจริญเติบโตของผักลิ้นห่าน พันธุ์ไม้ป่าพรุ พันธุ์ไม้ท้องถิ่น และพืชสมุนไพรของท้องถิ่น</p> <p>๑๐. เพื่อให้สวนพฤกษศาสตร์เป็นแหล่งที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี</p> <p>๑๑. เพื่อพัฒนาครู บุคลากร นักเรียน ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการให้ได้รับความรู้ด้านงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน</p> <p>๑๒. เพื่อบริหารจัดการสวนพฤกษศาสตร์ได้อย่างเป็นระบบ ได้แก่ การจัดแบ่งโซนหมวดหมู่ สายพันธุ์ ป้ายระบุสายพันธุ์ และรายละเอียดสายพันธุ์ที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม</p> <p>๑๓. เพื่อเข้าร่วมจัดนิทรรศการงานประชุมวิชาการและนิทรรศการทรัพยากรไทย : หวนดูทรัพย์สิ่งสินตน ณ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่</p> <p>๑๔. เพื่อให้หน่วยงานมีความรู้ความเข้าใจตามแนวทางการดำเนินงานของจังหวัดภูเก็ต เพื่อให้เกิดความสำเร็จโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี</p> <p>๑๕. เพื่อติดตามผลการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี</p>
<b>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</b>	<p>๑) ร้อยละ ๗๐ ของพันธุ์ไม้ที่ขยายได้รับการแจกจ่ายไปยังประชาชนทั่วไปและกลุ่มโรงเรียนเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ</p> <p>๒) การอนุรักษ์หน้าวัวเปลวเทียนให้คงอยู่ในสภาพพื้นที่จังหวัดภูเก็ต จำนวน ๒,๐๐๐ ต้น</p> <p>๓) เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการได้รับสื่อประชาสัมพันธ์ และได้รับองค์ความรู้จากการเข้าค่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ไม่น้อยกว่า ๑,๐๕๐ คน</p> <p>๔) ร้อยละ ๗๐ ของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญประโยชน์ ผลกระทบ และการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า</p> <p>๕) ร้อยละ ๙๐ ของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการได้รับความรู้และความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>๖) ร้อยละ ๘๐ ของนักเรียนศึกษาแหล่งเรียนรู้อนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ</p> <p>๗) ร้อยละ ๓๐ นักเรียนและคณะครูร่วมกันปลูกพืชเพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้อนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ ระดับความสำเร็จของการรวบรวมจัดทำศูนย์การเรียนรู้สวนพฤกษศาสตร์ในโรงเรียน</p> <p>๘) นักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนตลอดจนผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา ผู้นำชุมชน มีความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นจากพันธุ์พืชในชุมชน</p> <p>๙) ระดับความสำเร็จของโรงเรียนที่สามารถศึกษาระบบนิเวศและการเจริญเติบโตของผักลิ้นห่าน พันธุ์ไม้ป่าพรุ พันธุ์ไม้ท้องถิ่น และพืชสมุนไพรของท้องถิ่น</p> <p>๑๐) นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการจัดทำสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน</p> <p>๑๑) นักเรียน ครู และผู้ปกครอง มีความพึงพอใจมากต่อโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๑๒) การจัดนิทรรศการงานประชุมวิชาการและนิทรรศการทรัพยากรไทย : หวนดูทรัพย์สินอันมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๑ ครั้ง</p> <p>๑๓) การประชุมเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจตามแนวทางการดำเนินงานของจังหวัดภูเก็ต โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จำนวน ๓ ครั้ง</p> <p>๑๔) การติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดภูเก็ต จำนวน ๒ ครั้ง</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>๑. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต เลขที่ ๔๔ ถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต</p> <p>๒. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต เลขที่ ๑๖๖ หมู่ที่ ๙ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต</p> <p>๓. ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาพระแทว เลขที่ ๒๕๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต</p> <p>๔. ศูนย์ปฏิบัติการอุทยานแห่งชาติทางทะเลที่ ๒ จังหวัดภูเก็ต เลขที่ ๙๒/๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต</p> <p>๕. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต เลขที่ ๔/๔ ถนนแม่หลวน ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต</p> <p>๖. โรงเรียนบ้านไม้ขาว หมู่ที่ ๔ บ้านไม้ขาว ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต</p> <p>๗. โรงเรียนบ้านป่าคอก ตำบลป่าคอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต</p> <p>๘. โรงเรียนท่าฉัตรไชย ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต</p> <p>๙. โรงเรียนสตรีภูเก็ต เลขที่ ๑ ถนนดำรง ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต</p> <p>๑๐. วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ถนนเยาวราช ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	<p>๑. กิจกรรมการอนุรักษ์หน้าวัวเปลวเทียนภูเก็ตสู่ท้องถิ่น</p> <p>๒. กิจกรรมการขยายพันธุ์พันธุกรรมพืชที่ปลูกรักษาไว้</p> <p>๓. กิจกรรมเข้าค่ายเยาวชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>๔. กิจกรรมครูป่าไม้</p> <p>๕. กิจกรรมสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนอนุรักษ์พืชท้องถิ่นผักลิ้นห่าน</p> <p>๖. กิจกรรมสร้างแหล่งเรียนรู้พันธุ์ไม้ป่าพรุและพันธุ์ไม้ท้องถิ่น</p> <p>๗. กิจกรรมสรรค์สร้างแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติ</p> <p>๘. กิจกรรมศึกษาลักษณะการเจริญเติบโตต้นโทะ</p> <p>๙. กิจกรรมเสริมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑๐. กิจกรรมการจัดนิทรรศการงานประชุมวิชาการและนิทรรศการทรัพยากรไทย : หวนดูทรัพย์สินอันมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ของจังหวัดภูเก็ต</p> <p>๑๑. กิจกรรมเพิ่มศักยภาพโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘</p>
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การอนุรักษ์หน้าวัวเปลวเทียนภูเก็ตสู่ท้องถิ่น</p> <p>๑๕๖,๒๖๐ บาท</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p>	<p>การขยายพันธุ์พันธุกรรมพืชที่ปลูกรักษาไว้</p>



หัวข้อ	รายละเอียด
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๓๒,๘๗๕ บาท ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต
<b>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</b> งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เข้าค่ายเยาวชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ๗๐๔,๗๐๐ บาท ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาพระแทว ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาพระแทว
<b>๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔</b> งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ครูป่าไม้ ๑๔๐,๗๕๐ บาท ศูนย์ปฏิบัติการอุทยานแห่งชาติทางทะเลที่ ๒ จังหวัดภูเก็ต ศูนย์ปฏิบัติการอุทยานแห่งชาติทางทะเลที่ ๒ จังหวัดภูเก็ต
<b>๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕</b> งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนอนุรักษ์พืชท้องถิ่นผักลิ้นห่าน ๓๐๘,๘๐๐ บาท โรงเรียนบ้านไม้ขาว สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต
<b>๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖</b> งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สร้างแหล่งเรียนรู้พันธุ์ไม้ป่าพรุและพันธุ์ไม้ท้องถิ่น ๑๒๘,๖๕๐ บาท โรงเรียนบ้านป่าคอก สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต
<b>๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗</b> งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สรรค์สร้างแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติ ๑๕๕,๕๐๐ บาท โรงเรียนบ้านท่าฉัตรไชย สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต
<b>๘.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘</b> งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศึกษาลักษณะการเจริญเติบโตต้นโทะ ๔๐๗,๒๖๐ บาท โรงเรียนสตรีภูเก็ต สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต
<b>๘.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙</b> งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เสริมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๘๕,๖๐๐ บาท วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต
<b>๘.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑๐</b> งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การจัดนิทรรศการงานประชุมวิชาการและนิทรรศการทรัพยากรไทย : หวนดูทรัพย์สิ่ง สินตน ณ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ ๒๔๔,๗๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
<b>๘.๑๑ กิจกรรมหลักที่ ๑๑</b> งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มศักยภาพโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ๕๒,๕๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
<b>๙. หน่วยงานดำเนินงาน</b>	๑. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ๓. ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาพระแทว ๔. ศูนย์ปฏิบัติการอุทยานแห่งชาติทางทะเลที่ ๒ จังหวัดภูเก็ต ๕. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต ๖. โรงเรียนบ้านไม้ขาว ๗. โรงเรียนบ้านป่าคลอก ๘. โรงเรียนท่าฉัตรไชย ๙. โรงเรียนสตรีภูเก็ต ๑๐. วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๗-กันยายน ๒๕๖๘
๙. งบประมาณ	๒,๔๑๗,๖๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑) มีพันธุ์ไม้ในโครงการสำหรับแจกจ่ายแก่ประชาชนทั่วไปและกลุ่มเป้าหมายจำนวน ๒,๐๐๐ ต้น ๒) การกระจายหน้าวัวเปลวเทียนภูเก็ตสู่ชุมชน และโรงเรียนอย่างน้อย ๕ แห่ง ๓) เยาวชนได้รับความรู้จากการเข้าค่ายเยาวชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ๔) นักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดภูเก็ตได้รับความรู้จากโครงการครูป่าไม้จำนวน ๒๐๐ คน ๕) สถานศึกษาทุกแห่งที่เข้าร่วมโครงการ มีสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ๑ แห่ง ๖) สถานศึกษาทุกแห่งที่เข้าร่วมโครงการมีแผนผังแสดงตำแหน่งของพันธุ์ไม้และป้ายชื่อพันธุ์ไม้ เผยแพร่ความรู้เพื่อการอนุรักษ์ในสถานศึกษา ๗) สถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการมีฐานข้อมูลพันธุ์กรรมพืช และแหล่งศึกษาอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืชท้องถิ่น และพืชหายาก ๘) โรงเรียนบ้านป่าคลอกมีแหล่งอนุรักษ์พันธุ์ป่าพรุและพันธุ์ไม้ท้องถิ่นในโรงเรียน ๙) นักเรียนทุกคนที่เข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนาความรู้ด้านสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ๑๐) ครูและนักเรียน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพืชพรรณไม้ จากแหล่งเรียนรู้จริง และได้รับประสบการณ์ตรงจากการศึกษาดูงานแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น ๑๑) สถานศึกษาสามารถผลิตเอกสารเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูป่าไม้ พันธุ์ไม้ และการดูแลรักษาป่าไม้ในท้องถิ่น ๑๒) ประชาชนทั่วไป ที่เข้ามาศึกษาเรียนรู้ เห็นคุณค่าและประโยชน์ของผักลิ้นห่านและพืชสมุนไพรของท้องถิ่น และสามารถนำไปขยายพันธุ์เองได้ ๑๓) ประชาชนและบุคคลทั่วไปได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการร่วมจัดนิทรรศการงานประชุมวิชาการและนิทรรศการทรัพยากรไทย : หวนดูทรัพย์สิ่งสินตน ณ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนิน	เยาวชน และประชาชน มีความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช

หัวข้อ	รายละเอียด
โครงการ (Outcome)	ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น มีทางเลือกการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้นักท่องเที่ยว รวมทั้งมีแหล่งรวบรวมและอนุรักษ์พันธุ์พืชท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่น มีความรู้ความเข้าใจในคุณค่าและความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า เกิดความรัก ความหวงแหน และมีจิตสำนึกในด้านการอนุรักษ์จนนำไปสู่การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างยั่งยืน สามารถอนุรักษ์ทรัพยากรท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ตให้ยั่งยืนต่อไป

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาศักยภาพการประมงสนับสนุนการท่องเที่ยว
๒. ชื่อแผนงาน	ขับเคลื่อนสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการค้าปลา Tuna ในภูมิภาค ASEAN เพื่อเป็นธุรกิจอีกสาขาหนึ่งของจังหวัดภูเก็ตทั้งในและภายนอกประเทศ
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ภาคการประมงมีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต สามารถสร้างงานสร้างอาชีพ และรายได้ ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องมากมาย และมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อความมั่นคงด้านอาหาร เนื่องจากสัตว์น้ำเป็นแหล่งโปรตีนที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ แต่จากสภาวะการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในจังหวัดภูเก็ต ประกอบกับแหล่งน้ำธรรมชาติเกิดความเสื่อมโทรมจากการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำ จากแหล่งน้ำธรรมชาติมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชากรภายในจังหวัดภูเก็ต รวมถึงนักท่องเที่ยว ดังนั้นการบริหารจัดการจึงเป็นเรื่องสำคัญเพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรประมงได้อย่างเพียงพอ และยั่งยืน จังหวัดภูเก็ตถือเป็นจังหวัดที่มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่มีความพิเศษ โดยมีลักษณะเป็นเกาะชายหาดล้อมรอบ มีพื้นที่ป่าชายเลนรวมทั้งสิ้น ๑๙,๓๔๓ ไร่ ซึ่งเอื้ออำนวยต่อการเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำเพราะเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำที่สำคัญเช่น “ปูทะเล” ซึ่งเป็นปูชนิดหนึ่งที่อาศัยอยู่ในทะเล มีกระดองกลมรีเป็นรูปไข่ สีดำปนแดงหรือสีน้ำตาลเข้ม อาศัยตามแนวชายฝั่งที่มีป่าชายเลน เพราะเหมาะสมต่อการเจริญเติบโต ปูทะเลถือเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่นิยมนำมาปรุงเป็นอาหารให้กับนักท่องเที่ยว เพราะมีรสชาติที่ดี และสามารถประกอบเป็นอาหารได้หลายเมนู ปัจจุบันผลผลิตสัตว์น้ำโดยเฉพาะปูทะเลมีไม่เพียงพอต่อการบริโภคภายในจังหวัด และเพื่อเป็นการรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในอนาคต</p> <p><b>สรุปสาระสำคัญ</b></p> <p><b>สภาพปัญหา/ความต้องการ :</b> จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวและบริการที่มีโครงสร้างพื้นฐานสะดวกทันสมัยนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาอย่างต่อเนื่อง เป็นโอกาสของภาคการเกษตรทุกสาขา โดยเฉพาะการเกษตรด้านการประมงซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต แต่ปัจจุบันผลผลิตสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชากรภายในจังหวัดภูเก็ต รวมถึงนักท่องเที่ยว ประกอบกับแหล่งน้ำธรรมชาติเกิดความเสื่อมโทรมจากการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมทำให้รายได้ของเกษตรกรผู้ทำการประมงพื้นบ้านต่อครัวเรือนลดลงเป็นอย่างมาก การเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติโดยเฉพาะพันธุ์ปูทะเลซึ่งเหมาะสมในเชิงพื้นที่ และเป็นชนิดที่นิยมในการบริโภคทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติซึ่งจะทำให้เกษตรกรผู้ทำการประมงพื้นบ้านมีรายได้เพิ่มขึ้นและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการประกอบอาชีพการประมงพื้นบ้าน ประกอบกับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น</p> <p><b>ความเร่งด่วน :</b> มีความจำเป็นเร่งด่วนด้วยมูลเหตุจังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ กระแสความต้องการสินค้าประมง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ของผู้ที่เข้ามาอยู่อาศัยและนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตจึงมีมากด้วยเช่นกัน การพัฒนาภาคเกษตรจำเป็นต้องยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าประมง ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคโดยเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีความเหมาะสมจะทำให้ชาวประมงพื้นบ้านที่เป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่ำสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของดีขึ้น ตลอดจนเป็นแหล่งรายได้ที่มั่นคงของจังหวัดอีกสาขาหนึ่ง</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ปูทะเลในชุมชนประมงพื้นบ้านที่มีสภาพพื้นที่เหมาะสมในการเจริญเติบโตของปูทะเล เพื่อให้ชาวประมงพื้นบ้านมีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ป่าชายเลนของจังหวัดภูเก็ตที่มีการฟื้นฟูโดยการปลูกป่าของภาคส่วนต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งอาศัยของปูทะเลชนิดนี้ได้เจริญเติบโตสืบพันธุ์ต่อไป พร้อมทั้งส่งเสริมให้ในการบริหารจัดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ไม่บริโภค/ไม่จับแม่ปูไข่แก่ โดยให้ชุมชน/ชาวประมงมีจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรปูทะเลอย่างเกิดประโยชน์สูงสุดมีการปล่อยสู่แหล่งน้ำธรรมชาติพื้นที่ป่าชายเลนของชุมชนเพื่อให้พื้นที่ป่าชายเลนเป็นแหล่งอาหารสำหรับชุมชนต่อไปเป็นการสร้างรายได้และลดรายจ่ายในการออกไปทำการประมงให้กับชาวประมง และเป็นการรองรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>พื้นที่ป่าชายเลน และเขตทะเลชายฝั่งจังหวัดภูเก็ตมีปูทะเลเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>๑. หมู่ที่ ๕ บ้านเกาะแก้ว ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต                  ๒. หมู่ที่ ๓ บ้านกู่ ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต                  ๓. หมู่ที่ ๑ บ้านสะพานหิน ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต                  ๔. หมู่ที่ ๖ บ้านคลองมุดง ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต                  ๕. หมู่ที่ ๘ บ้านบางลา ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต                  ๖. หมู่ที่ ๓ บ้านบางโรง ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต                  ๗. หมู่ที่ ๑ บ้านหมากปรก ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต                  ๘. หมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรชัย ตำบลป่าคลอก อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	<p>กิจกรรมเพิ่มผลผลิตปูทะเลในแหล่งน้ำธรรมชาติจังหวัดภูเก็ต</p>
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑                  งบประมาณ                  ผู้รับผิดชอบ                  หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมเพิ่มผลผลิตปูทะเลในแหล่งน้ำธรรมชาติจังหวัดภูเก็ต                  ๖,๑๖๐,๐๐๐ บาท                  สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต                  -</p>
<p>๙. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๘)</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๖,๑๖๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>ปล่อยลูกปูทะเล ขนาด ๐.๗๕ ซม คึนธรรมชาติในป่าชายเลนของจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๘ ชุมชนๆ ๑๒๕,๐๐๐ ตัว รวม ๑,๐๐๐,๐๐๐ ตัว</p>
<p>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>ชาวประมงพื้นบ้านในพื้นที่ที่มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจับปูทะเลเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาศักยภาพการประมงสนับสนุนการท่องเที่ยว
๒. ชื่อแผนงาน	ขับเคลื่อนสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการค้าปลา Tuna ในภูมิภาค ASEAN เพื่อเป็นธุรกิจอีกสาขาหนึ่งของจังหวัดภูเก็ตทั้งในและภายนอกประเทศ
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันมิติทางเศรษฐกิจของประเทศไทยยังคงประเด็นที่มีความท้าทายในการพัฒนา เนื่องจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มที่โดยเฉพาะด้านการเกษตร ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญ การพัฒนาภาคการเกษตรให้มีศักยภาพและมีขีดความสามารถ ทางการแข่งขันจึงเป็นปัจจัยสำคัญแห่งความสำเร็จที่ส่งเสริมให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่างๆ บรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามเป้าหมายโดยเฉพาะด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันโดยการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และสินค้าเกษตร การกระจายรายได้สู่ชุมชนและเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยคำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐบาลได้ให้ความสำคัญงานด้านการเกษตรโดยมีการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับทุนทางสังคมและบริบทของพื้นที่บนฐานการใช้ภูมิปัญญา องค์ความรู้ทางวิชาการและนวัตกรรม สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน อีกทั้งร่างกรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ของภาคใต้ ซึ่งมีทิศทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพควบคู่กับการพัฒนาแหล่งผลิตสินค้าการเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูงสำหรับเชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค ทั้งนี้เนื่องจากการประสบปัญหาวิกฤติการแพร่ระบาดของโรค covid ๑๙ ที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะจังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญระดับโลกโดยในแต่ละปีมีชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวและอยู่อาศัยชั่วคราวไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านคน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงถือเป็นรายได้หลักของจังหวัดภูเก็ต(ร้อยละ ๘๐) ดังนั้นจึงเป็นความท้าทายของประชาชนในจังหวัดภูเก็ตจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ที่แตกต่างจากอดีต หรือเรียกว่า "New Normal" และเรียนรู้วิกฤตินี้ให้เป็นโอกาสในการปรับเปลี่ยนแนวทางการสร้างรายได้สร้างอาชีพเพื่อให้มีชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น</p> <p>จังหวัดภูเก็ตมีผู้ประกอบการเพาะสัตว์น้ำในกระชัง (กุ้งมังกร, ปลามง, ปลาเก๋า, ปลาช่อนทะเลและปลาทะเล) จำนวน ๑๘๐ ราย ชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดภูเก็ตมีจำนวน ๒,๙๙๗ ราย ส่วนใหญ่บ้านเรือนอาศัยบริเวณชายฝั่งทะเล มีรายได้จากการทำการประมงเป็นหลัก มีพื้นที่ทำกินน้อย จำนวนสมาชิกในครัวเรือนมาก มีรายได้ต่ำไม่ค่อยเพียงพอ ต้องหาแหล่งเงินมาจุนเจือในการดำรงชีพ ตลอดถึง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>บางพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน สัตว์น้ำที่ได้จากการประมงจะจำหน่ายสด ราคาขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บริโภค และปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้</p> <p><b>สรุปสาระสำคัญ</b></p> <p><b>สภาพปัญหา/ความต้องการ :</b> จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวและบริการที่มีโครงสร้างพื้นฐานสะดวกทันสมัย มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาอย่างต่อเนื่อง เป็นโอกาสของภาคการเกษตรทุกสาขาแต่สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค covid ๑๙ ได้กระทบกับทุกภาคส่วน ประชาชนจำเป็นต้องมีรูปแบบการรับมือหรือมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ที่แตกต่างจากอดีต หรือเรียกว่า "New Normal" เพื่อให้มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดังนั้นเกษตรกรควรเรียนรู้วิกฤตนี้ให้เป็นโอกาสเพื่อปรับเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาภาคเกษตรให้ดีขึ้นเช่นกัน ในปัจจุบันพบว่าจังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพในการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนและผู้ประกอบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชัง (กุ้งมังกร, ปลาหมอ, ปลาเก๋า, ปลาช่อนทะเลและปลาทะเล) ในการขับเคลื่อนให้กุ้งมังกรเป็น Phuket Lobster Brand ให้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก และพัฒนาเส้นทางการผลิตกุ้งมังกรเจ็ดสี ณ ภูเก็ต Phuket Lobster Street เพื่อให้ประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ตลอดจนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้รู้จักส่งผลให้สามารถต่อยอดการเพิ่มมูลค่าผลผลิตด้านการประมงให้มีมูลค่าที่สูงขึ้นโดยการให้เมนูกุ้งมังกรเจ็ดสีเป็น Menu Signature ในโรงแรมร้านอาหารและแหล่งชุมชนประมงเพื่อให้เข้าถึงประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ตลอดจนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ</p> <p><b>ความเร่งด่วน :</b> มีความจำเป็นเร่งด่วนด้วยมูลเหตุจังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ กระแสความต้องการสินค้าประมงและบริการด้านสุขภาพ จิตใจของผู้ที่เข้ามาอยู่อาศัยและนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตจึงมีมากด้วยเช่นกัน การพัฒนาภาคเกษตรจำเป็นต้องยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าประมง ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค โดยส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่และศักยภาพของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สร้างความยั่งยืนให้กับภาคการผลิต สร้างสินค้ามูลค่าสูงเพื่อเพิ่มรายได้ในภาคการเกษตร และเป็นทางเลือกใหม่ในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในชุมชนรวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ เป็นผู้สืบทอดอาชีพการเกษตรด้านการประมง ควบคู่กับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตจะทำให้ชาวประมงพื้นบ้านที่เป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตลอดจนเป็นแหล่งรายได้ที่มั่นคงของจังหวัดอีกสาขาหนึ่ง</p>
<p><b>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</b></p>	<p>๕.๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเส้นทางการกระชังกุ้งมังกรให้เป็นเส้นทางการท่องเที่ยวเหนือจรดใต้ ต่อยอดกระชังกุ้งมังกรเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ผู้เพาะเลี้ยงกุ้งมังกรในกระชัง ชุมชนผู้เลี้ยงกุ้งมังกรและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต</p> <p>๕.๒ สร้างมูลค่าเพิ่มและการประชาสัมพันธ์ข้อมูลกุ้งมังกรและสร้าง Phuket Lobster Brand ให้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลกผ่านนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ตและสื่อออนไลน์ สื่อในการประชาสัมพันธ์ต่างๆ</p> <p>๕.๓ สร้างการรับรู้ เผยแพร่ความรู้และกระตุ้นการบริโภคกุ้งมังกรเจ็ดสี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ให้แก่ประชาชนในจังหวัดภูเก็ตและนักท่องเที่ยว ที่เป็นอัตลักษณ์ของภูเก็ตมากกว่า ๑๐๐ ปี</p> <p>๕.๔ เพื่อบูรณาการความร่วมมือเครือข่ายภาครัฐและเอกชน ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง</p>
<p><b>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</b></p>	<p>๖.๑ สร้างการรับรู้ เผยแพร่ความรู้และกระตุ้นการบริโภคกุ้งมังกรเจ็ดสีให้แก่ประชาชนในจังหวัดภูเก็ตและนักท่องเที่ยว ที่เป็นอัตลักษณ์ของภูเก็ตมากกว่า ๑๐๐ ปี</p> <p>๖.๒ ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชัง (กุ้งมังกร) ชุมชนผู้เลี้ยงกุ้งมังกรและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว มีรายได้จากภาคประมงเพิ่มขึ้น</p> <p>๖.๓ สร้างแรงจูงใจให้คนรุ่นใหม่ทำการเกษตรควบคู่กับการท่องเที่ยว เป็นการสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืนสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ตและนโยบายรัฐบาล</p> <p>๖.๔ ประชาชนในจังหวัดภูเก็ตและนักท่องเที่ยวรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกุ้งมังกรเจ็ดสีและบริโภคกุ้งมังกรเจ็ดสีเพิ่มขึ้น</p> <p>๖.๕ สร้างมูลค่าเพิ่มและเพิ่มการประชาสัมพันธ์ข้อมูลกุ้งมังกรและสร้าง Phuket Lobster Brand ให้เป็นที่รู้จัก</p>
<p><b>๗. พื้นที่เป้าหมาย</b></p>	<p>อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต</p>
<p><b>๘. กิจกรรมหลัก</b></p>	<p>กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเส้นทางกุ้งมังกรเจ็ดสี ณ ภูเก็ต Phuket Lobster Street – Phuket Lobster Festival ๒๐๒๕</p>
<p><b>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</b></p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเส้นทางกุ้งมังกรเจ็ดสี ณ ภูเก็ต Phuket Lobster Street – Phuket Lobster Festival ๒๐๒๕</p> <p>๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต, สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต, สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, บริษัทภูเก็ตประชารัฐ, หน่วยงานภาคเอกชน</p>
<p><b>๙. หน่วยงานดำเนินการ</b></p>	<p>สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต</p>
<p><b>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</b></p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘)</p>
<p><b>๑๑. งบประมาณ</b></p>	<p>๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>
<p><b>๑๒. ผลผลิต (Output)</b></p>	<p>๑๒.๑ สร้างการรับรู้ เผยแพร่ความรู้และกระตุ้นการบริโภคกุ้งมังกรเจ็ดสีให้แก่ประชาชนในจังหวัดภูเก็ตและนักท่องเที่ยว ที่เป็นอัตลักษณ์ของภูเก็ตมากกว่า ๑๐๐ ปี</p> <p>๑๒.๒ ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชัง (กุ้งมังกร) ชุมชนผู้เลี้ยงกุ้งมังกรและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว มีรายได้จากภาคประมงเพิ่มขึ้น</p> <p>๑๒.๓ สร้างแรงจูงใจให้คนรุ่นใหม่ทำการเกษตรควบคู่กับการท่องเที่ยว เป็นการสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืนสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ตและนโยบายรัฐบาล</p>
<p><b>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ</b></p>	<p>๑๓.๑ ประชาชนในจังหวัดภูเก็ตและนักท่องเที่ยวรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับ</p>



หัวข้อ	รายละเอียด
(Outcome)	<p>กุ้งมังกรเจ็ดสีและบริโภคน้ำในกระชัง(กุ้งมังกร) เพิ่มขึ้น</p> <p>๑๓.๒ ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชัง(กุ้งมังกร) ชุมชนผู้เลี้ยงกุ้งมังกรและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว มีรายได้จากภาคประมงเพิ่มขึ้น</p> <p>๑๓.๓ สร้างมูลค่าเพิ่มและเพิ่มการประชาสัมพันธ์ข้อมูลกุ้งมังกรและสร้าง Phuket Lobster Brand ให้เป็นที่รู้จัก</p>



## สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

๔๔ ถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

โทร : ๐๗๖ - ๓๕๕๕๗๘-๙ โทรสาร : ๐๗๖ - ๓๕๕๕๗๘ Email : paco\_pkt@opsmoac.go.th

Website : [www.opsmoac.go.th/Phuket](http://www.opsmoac.go.th/Phuket) Facebook : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต